

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Æschinis Contra Ctesiphontem

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

αὐθροῦσι, τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία, διοικη-
 κήν) δ' αἰ μὲν τυραννίδες, ὀλιγαρχία τοῖς ἔξοποις τῶν
 ἐφεστηκότων αἰ τῶν πόλεων αἰ δημοκρατία μὲν τοῖς νόμοις
 τοῖς κειμένοις, μηδὲν ἐν ὑμῶν τὴν ἀγορεύω, ἀλλὰ σα-
 φῶς ἕκαστος ἐπιστάτω, ὅπ' ὅταν εἰσὶν εἰς δικαστήριον,
 γραφὴν ὡς ἀνόμων δικάσων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μάλ-
 λει πῆν φήσον φέρειν ὅτι τῆς ἐαυτῆ παρρησίας, διόπερ
 καὶ ὁ νόμος ἐπέτι τὸ πρῶτον ἔταξεν ἐν τῷ τῶν δικαστῶν
 ὄρκῳ. ἡφριούμα καὶ τοῖς νόμοις, ἐκείνῳ γὰρ εἰδῶς, ὅπ' ὅ-
 ταν ἐξαπρηδῶσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σὺ δὲ) καὶ ἡ δημο-
 κρατία, ἃ καὶ δεμνημονεύοντες ὑμᾶς, μισοῖν τοῖς τῶν
 ὡς ἀνόμων γραφόντας, καὶ μηδὲν μικρὸν ἠγείδῃ τῶν
 τοιούτων ἀδικημάτων, ἀλλ' ἕκαστος ὑπερμέγεις, καὶ
 τῶν ὑμῶν τῶν δικαστῶν μηδὲν αὐθροῦσαν ἐξαπρηδῶσιν μὴ-
 τε τὰς τῶν στρατηγῶν συνηγορίας, οἱ ὅπ' ὅταν ἡδὴ χρο-
 νον συνερῶντες ποιεῖ τῶν ῥητόρων, λυμᾶνοι) τὴν πο-
 λιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξείνων δειψῆς, οἱ ἀναβιβάζοντες ἰ-
 πτες, ἐκφεύβισιν ἐν τῶν δικαστηρίων, ὡς ἀνόμων πολι-
 τεῖαν πολιτευόμενοι. ἀλλ' ὡς περ αἰ ὑμῶν ἕκαστος ἀγρυπ-
 θεῖν τὴν τάξιν λιπῶν, ἡ δὲ αἰ τὰ χθὲ ἐν τῶν πολέμων οὕτω
 καὶ νῦν ἀγρυπῶσιν ἐπιλιπῶν τὴν τάξιν, ἡ δὲ τὰ πρὸ τῶν
 νόμων φύλακας τῆ δημοκρατίας τῆ δὲ τῆ ἡμέραν καὶ κεί-
 νο) καὶ δεμνημονεύοντες, ὅπ' ὅταν ἄπαντες οἱ πολῖται) πα-
 ρεκαταθέμενοι τὴν πόλιν ὑμῶν, καὶ τὴν πολιτείαν ἐξαπ-
 ρευσάτε, οἱ μὲν παρρησίας, ὅπ' ὅταν κείσεως, ὅπ'
 ὅπ' ὅταν ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔρων οἱ ἀγρυπῶσιν, καὶ τῶν ὄρ-
 κων οἱ ἀμόσῃ μεμνημένοι, ὅπ' ὅταν τῶν νόμων ἐὰν ἡγείδῃ μὲν
 κτησιφάντα, ὅπ' ὅταν ὡς ἀνόμων γραφῶντα, καὶ ἡ δὲ ὑμῶν, καὶ ἀ-
 σίμφορα τῇ πόλει λυῖτε, ὡς ἀθλοῦσι τὰς ὡς ἀνόμων
 γνάμεις, βέβαιον τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολα-
 ζῆτε τοῖς ὑπαναπῶς τῶν νόμων, καὶ τῇ πόλει. ὅπ' ὅταν συμ-
 φέρονται τῶν ὑμετέρων πολιτευόμενοι, καὶ τῶν ἐχθρῶν
 τὴν δειψῆς, ἀκούοιτε τῶν μελλόντων ῥηθῆσθαι λέγων, εὖ
 οἶδ' ὅπ' ὅταν δικαίως, καὶ ὄρκα, καὶ συμφέροντα ὑμῶν αὐ-
 τοῖς ἡφριούμα καὶ πάσῃ τῇ πόλει. ὅπ' ὅταν οὐ τῆς ὀ-
 λης κατηγορίας μερίως μοι ἐλπίζω παρεπιδῶσαι, πε-
 ρεὶ δὲ αὐτῶν νόμων οἱ κείνται ὅπ' ὅταν ὑπερδύων,
 παρ οἱ τὸ φήσιμα τὸ πρῶτον, τυγχάνει γεγραφῶς κτη-
 σφῶν, δὲ βραχίων εἰπῶν βούλομαι, οὐ γὰρ τοῖς ἐμ-
 ποροῦσιν χρόνοις ἀρχόντες τῶν τῶν μεγίστας ἀρχῆς, καὶ
 τῶν ποροῦσιν διοικουῦσιν, καὶ δωροδοκουῦσιν ἐπὶ ὅ-
 κωσιν τούτων πορολαμβάνοντες τοῖς τῶν ἐν τῆ βουλῶ-
 πείου ῥητορας, καὶ τοῖς ἐν τῆ δήμῳ, πύρρωθεν ποροκα-
 τελαμβάνον τὰς δὲ δύναις ἐπαίνοισι, ὅπ' ὅταν κηρύττωσιν, ὡς ἐν
 τῶν δὲ δύναις τῶν ἀρχόντων εἰς τὴν μεγίστην μὲν ὑπορίαν ἀ-
 φημιεῖσιν τοῖς κτησιφάντα, πολὺ) γὰρ ἐπὶ μᾶλλον τοῖς δικα-
 σῶς, πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν ὑπερδύων ἐπαυτοφάρω κλέ-
 πῆται τῶν δημοσίων χρημάτων ὅπ' ὅταν ἐξ ἡγεγῶσιν, διε-
 φύττων ἐν τῶν δικαστηρίων, εἰκότως ἡ γυμνοῦντο γὰρ οἱ μα-
 οἱ δικαστῶν, εἰ φημιεῖσιν) ὅπ' ὅταν αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει,
 τυγχῶν) καὶ τῶν αὐτῶν ἐναυτῶν ποροῦσιν μὲν ποτε ἀναγο-
 ρεῖσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὅπ' ὅταν σεφανῶσιν ἀρετῆς σῆκα,
 καὶ δημοσίων ἐπὶ τῆ δήμῳ χρυσῶσιν σεφανῶσιν. ὅπ' ὅταν αὐ-
 τῶν ἀπὸ μικρὸν ὅπ' ὅταν, ἔξισιν ἐν τῆ δικαστηρίου
 κλοπῆς ἐνεκα τὰς δὲ δύναις ἀφληκῶς, ὡς ἐν ὡς ἀνο-
 πο τὴν φήσον φέρειν οἱ δικαστῶν, οὐ ὅπ' ὅταν παρόντος ἀδικήματος, ἀλλ' ὑπερ τῆς ἀγρυπῆς τῆ δήμῳ.
 καπιδῶν δὲ πῆς ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον, καὶ μέλα καλῶς ἔχοντα, πῶν δὲ ἀρρήδῳ ἀπαγορεύοντα τοῖς
 ὑπερδύους μὴ σεφανοῦσιν, καὶ ταῦτα οὕτως εὖ διεργα τεληφότος τῆ νομοθέτου, εὐρῶσιν κρείττους λόγῳ τῶν
 νόμων, οἱ εἰ μὴ πῆς ὑμῶν ἐρεῖ, λήσαστε ὡς ἀπατηθῶντες τούτων γὰρ πῆς τῶν ὑπερδύους σεφανοῦσιν ὡς ἀνο-
 τῶν

A homines genera: vnius imperium, paucorum pote-
 statem, & populi libertatem. Regi autem vnius &
 paucorum dominatum, eorum arbitratu qui rerum
 potiuntur: liberis vero ciuitates, receptis legibus.
 Nemo igitur vestrum hoc ignoret: sed planè sciat v-
 nusquisque, se, cum pratorium ingreditur, violata-
 rum legum actionem disceptaturus: eo die de sua li-
 bertate laturum esse suffragium. Quapropter etiam
 legislator primùm hoc posuit in iudicium iureiuran-
 do, se pronunciaturos secundum leges: quippe qui il-
 lud probè nosset, conseruatis legibus, ciuitatis liber-
 tatem quoque fore incolumem. Hæc igitur vestris
 animis subinde obseruari debent, vt eos oderitis, qui
 contraria legibus decernunt: neque vllam talem in-
 iuriam paruam existimetis: sed ingentè vnamquam-
 que: nec vobis hoc ius eripi ab vllò mortaliū patia-
 mini: repudiatis & imperatorum aduocationibus, qui
 longo iam tēpore oratoribus operam nauando, rem-
 publicam laferunt: & hospitū deprecationibus, qui-
 bus aliqui subornatis è iudiciis effugiant, cum legi-
 bus contrariam sequantur reipublicæ gerendæ ratio-
 nem. Sed quemadmodum quenque vestrum pude-
 ret, stationem in bello sibi attributam deserere: sic
 etiam nunc vos pudeat, stationem deserere à legibus
 vobis attributam, vt libertatem hoc die tueamini. Il-
 lud etiam memoria est tenendum, nunc omnes ciues
 vrbem & rempublicam vestræ fidei commississe: quo-
 rum alij adsunt, & iudicium hoc exaudiunt, aliis suis
 occupati negociis absunt: quos reueriti, & iurisiuran-
 di quod dedistis memores, ac legum: si couicerimus,
 Ctesiphontem ea scripsisse, quæ & cum legibus pu-
 gnent, & à veritate abhorreant: abrogate Athe-
 nienfes iniqua decreta, & ciuitatis libertatem confir-
 matote, & eos qui se contrà gerunt quàm lex & ciui-
 tas & vtilitas vestra finit, punitote. Quòd si his ani-
 mis orationem meam audiueritis: satis scio vos ius-
 tè, religiosè, ac vobis & reipublicæ vtiliter pronun-
 ciaturos. Ac de vniuersa accusatione mediocriter
 me præfatum esse arbitror: de ipsis autem legibus,
 quæ in eos lata sunt, qui rationes nondum retule-
 runt, contra quas decretum hoc Ctesiphon scripsit,
 C breuiter dicam. Superioribus temporibus quidam
 magistratibus præditi amplissimis, cum vectigalia ci-
 uitatis administraret: & in vnoquoque munere rem-
 publicam depecularentur: adiungendis sibi & sena-
 toriis & plebeiis oratoribus, laudationibus & præ-
 coniiis rationes reddendas ex longinquo anteuerte-
 bant: vt in rationibus magistratuum referendis accu-
 satores summis difficultatibus conflictarentur, iudices
 autem maioribus etiam. Nam rei permulti aper-
 tissimè peculatus conuicti, in iudiciis absoluebatur.
 Neque verò id mirum erat. Pudebat scilicet iudices,
 si de eodem viro, in eadem vrbe, fortassis etiam eo-
 dem anno, nuper in ludis publicis proclamatum esset,
 eū virtutis & iustitiæ ergò à populo ornari aurea co-
 rona, ac paulo post is ipse è pratorio exiret peculatus
 condemnatus. Itaque suffragia iudices ferre cogeban-
 tur, nõ de obiecto crimine, sed pro populi exultima-
 tione. Quibus legislator quidam animaduersis, legē tu-
 lit, eamque præclarā, quæ planè vetaret, quenquā ra-
 tionibus nondum relatis, coronari. Quæ cū legislator
 tanto studio cauerit: tamè inuētæ sunt rationes legi-
 bus superiores: quibus, nisi ab aliquo præmoniti sitis,
 facile decipiemini. Quidam. n. eorum, qui aliquos ante

Narratio
 de lege
 violatarū
 legum: &
 amplifica-
 tio iniuriæ
 per colla-
 tionem.

raciones relatas coronant contra leges, natura sunt modesti (si quisquam tamen modestus est, qui legibus contraria decernit) sed tamen velamento quod datur tegunt dedecus. Adscribunt enim aliquid decretis: coronandum esse hominem, ubi gestri magistratus rationes reddiderit, ac civitas quidem eadem afficitur iniuria. (Nam rationes reddenda laudibus & coronis occupatur.) Is autem qui decretum scribit, significat auditoribus, se, quamvis scripserit contraria legibus, tamen peccati sui pudere. Ctesiphon autem, Athenienses, lege hac neglecta, eoque pretextu, quem modo vobis exposui, sublato, Demostheni, priusquam rationes reddidit, dum adhuc in magistratu est, coronam decrevit. Afferent porro, Athenienses, etiam aliam orationem, ei quae modo est exposita, contrariam, non esse magistratum appellanda ea, quae quis delectus ex decreto gerat: sed curationem quandam, & ministerium: illos autem esse magistratus dicent, quos Sexviri in Thesei fano sortitò distribuant: eos item, quos populus suffragio suo in comitiis decernere solet, ut imperia, ut equitum magistreria, & si quae sunt similia. Caetera verò omnia esse occupationes, ex decreto mandatas. Ego verò contra verba istorum vestram legem proferam, quam vos sanctistis, spe talia commenta cavèdi: in qua perspicue scriptum est, omnes esse magistratus, qui populi suffragio creentur, suntque uno vocabulo à legislatore comprehensì: qui cum dixisset, omnes esse magistratus, quos populus suo suffragio creet: etiam publicorum operum praefectos nominat (est autè Demosthenes maximum refector, maximi praefectus operis) omnes item qui publicum aliquid tractent ultra dies XXX, omnes porro qui principatus iudiciorum suscipiant, omnes autem praefecti operum, principatu iudicij videntur. Quid hos facere iubet? non obire ministeriù: sed magistratu fungi in iudicio approbatos. Nam illi etià quibus sortitò magistratus obuenerunt, eos non nisi approbati inire solent: & in scriba ac censorum commentariù referuntur, ut ratione reddituri, ut caeteri etiam magistratus iubentur. Hac ut à me verè dici constet, ipsa vobis leges recitabuntur. Leges. Cum igitur, Athenienses, quos legislator magistratus appellat, isti occupationes & curationes nominari: vestri munus erit haec meminisse, & hac lege eorum opponere impudètià: atque eis responderè, non placere vobis malitiosum cavillatorè, qui se verborum captionibus leges eversurum putet: sed quò quisque melius dixerit, qui legibus contraria scripserit, eò maiorem vestra sensurum iracundiam. Decet enim, Athenienses, oratorem & legem, eandem vocem edere. Cum autem aliud sonat lex, aliud orator: aequitati legis est assentiendù, non impudètià dicètis. Iam ad eam rationem, quam Demosthenes inuicta esse ait, pauca respondebo. Dicet enim iste: Sum refector murorù, fateor: sed largitus sum reipublicae minas centum, atque opus maius est effectum. Cuius rei mihi ratio referenda est, nisi fortassis beneuolètià rationes aliquae sunt referendae? Contra eum igitur pretextum audite me paucis, quam aequa & utilia limitaturus. In hac urbe tam vetere, tantaque amplitudinis, nemo qui quantumcumque reipublicae partem attingerit, à reddendis rationibus est immunis: idque vos in iis edocebo primum, quae plerisque mira videantur: cuiusmodi est, quod lex sacerdotes & sacrificulos rationes reddere iubet: denique omnes, ac seorsim singulos, excepto nemine, qui stipendii

Eriam mu-
rorum re-
fectione
esse ma-
gistratù.

Demo-
stheni, ut
de suo sit
aliquid
largitus,
eamè red-
dendam
esse rati-
onem.

μου λέγοντος και δικηται, και συμφέροντα. εν γαρ ταύτη τη πόλει ούτως αρχαία ούση, & ηλικαύτη το μέγεθος, & οίς οστιν ανπεύθυνος, ηδη και οπωσεν προς τα κοινα προσεληλυθότων. διδάξω δι' εμας κρωτων οπι τ παρ εδδξαν, οιον τας ιερείς, και τας ιερείαι, υπεθύνες ειν κελδύφ ο νόμος, & συλλήβδη απαντας, & χωρίς εκαστου και σωμα τοις τα γερα μόνον λαμβάνοντας, και τας δούχας υπεθύνους, και ού μόνον ιδία.

νόμοις, οί μόνον, ούσφ μέγιστοί ειν, ειδη τις βεσι μέγιστος ηδη τα κωδωνμα γραφόντων, αλλ' ουκ υποβάλλον, γε πωρος τις αρχαιος. προσεγραφαται γαρ η προς τα ψηφισματα, σεφαιην τον υπεθύνον, επειδαν λόγον, και δούνας τις αρχης δα. και η μόνον πόλις το ισον αδικημα αδικείται. προσκαταλαμβάνονται γαρ επαίνοιο, και σεφαιοιο αι δούναί. ο δε το ψηφισμα γραφον εν δεικνυται, τοις ακούεσι, οπι εγγραφαί μόνον κωδωνμα, αρχυνηται δι' εφ' οίς ημάρτηκε. κητισθών η, ω αθλωαίοι, κωρηθησας τον νόμον τον παρ τη υπεθύνων κελδύφον, και τλω προσφασιν, λω εγω απτως προσεπον υμίν, ανέλων, κωρη λόγον, κωρη δούνας δούναί, και γραφισματαξυ δημοθέντω αρχοντα σεφαιουν. λέξουσι γαρ αθλωαίοι, και επερον ηνα λόγον υπενατιον τα απτως ειρημύρω, αι ερα οσα τις απρετος ω προσφτει και ψηφισμα, ουκ ειν ταυτα αρχη αλλ' οπι μελειά τις, και δεκονία αρχης δε φήσουσιν εκείναι ειν, αι οι δεσμοδεη δποκληθευση εν τα θεσειω, και κείνας, αι ο δήμος ειωθε χειροτονει εν αρχαιρεσιαις, στρατηγοίς, & ιπαρχαις, και τας μη τούτωι αρχαις. τα δ' αλλα πάντα προσματείας προσεταγμενας και ψηφισμα εγω η προς τοις λόγοις τούτων, νόμον υμπερον παρεξομα, ον ομεις εν μωδετήσατε, λυσθη ηζου μωμοι τας ποιώτας προσφασει. αι δε φερρηδ λω γεραπια, τας χειροτοντας φησιν αρχαις, απασας εν παρ λαβών ονομα ονομαδέτης, και προσφτων αρχαις απασαι ειν, αι ο δήμος χειροτονει, και τοις δεπσάτας φησι ηδη δημοσιων εργων. (ειν δε ο δημοθένης τειροποιός, δεπσάτης τα μεγισου ηδη εργων) και πάντα οσοι δεχεθει ζουσι τι ηδη τις πωλεως πλέον η ξίακονθ' ημερα, και οσοι λαμβάουσιν, ηγεμονίας δικασθειών. οί δε ηδη εργων δεπσάται πάντες ηγεμονία γεάντω δικασθειού τι τούτοις κελδύφ ποιειν, ου δεκονειν. αλλ' αρχην δοκιμαθέντας εν τα δικασθειω, επειδη και αι κληροται αρχαι ουκ αδοκιμασοι, αλλα δοκιμαθεισαι αρχαισι, και λογον και δούνας εγγραφαί προς τον γεαματεία, και τοις λογισταις κωδύπερ και τας άλλας αρχαις κελδύφει. οπ η αληθη λέγω, τοις νόμοις αούτοις υμιν απαρηάσειμ.

Νόμοι.

Όταν πίνω, ω αθλωαίοι, αι ονομοδέτης αρχαις ονομαζέφ ούτοι προσταγοδύωσι προσματείας, και οπι μελειάς, υμπερον εργων βεσιν δποκημημονόειν, και απιπάτπειν η νόμον προς την πύτων αιαδιαν, και υποβάλλειν αούτοις, οπ ου προσ δε γερατε κωκουρζον σοφισλω, οίόμωρον ρήμασι τοις νόμοις απαρησθη, αλλ' οσω απτες αμεινοιο λέξφ κωδωνμα γεραφαις, τοσέτω μείζονος οργης τδύξφ. και γαρ, ω αθλωαίοι, το αούτο φδθηξέδξ τον ρήπρωα, και τον νόμον. όταν δε επεραν μωφ φωνλω αφίπσιν ο νόμος, επεραν δε ο ρήπρω, τα η νόμον δικηφω και διδοναί την ψηφον: ου τη η λέγοντος απαρησθη. προς η δη η αφυκτον λόγον, ον φησι δημοθένης, βραχεα βούλωμα προσφπειν. λέξφ γαρ εδδξ, τειροποιός ειμι. ομοροζα. αλλ' οπι δέ δακω τη πόλει μαας εκάτον, και το εργον μείζον εξείργασα. τίνος εν ειμι υπεθύνος, εμή τις βεσιν δούνοιας δούνη. προς δη ταύτην την προσφασιν ακούσατέ

Handwritten marginal notes in a smaller script, likely a commentary or continuation of the text.

ἀλλὰ καὶ κοινῇ τὰ γῆνη, δὲ μολπιδας καὶ κήρυκας, καὶ
 τοῖς ἄλλοις ἅπαντας. πάλιν τοῖς ἐπιεικτοῖς ὑπευ-
 θυνούς ἔτι κελεύει ὁ νόμος, οὐτὰ κοινὰ διαχειρή-
 σαίτας, οὐδὲ ἄπο τῆς ὑμετέρας προσηύδαυ πολλὰ μὲν
 ὑφ' ἡμετέροις, βραχέα δὲ καταπείνας, ἐπιδιδό-
 ναι δὲ φάσκοντας, ἄποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑπέταρα
 ἀλλ' ἄμολογοῦντως τὰς παρὰ τὴν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς
 ἡμᾶς ἀνήλωκός τις φιλοπῖμια. οὐ τοίνυν μόνοι οἱ ἐπι-
 εικτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῆς ἐν τῇ πόλει σπου-
 δαίων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐρχεται ψήφον. φρα-
 σίαν μὲν γὰρ τῶν βουλευτῶν ἐν ἀρεῖν παρὰ τὴν ἐγγραφεῖν
 πρὸς τοὺς λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ δὲ δό-
 τας δίδοναι καὶ τῆς ἐκείνου σπουδαίας. καὶ τῶν τῆς με-
 γίστων κλεινῶν ἀρεῶν ὑπὸ τῶν ὑμετέρας ψήφον. * οὐκ
 ἀεὶ στεφανώθησεται ἡ βουλή ἢ εἰς ἀρεῖου πάρον, οὐδὲ
 γὰρ παρὸν αὐτοῖς ἔστιν. οὐκ ἀεὶ φιλοπῖμια, πάλ-
 νυ γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις παρ' αὐτοῖς μὴ ἀδί-
 κῆ, ἀλλ' ἐὰν τις εἰς ἀμαρτάνῃ, καλλίσουσι. οἱ δὲ ὑμετέ-
 ροι ῥήτορες εὐφράσι. πάλιν τῶν βουλευτῶν τοὺς πεντα-
 κοσίους ὑπεύθυνον πεποιθέντες ὁ νομοθέτης καὶ οὕτως
 ἰχθυῶς ἀπίσει τοῖς ὑπευθύνους, ἂν τὸ δὲ δῶκε ἀρχόμε-
 τος τῆς νόμου λέγει, ἀρχὴν ὑπεύθυνον φησὶ μὲν ἄπο-
 δημῆν ἢ ἡρώδεις, ὑπολάβοι ἂν τις, ὅτι ἡρῶα μὲν ἄπο-
 δημῆσαι ἵνα γὰρ μὴ παραβῶν χρήματα τῆς πόλεως.
 ἢ παραβῶν, δρασμαὶ χρησῆσαι πάλιν ὑπεύθυνοι ἐκ ἐὰν τὸ
 οὐσίαν καὶ πρὸς οὐδὲ ἀνάθημα ἀνὰ θεῖναι ἢ εἰς ἐμπόνητον
 ἢ ἐν εἰς, ἢ ἡρώδεις τὰ ἑαυτῶν, ἐδὲ ἀλλὰ πολλὰ ἐνὶ δὲ
 λόγῳ ἐνεχυράζει τὰς οὐσίας ὁ νομοθέτης, τὰ τῆς ὑπευ-
 θυνῶν. ἔως ἂν λόγον ἄποδῶσι τῇ πόλει. καὶ ἀλλ'
 ἐστὶ τις ἀπὸ τῶν ὅς οὐτε ἐλθῶν οὐδὲν τῆς δημο-
 σίων, οὐτ' ἀνήλωκα. πρὸς τὴν δὲ πρὸς τὴν κοι-
 ναί; καὶ τῶν ἄπο φέρειν κελεύει λόγον πρὸς τοὺς
 λογιστὰς. καὶ πῶς ὅγε μὴδὲν λαβῶν, μηδὲ ἀναλώ-
 σαι, ἀποδοῖς λόγον τῇ πόλει; αὐτοῖς ὑποβάλλει, καὶ δι-
 δάσκει ὁ νόμος, ἂν καὶ γράφειν. κελεύει γὰρ αὐτὸ τῶ-
 πο ἐγγραφῆν, ὅτι οὐτ' ἐλαβὼν οὐδὲν τῆς πόλεως, οὐτ'
 ἀνήλωσα. ἀνὰ θυμὸν δὲ καὶ ἀζήτητον, καὶ ἀνεξέταστον
 οὐδὲν ἔστι τῆς ἐν τῇ πόλει. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν
 ἀκούσατε τῆς νόμων.

Νόμοι.

Ὅταν τοίνυν μέγιστα θεασώμεθα δημοσίων λέγων,
 ὡς εἴη τῶν ἐπιεικτοῦ οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκείνο αὐ-
 τῶν ὑποβάλλει οὐκοῦν ἐχέτωσιν ἢ δημοσίων εἰσάγει
 τὸν τῆς λογιστῶν κήρυκα κηρύξαι, τὸ παρὸν καὶ ἔννο-
 μον κήρυγμα τῶν βούλευται κατηγορεῖν; ἔασον
 ἀμφισβητήσαι σοὶ τὸν βουλευτὸν τῆς πολιτῆς, ὡς οὐκ
 ἐπιδιδώκας, ἀλλ' ἄπο πολλῶν; ὧν ἔχεις εἰς τῶν τῆς
 τῆς οἰκοδομίας, μικρὰ κατὰ δίκας, δέκα τάλαντα εἰς
 ταῦτα ἐκ τῆς πόλεως εἰληφάς. μὴ ἀρπάζει τῶν φι-
 λοπῖμια, μὴ δὲ εἰς μετὰ τῆς δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῆς
 χρεῶν, μὴ δὲ ἐμπεραστῶν τῆς νόμων ἀλλ'. ὕστερος πολι-
 τῶν. ταῦτα γὰρ ὁρδοὶ τῶν δημοκρατίων. πρὸς μὲν οὖν
 τὰς κοινὰς προφάσεις, ἀπὸ οὗτοι προφασιούται, μέχρι
 δὲ εἰρήδω μοι δὲ ὄντως ἢ ὑποθύμους ὑ δημο-
 σίων, ὅτι εἰσὶν ἐπιεικτοῖς τὸ ψήφισμα, ἀρχὸν μὲν τῶν
 ἐπὶ τῆς δημοσίων ἀρχῶν, ἀρχὸν ἢ τῶν τῆς τειχοποιῶν, οὐδὲ τίνας δὲ πῶ τῆς ἀρχῶν τοῦ πᾶν λόγον ὑμῖν οὐδὲ
 δ' ἡμῶν δὲ δὲ δὲ τῶν τῆς δημοσίων γραμμῶν. καὶ μοι ἀδύνατον
 ἐπὶ τῆς δημοσίων ἀρχῶν, ἀρχὸν ἢ τῶν τῆς τειχοποιῶν, οὐδὲ τίνας δὲ πῶ τῆς ἀρχῶν τοῦ πᾶν λόγον ὑμῖν οὐδὲ
 δ' ἡμῶν δὲ δὲ τῶν τῆς δημοσίων ἀρχῶν, ἀρχὸν ἢ τῶν τῆς τειχοποιῶν, οὐδὲ τίνας δὲ πῶ τῆς ἀρχῶν τοῦ πᾶν λόγον ὑμῖν οὐδὲ

A taxat accipiunt, & vota pro vobis diis faciunt: idque
 non priuatim duntaxat, sed publice etiam totas fa-
 milias, vt Eumolpidas & p̄cones, ac ceteros omnes.
 Triremium item p̄fectos rationem reddere iubet
 lex: qui neque publicam pecuniam tractarunt: neque
 multum de ea suffurati, exiguum quiddam numera-
 runt: nec largiri de suo se proficentur, cum veltra vo-
 bis restituant: sed qui citra contouerham suas facul-
 tates & patrimoniam veltri studio insumpserunt. Ne-
 que verò triremium p̄fecti duntaxat, sed maxima
 etiam totius ciuitatis concilia, iudiciorū suffragium
 subeunt. Primum enim Areopagiticum senatum iu-
 bet lex apud censors nomina sua profiteri, & seue-
 rissimorum institutorum reddere rationem: & cuius
 summa est autoritas, eū vestro subiici suffragio. * Nō
 ergo coronabitur senatus Areopagiticus? Non pati-
 id eis est: non ducuntur studio honoris? imò ceutē. At
 nōn fatis id est iudicibus, si quis apud illos non delin-
 quat: sed si quis deliquerit, eum puniūt: vestri autem
 oratores delicias faciunt. P̄terea senatum quingen-
 torem legislator referēdis rationibus fecit obnoxiiū
 atque iis qui rationes nondum retulerūt, vsque adeo
 diffidit, vt statim legum initio dicat, magistratū ra-
 tionibus non relatts nefas esse peregrē proficisci. E-
 nim verò exclamet aliquis, Eōne quōd magistratuum
 gessi, non peregrē proficiscat? eō nimirum hoc fit, ne
 intercepta publica pecunia, aut negociis mala fide ge-
 stis, fugam capias. Item qui rationes non retulerit, eū
 neque facultates suas consecrare, neque donaria diis
 offerre, neque in alienam trāsire familiam, neque le-
 gare sua finit: denique alia multa non concedit. & vt
 vno verbo cōplectar, legislator eorū qui rationes nō
 retulerūt, opes pro pignore arripit, donec reip. satisf-
 fecerint. Esto sanē. Sed est qui neque sumpsit, neque
 insumpsit quicquā ē publico, sed tamē aliquā reipub-
 partē atigit? etiā hūc apud cēsores rationem reddere
 iubet lex. Quo pacto autem, qui nec sua p̄sit, nec in-
 sumpsit quicquā rationem reddet ciuitati? Lex ipsa
 respondet, ac docet, quā inscribenda sūt. nam hoc i-
 psum inscribere iubet, se nec sumpsisse quicquam ē
 publico, nec insumpsisse. nihil enim est in tota ciui-
 tate, de quo nō reddēda sit ratio, de quo nō sit quærē-
 dum, quod nō sit explorandū. Quā vt verē à me dici
 conser, ipsas audite leges. Leges.

C Cū igitur maximē se iactauerit Demosthenes, ac di-
 xerit, sibi liberalitatis suæ non reddendā esse rationē,
 illud ei respōdere: proinde te decuit, Demosthenes,
 permittere, vt censorū p̄co patriū illud ac legitimū
 p̄coniu faceret, quis accusare vult? finito discepta-
 re tecū quē ais ciuiū, an nihil tibi largitus: sed de mul-
 tis quā ad instauratiōē murorū accepisti, pauca im-
 pēderis: sic ex arario X talēta ad eā rem accepisses: ne
 rapito istud decus, neq. calculos ē iudiciū manibus ex-
 torquetis: neq. antecedere legibus, sed eas sequi velis.
 Hac enim erigūt rēpublicā. Hactenus cauillationib⁹
 respōsum esse volo, quas in mediū afferēt aduersarij.
 Omnino autē referēdis rationibus obnoxiiū fuisse De-
 mosthenē, eū Ctesipho decretū istud referret, cum &
 theatri pecuniā p̄asset, & instaurandorū mōniiū
 munus suscepisset, & neutrius magistratus rationem
 reddidisset: id iam vt ē publicis monumentis vos edo-
 ceam, operam dabo. Recita ergo mihi, quo p̄tore,
 quo itē mēse, quo die, & in qua cōcione, Demosthe-
 nestheatrialis pecuniē curator sit creat⁹: vt intelligatis,
 decretā ei esse coronā in medio magistratu. Recita.

Demo-
 sthenē X
 talenta ac-
 cepisse ē
 publicorū
 decretū,
 fuisse scri-
 ptum, ma-
 gistratus
 rationibus
 ab eo nō
 dū relatis.

Causa legum de praconis in theatro.

Hospitalis coronae consecratio.

à Curionibus legumlatorum iudicio tradita fuisset, atq; e abrogata: iue ea quæ proclamandi potestatem dedisset, iue ea quæ vetuisset. Cum autem horum neutrum factum fuerit; apertè nimirum conuincitur, eos affirmare non modò quæ vera non sint, sed quæ fieri nullo modo possint. Vnde autem hoc mendacium petierint, ego vos docebo: vbi dixerò prius, quibus de causis leges de praconis in theatro sint late. vbi Tragedia in vrbe agerentur, alij, re à populo non impetrata, proclamabant, se coronari à tribulibus, alij à popularibus nonnulli etiam iniecto praconio, seruos suos libertate donabant, eamque Græcorum testimonio confirmabant. Quod autem omnium erat inuidiosissimum, quidam in exte-ribus hospitibus consecuti, conficiebant, vt proclamaretur, se coronari à populo (exempli gratia) Rhodiorum, aut Chiorum, aut alterius ciuitatis, virtutis & fortitudinis ergò. Atque hæc faciebant, non vt ij qui à senatu vestro coronantur, aut à populo, re à vobis concessa, & cum decreto, præclare de republica meriti: sed suapte autoritate, absque decreto vestro. Ea porro pacto fiebat, vt spectatores & choragi & ludiones turbarentur: quæ autem in theatro proclamabatur: maiorem honorem iis quos populus coronat, consequerentur. Nam his concionis locus erat destinatus, in quo essent coronandi, atque interdictum erat, ne vsquam alibi proclamaretur. Illi autem coram vniuersis Græcis proclamabatur: ac illi quidem cum decreto, vestra voluntate: hi autem sine decreto. His legislator quidam perspectis, legem rogauit, quæ nihil cum ea lege commune haberet, quæ à populo aliqui coronantur: neque eam abrogauit. Neque enim concio turbatur, sed theatrum: neque enim contrariam illam prius receptis legibus abrogauit. neque enim id licet: sed in eos illa tulit, qui sine vestro decreto coronarentur à tribulibus aut popularibus, & in eos, qui seruos suos libertate donarent, & hospitalibus coronis: apertèq; edicit, ne vel seruos in theatro liberetur, vel quæ tribules aut populares coronarent, aut qui vis alij, proclametur: alioqui praconem ignominia notat. Cum igitur iis, qui à senatu coronentur, curiam designarit in qua proclametur: iis qui à populo, concionem: iis autem qui à tribulibus aut popularibus interdicit, ne proclametur, cum Tragedia aguntur: ne quis coronas & praconia, tanquam stipem, colligens, falsæ gloriolæ hereditatem cernat: atque etiam vetuerit in lege, ne ab vlllo alio proclametur, excepto senatu & populo & tribulibus & popularibus: Hæc igitur vbi demiseris, quid relinquitur præter hospitalis coronas? Quæ verè à me dici magno vobis argumento ex ipsis deprompto legibus ostendam. Ipsam enim auream coronam, quæ in vrbe in theatro proclametur, sacram esse Mineræ, lex iubet, adempta ei qui coronatur. Enimuerò quis vestrum tantarum fordidum conuenire aufit populum Atheniensem? Non modò enim vrbs, sed ne priuatus quidem homo vllus adeò esset illiberalis, vt quam coronam ipse dedisset, eam simul & proclamaret, & eriperet, & consecraret. Sed eò nimirum quod hospitalis est corona, etiam fit consecratio: vt ne cuius animus, alienam beneuolentiam patriæ preferendo, corrumpatur. Eam autem coronam, quæ pro concione proclamatur, nemo consecrat, sed possidere licet: vt non is tantum qui accipit, sed etià eius posteri monumentum illud domi asseruantes, nunquàm animos

αὐτὸς ἀργυρῆς γένοιτο, ὥστε ὅν αὐτὸς ἔδωκε σέφανον ἄμα ἀνακηρύττειν, καὶ ἀφαρῆϊσθαι, καὶ καθιερωθῆναι. ἀλλ' οἱ μὲν δὲ τὸ ξενικὸν εἶναι τὸν σέφανον, ἢ κατ' ἐξοχὴν γέγονται, ἵνα μηδεὶς ἄλλοξίαν ὄνομασται, ἀλλ' οἱ μὲν παρ' ἰδίους χεῖρας γέγονται τὴν ψυχὴν. ἀλλ' οὐκ ἐκείνον τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναρρηθῆντα σέφανον ἐδίδες καθιερεῖς. ἀλλ' ἔστι καὶ τῆσδε, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ ἢ οἱ ἐξ ἐκείνων ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα μηδὲ ποτε κακοὶ τὴν ψυχὴν

αὐτὸς ἔπειθε τῆν νόμον, ἢ τοὶ ὁ πῶν ἔξοχῶς δέδωκε ἀφ' αὐτοῦ. ἢ ὁ ἀπαγορεύων. ὁ ποτε ἢ μηδὲν τούτων γένοιτο, φανερώς δὴ πῶν ἐξέγειρον. οὐ μόνον φερόντων λέγοντες, ἀλλὰ καὶ παρ' ἰδίους ἀδύνατα γένοιτο, ὅθεν ἢ δὴ τὸ φερόντων ἔστι τὸ ὀπιφύρατον, ἐγὼ δὲ δέξω ὑμᾶς, φερεῖται ὅτι ἐνεκα οἱ νόμοι ἐτέθησαν, οἱ καὶ τῆν ἐν ταῖς δεῖξω κηρυγμάτων, γνομένων τῶν ἐν ἑσφ. ἔφαρδων, ἀνεκέρων. τὸν πνεύ, οὐ πείσαιτες τὸν δῆμον, οἱ μὲν, ὅτι σέφανον ὡς ἔστι τῶν φυλετῶν, ἔπειθε ἢ ὑπὸ τῆν δημοτῶν, ἀλλοὶ δὲ πνεύ ὑποκηρυξάμενοι, τοῖς αἰ τῆν οἰκίας ἀφίσταν ἀπελδοσέρας, μαρτυρας τῆς ἀπελδοσέρας, τοῖς ἔλλωας ποιούμενοι. ὁ δὲ λέω ὀπιφύρατον, φερεῖται πνεύ ὀπιφύρατοι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι, διαφωρῶντο ἀπαγορεύουσαι, ὅτι σέφανοι αὐτοῖς ὁ δῆμος, εἰ ἔπει τῶν ῥοδίων, ἢ χίων, ἢ καὶ ἄλλης πνεύ πόλεως, ἐνεκα ἀρετῆς, καὶ ἀδραγαθίας. καὶ ταῦτα ἔφερα τῶν, οὐχ ὡς ἀπεροὶ ὑπὸ τῆς βουλῆς, τῆς ὑμετέρας σέφανον ὡς, ἢ ὑπὸ τῆς δῆμου, πείσαιτες ὑμᾶς, καὶ μὴ φησίσματος, πολλῶν χάριν κατὰ δέμους, ἀλλ' αὐτοὶ φερεῖται μὲν ἀδύ δόγματος ὑμετέρας, ἐν τῶν τῶν ἔξω σφισθῶν, οὐ μὲν δεσπῶν, καὶ πνεύ χορηγῶν καὶ πνεύ ἀγωνιστῶν ἐπιφύραται. τοῖς ἢ ἀνακηρύττομενοι ἐν ταῖς δεῖξω, μείζωσι πεισάται τῶν τῆς δῆμου σέφανον ὡς, τοῖς μὲν τῶν ἀπεδέδεικτο τῶν τῶν ἐκκλησία, ἐν ἢ τῶν σέφανον, καὶ ἀπέπειθε ἄλλοι μὲν δαμοῦ κηρυγμάτων, οἱ ἢ ἀνηγορεύοντο ἐν ὅπῳ ἀπάντων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ κηρυγμάτων, πείσαιτες ὑμᾶς, ἐπει δὲ ἀδύ φησίσματος, σφισθῶν δὴ πνεύ ταῦτα τῶν μὲν δέμους, πείσαι νόμοι ἐδὲν ὀπιφύρατον, οὐτὲ λῦσαι ἐκείνον, ἐδὲ τῶν ἐκκλησία καὶ χεῖρα, ὅλλω τῶν δεῖξω, οὐτὲ ἐν ὅπῳ τοῖς φερεῖται κηρυγμάτων νόμοις πείσαι. ἢ τῶν ἔξω. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀδύ φησίσματος ὑμετέρας σέφανον ὡς ὑπὸ τῶν φυλετῶν, καὶ δημοτῶν καὶ καὶ τῶν τοῖς οἰκίας ἀπελδοσέρας, καὶ καὶ τῶν ἔξω κηρυγμάτων, καὶ ἀναρρηθῆν ἀπαγορεύει, μήτε οἰκίαν ἀπελδοσέρας ἐν ταῖς δεῖξω, μήτε ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἢ δημοτῶν ἀπαγορεύουσαι σέφανον, μὴ ὡς ἄλλου φησὶ μηδενός, ἢ ἀπμῶν εἶναι κήρυκα. ὅταν οὐκ ἔπει εἶξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς βουλῆς σέφανον ὡς, εἰς τὸ βουλόπιον ἀναρρηθῆναι, τοῖς ἢ ὑπὸ τῆς δῆμου σέφανον ὡς, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δὲ ὑπὸ τῶν δημοτῶν σέφανον ὡς, καὶ φυλετῶν, ἀπέπειθε μὴ κηρυγμάτων τοῖς φερεῖται, ἵνα μηδὲ εἰς ἐξοχῶν σέφανον, καὶ κηρυγμάτων, φερόντων φησίσματος κηρυγμάτων, φερεῖται πείσαι δὲ ἐν ταῖς νόμοις ἢ ὑπὸ ἄλλω μηδενός ἀνακηρύττειται, ἀπούσης βουλῆς, καὶ δῆμου, καὶ φυλετῶν, καὶ δημοτῶν ὅταν δὲ πνεύ ταῦτα ἀφέλη, τὸ κατὰ λειπόμῶν ἐστὶ, πῶν οἱ ξενικοὶ σέφανοι, ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, μέγα σφισθῶν ὑμῖν τούτου ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ὀπιφύρατον, αὐτὸν τῶν χεῖρας σέφανον, ὅς αὐτὸν ταῖς δεῖξω ἐν ἑσφ. ἀναρρηθῆναι, ἵερον εἶναι τῶν ἀθλῶν, καὶ οἱ νόμοι, ἀφελόμενοι τὸν σέφανον, καὶ τοῖς πνεύ ὑμῶν τὸ λειπόπιον τῶν ἀθλῶν, ἀλλ' οὐκ ἐν πόλεσι, ἀλλ' ἐν ἀφιδιώταις ἐδὲ εἰς

ψυχὴν εἰς τὸ δῆμον γίνονται, καὶ δὲ τὸ πρῶτον ἀκούσας οὐ
 τοὺς θεοὺς, μὴ κηρύττεται τὸν ἀλλότριον σέφανον ἐν τῷ
 θεῶν, εἰ μὴ ψηφίσται οἱ δῆμοσι ἢ πόλις ἢ βουλῆ-
 κληθὴν πρὸ τῶν ἡμετέρων σεφανῶν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστι
 δευτέρου δῆμου, ἢ οἱ κηρύττοντες μείζω χάριν εἰδὴ ἢ
 τῶν σεφανῶν ὑμῖν, ὅτι κηρύττει ἐπεὶ ἐψάτα. ὅτι ἢ ἀ-
 ληθὴ λέγω, τῶν νόμων ἀκούσατε.

Νόμοι.

Ἐπειδὴν τοίνυν ἔξαπατῶντες ὑμᾶς λέγωσιν, ὡς πρῶτον
 γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι εἴηαι σεφανῶν εἰ μὴ ψηφίσ-
 ται οἱ δῆμοι, ἔπο μνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν νόμους.
 εἴτε οἱ αὐτοὶ πόλις σεφανοὶ. εἰ δὲ οἱ δῆμοι ὁ ἀθη-
 ναίων, ὅπου δὲ εἰκό σοι τύπος; ὅπου δὲ τὰ πρῶτα ἀ-
 κούσας σοι ἔξω τῆς ἐκκλησίας μὴ κηρύττεται. τὸ γὰρ
 ἀλλοτρίον ἢ μηδ' αὐτῶν, ὅτι ὅστις ὄλιον τι μὴ ἡμέραν λέγει. οὐ
 γὰρ δὲ εἴς τις ὡς ἐννομα γέγραπται. ἐστὶ δὲ ὑπόλοιπον
 μοι μέγας τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μέγιστα σκεδάσω.
 τὸ δὲ ὅστις ἢ κηρύττει, δὴ αὐτὸν ἀξιοῖ σεφανῶν δὲ
 λέγει γὰρ οὕτως ἐν τῷ ψηφίσματι. καὶ τὸν κήρυκα ἀνα-
 γράσειεν ἐν τῷ θεῶν πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι σεφανοὶ
 αὐτοῖς οἱ δῆμοι ὅτι ἢ ἀθλιωμάτων ἀρετῆς εἴηαι, καὶ ἀνδρα-
 γαθίας, καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι εἴηαι τῶν λέγων καὶ κηρύττων
 τὰ ἀρετὰ τῶν δῆμων ἀπλοῖς δὲ παντὰ πασι οἱ μὲν ταύ-
 τα ἡμῖν λόγος γίνεταί, καὶ ὑμῖν ἀκούσασι κείνην δὲ μα-
 θῆς. δὲ γὰρ δὴ πού τὸν μὲν κατηγορῶν ἐμὲ τῶν ἡμῖν
 ὅτι δὲ ἐκινῶν, ὡς εἰσιν οἱ καὶ δημοσίων ἐπαρνοὶ ψυ-
 δαίς, καὶ ὡς οὐτ' ἤρξατο λέγειν τὰ βήματα, οὐτε νυνὶ δε-
 κταί κηρύττων τὰ συμφέροντα τῶν δῆμων καὶ τὸ ὅτι
 εἴς τις, διὰ τὸ δὴ πού τ' ἔγραψεν ἀλώσετα κηρύττων.
 ἀπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μηδένα ψυδὴν γρά-
 φειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. τὰ δὲ ἔπο λὸς μὲν ἡ
 τέναρτιον τούτου δεκτικόν ὅστις ὑμῖν δὲ ἡμῖν ἔσθετε τ'
 λόγων κηρύττει εἴς τις οὐτος. ἐγὼ τὸν μὲν βίον τὸ δημο-
 σίων οὐδέ τ' ἔζη μνημονεύου λόγια ἔργον ἡμῶν εἴηαι. πῶ
 γὰρ δὲ τὸν ταύτα λέγει, ἢ τὰ ὅτι τῶν τ' ἔαματος γρά-
 φων αὐτῶν συμβεβηκότα, ὅτι ἔγραψατο εἰς ἀρετὴν πα-
 τῶν δημοσίων τὸν παλαιόν, ἀλλ' ἡμῖν ὄντα ἐαυτῶν, καὶ τὴν
 τῆς κεφαλῆς ὅτι τοῦ μὲν τὰ δὲ τὴν κηρύττων ὅτι εἰς
 κηρύττων, καὶ τὸν τῶν νεῶν ἐκπλεον τὸν εἰς ἑλλήσποντον, ὅτι
 εἰς ὅτι τῶν ἔπι κηρύττων δημοσίων, καὶ κηρύττων τὸν εἰς
 κηρύττων ὅτι τῆς νεῶν, καὶ σασι τῶν καὶ σκεδύων, καὶ συ-
 σκεδύων καὶ τούτων ἀξιοῦσιν εἴς τις τὸ παλαιόν αὐτῶν
 φίλον εἴηαι, οὐκ ἄκηρσεν ἀπ' εἰσαγγελίας αὐτῶν κη-
 ρύττων δὲ θανάτου, κατηγορῶν γράφεται. καὶ ταύτα
 ἡ δὲ τὰ δὲ κηρύττων, καὶ τοῖς κοιδύλοις οὐκ ἔλαβεν ἐν
 τῇ ὀρχήστρᾳ κηρύττων ὄν, καὶ ὡς ἀπέδοτο ξυμῶντα,
 μὴ ἂν αὐτῶν τῶν εἰς αὐτὸν ὑβρίων, καὶ τῶν τῶν δῆμου
 κατηγορῶν, ἡ δὲ ἐν διονύσου κατηγορῶν ὅτι κη-
 ρύττων ταύτα μὲν οὐκ μοι δοκεῖ, καὶ τ' ἀλλὰ τὰ τούτοις
 ὅτι κηρύττων. οὐ κηρύττων ὑμῶν, οὐδὲ τῶν ἀγῶ-
 να κατηγορῶν ὅτι κηρύττων, ἀλλ' ἐκείνο φοβούμην, μὴ
 μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν,
 ἀρχῆς δὲ, καὶ λίαν ὁμοιοτρόφον. καὶ τοῖς ἀκροατοῖν,
 ὅτι τὰ μέγιστα τῶν ἀγῶν οὕτως ὅτι πρῶτον, καὶ γὰρ
 μα τῶν ἀκούουσιν, ὡς τὸν κατηγορῶν μὴ δοκεῖν ψυδὴν
 λέγειν, ἀλλὰ παλαιῶν, καὶ λίαν ὁμοιοτρόφον. πῶτα αὐτὸν δὲ χρυσὸν σεφανῶν σεφανῶν τῶν ψηφί-
 σται, καὶ οὐ τὸν ψυδὴν, καὶ ὅτι ἄνομα τοῖς μὲν τὰ γράφειν, πῶτα γὰρ κατηγορῶν τῶν δικαστηρίων, ἢ δὲ κη-
 ρύττων τῶν πόλεως διδόναι; δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων ἀπειράσσομαι σαφέστερον εἰπεῖν. καὶ γὰρ σκεδάνομαι μέλλειν
 δημοσίων, ἐπειδὴν αὐτοῖς ὁ λόγος ἔπο δὲ τῶν, κατηγορῶν κηρύττων πρὸς ὑμᾶς ὡς ἀρετὴν τῶν τῶν ἡδὴ

A à populi benevolentia desleatant. Hac etiam de causâ
 legislator adiecit, alienam coronam in theatro non
 esse proclamandam, nisi populus sciverit: ut ea ciui-
 tas, quæ vestrorum ciuium aliquem coronare volue-
 rit, legatis missis, populum ore: ut is qui proclame-
 tur, maiorem gratiam vobis ob coronâ permissam,
 quàm illis ob donatû habeat. Ac me vera dicere, ex
 plis legibus audite.

Leges.

Cum igitur vos decepturi dicent, adscriptum esse le-
 gi, licere coronare, si populus sciverit: mementote
 eis respondere. Ita sanè, si qua te alia ciuitas coronarit,
 sin populus Atheniensis, designatus tibi locus est, vbi
 id fieri oporteat. Interdictum tibi est, ne tuum nomē
 extra concionem proclametur. Nam si clausulam
 hanc (Alibi autem nusquam fas est) diem totum enu-
 clearis: nunquam tamen ostendes, tuum decretum
 legibus esse consentaneum. Reliqua iam mihi est ac-
 cusationis pars, quæ maximæ mihi curæ est. Ea por-
 rō est causa, propter quam eum coronandum censet.
 Sic enim in decreto ait: Præco in theatro ad Græcos
 proclamato, corona donari eum virtutis ergo, & for-
 titudinis, atque ob illud maximè, quod ea & dicere
 & facere non desistat, quæ populo sint vilissima.
 Quæ igitur deinceps dicentur, simplicissima sunt, &
 vobis, vbi audieritis, facilia iudicatu. Nam me qui-
 dem accusatorem hoc vobis ostendere oportet, fal-
 sas esse laudes, quæ Demostheni tribuuntur: cum
 que nec cœpisse optima dicere, neque nunc constan-
 ter ea agere, quæ sunt è re populi. Quod si demon-
 straro: iurè nimirum Ctesipho condemnabitur.
 Omnes enim leges vetant, ne quisquam falsa per-
 scribat in publicis decretis. Reo autem contrarium
 est ostendendum: vos porrō iudices eritis nostræ o-
 rationis. Sic autem se res habet. Ego in vitam Demo-
 sthenis inquirere, prolixioris orationis opus exi-
 stimo. Quorsum enim attinet nunc ista dicere, vel
 quæ in accusatione vulneris ei acciderunt, cū Demo-
 melem Præniensem confobrinum suum in Areopa-
 gum citasset: vel, ut caput inciderit: aut quæ Cephiso-
 doto duce acciderunt, classe in Hellepontum missa:
 cū Demosthenes vnus inter Trierarchos, qui sua
 naue ducem circumueheret, & communi cum eo
 victu, communibus sacris, communibus libationi-
 bus vteretur, eumque honorem ob paternam amicit-
 tiam consequeretur: non habitavit, cum is capitali iu-
 dicio læsæ magistratus reus esset factus, eum accusare.
 Item Midiana illa, & aliam quam choragus in or-
 chestra accepit: & ut XXX minis simul & iniuriam si-
 bi factam, & populi præiudicium in æde Bacchi
 contra Midiam factum vendiderit. hæc igitur inquæ,
 & cætera his similia, prætereunda mihi videntur: non
 quod vos destitutos velim, aut causam hanc illius
 gratiæ condonatum, sed quod illud timeo, ne à vobis
 mihi occurratur, quasi vera quidem omnino dicam,
 sed nimis obsoleta & comperta. Enimvero Ctesi-
 pho, cuius summæ flagitia ita nota sunt, & probata
 auditoribus, ut accusatorē non falsa dicere putent,
 sed vetera & nimis certa: id est, ne aurea corona do-
 nandus, an reprehendendus? Te item, qui & falsa &
 contraria legibus scribere non dubitas, iudiciæne
 contemnere, an citati pœnas dare oportet? De pu-
 blicis autē criminibus, apertius ut dicā, operā dabo.
 Etenim futurū audio, ut Demosthenes, vbi dicēdi vi-
 ces ad eū redierint, apud vos quatuor tēpora enume-

Falsas et
 se laudes,
 quæ in
 Ctesiphon-
 tis decre-
 to tribuū-
 tur. Demo-
 stheni: cuius
 etiā pri-
 uatam vi-
 tam obi-
 ter per-
 stringit.

Distribu-
 tio acto-
 rum De-
 mosthe-
 nis in qua-
 tuor tēpo-
 racum ca-
 ptationis
 & docili-
 tatis.

αὐτῆς ἐξαρχῆς εἰρῆνης, καὶ συμμαχίας, καὶ ὑπερβο-
 λῶν ὁ ἀρχαῖος πελοποννησιακὸς οἰλιππων, καὶ τοῖς παρ
 ἐκείνου ἀρεστέως ἐκ ἀναμείναιτα, ἀπόν ὃ γερονότα τῶν
 δῆμων μὴ μὲν κοινοῦ συνεδρίῳ τῆ ἐλλυμῶν ποιήσασθαι
 τὴν εἰρῆνιν, ἐκδοτὸν ὃ φιλίππῳ πεποικῶτα περοσβλέ-
 πῳ τῆ θράκης βασιλείᾳ, ἀδρα φίλον, καὶ σύμμαχον τῆ
 πόλει. εἰ δὲ ταῦθ' ὁμῖν σαφῶς ὅτι εἶξω, δεύρομα, ὃ μὲν
 μέγιστον δέσπον, ὅτι οὐδ' αὖτέ μοι παρὸς θεὸν τῆ παρῶτον τῆ
 περὶ τῶν καμῶν, μὴ καλῶς ἀπὸν πεποικῶτα. λέξω
 ὃ δὲν μέγιστα πῶς καλοῦσθε. ἐγραφε φιλοκράτης
 εἰς τὴν φιλίππῳ, δεύρο κήρυκας, καὶ ἀρεστέως πέμ-
 πειν παρὸς εἰρῆνης καὶ συμμαχίας. τῆτο δὲ ψήφισμα ἐ-
 γραφῆ πῶς ἀνόμων. ἦκον οἱ τῆς κείσεως χρόνοι. κατηγέ-
 ρει μὲν λυκίος ὁ γραφῆ ἰδμεος, ἀπελοργεῖτο φιλοκράτης.
 συναπελοργεῖτο δὲ καὶ δημοθένης, ἀπέφυγε φιλοκρά-
 τῆς. μὲν ταῦτα ἐποίησ' ὁ χρόνος, δεμισοκλῆς ἀρχων. ἐν ταῦ-
 τα ἐστὶν ὃ βουλοῦσι εἰς τὸ βουλοῦσθαι δημοθέ-
 νῆς οὐτε λαχόν, οὐτε ὅτι λαχόν, ἀλλ' ἐν πῶς οὐδὲν
 παρὸς ἀνδρῶν, ἢ εἰς ὑποδοχὴν ἀπάντα, ἢ λέγειν, ἢ παρῶ-
 τοι φιλοκράτει, ὡς αὐτὸ εἶδ' εἶξω τὸ ἔργον. νικᾷ γὰρ ὁ παρῶ-
 τῆ ψήφισμα φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ὃ εἶδ' εἶξω παρῶ-
 σβεις, οἱ πνευ ἀφικόμοιοι παρὸς φίλιππον, ἀξιώπουσιν
 αὐτὸ δεύρο παρὸς σβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπερ-
 βολῆς. τῆτων εἰς τὸ δημοθένης καὶ κείθεν ἐπανήκον ἐ-
 παμῆτης μὲν τῆ εἰρῆνης. καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις παρὸς σβ-
 σιν ἀπήγειλε, καὶ μόνος τῆ βελοῦσθαι ἐγραφε ἀπέσταδαι
 τῶ κήρυκι τῶ πῶς τῆ φιλίππῳ. ἢ τοῖς παρὸς σβεις, ἀκό-
 λουθα γραφῶν φιλοκράτης, ὃ μὲν γὰρ τὴν εἶξωσιν εἰδω-
 κε τῆ δεύρο κήρυκας, ἢ παρὸς σβεις πέμπειν ὃ γὰρ τῆ παρῶ-
 σβεις ἀπέσταδαι. τὰ δὲ μὲν ταῦτα ἢ δημοῖοι σφῶρα παρὸς
 χῆς τὸν νῆν. ἐπαρῶ τῆτο γὰρ οὐ παρὸς τοῖς ἄλλοις παρὸς σβεις
 τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας ὕπερον ἐκ μεταβολῆς ὑπερ-
 δημοθένοιο, ἀλλὰ παρὸς φιλοκράτην καὶ δημοθένην.
 εἰκότως, τοῖς ἀμα μὲν παρὸς σβεις ὄντας, ἀμα ὃ τῆ ψή-
 φισμα τῆ γραφῶντας, παρῶτον μὲν, ὅπως μὴ παρὸς σβεις
 τε τοῖς παρὸς σβεις, οἱ ἦτε ἐκπεποικῶτες, πῶς καλοῦ-
 τῆ ὅτι φιλίππον, ἢ μὴ μὲν τῆ ἄλλων ὕλλων, ἀλλ' ἢ
 διὰ ποιήσασθαι τὴν εἰρῆνιν. δὲ ὅτερον δὲ, ὅπως μὴ μόνον
 τὴν εἰρῆνιν, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν τῆ ψήφισμα παρὸς φί-
 λιππον ἢ εἰπνευ παρὸς σβεις τῶν πῶς τῆτο ὅτι μετέρω, εἰς
 τὸ εἶξωσιν ἐμπέσειεν ἀθυμίαι, ὅρασιτες, ὃ μὲν αὐτοῖς
 μὲν πῶς καλοῦσθαι ὅτι τῆ πόλεμον οἰκοῖ μὴ μόνον εἰ-
 ρῆνιν, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψηφισμένους ποιήσασθαι. ἔτιον
 ὃ, ὅπως περοσβλέπῃς ὁ θράκης βασιλεὺς μὴ ἔσαι ἐνορ-
 κος, μὴ τε μετέσαι τῆς συμμαχίας, καὶ τῆς εἰρῆνης αὐτῆ.
 παρὸς σβεις ὃ ἐπ' αὐτὸν ἢ δὴ στρατῶν. καὶ ταῦθ' ὃ μὲν ἐ-
 ξωνέμνος οὐκ ἦδ' κει. παρὸς γὰρ τῆ ὄρκων, καὶ τῆ σφῶρα
 καὶν ἀπέσταδαι μὲν αὐτῶ παρὸς τῆ τα συμφῶσθαι. οἱ ὃ
 ὅτι δὲ μὲν, καὶ κατακοινωνήσασθαι τὰ τῆς πόλεως ἰχυ-
 ροῦσθαι ὁ γῆς ἦσαν ἀξιοῖ. ὃ γὰρ μισαλέξωνδρος νυλ
 φῶσθαι ἔξω, ἢ τὸ τε μισοφιλίππος δημοθένης, ὃ τὴν ξε-
 νίαι ἐμοῖ παρὸς σβεις τὴν ἀλεξάνδρου, γραφεῖ ψήφισμα,
 τοῖς καμῶν τῆς πόλεως ὑπαρέμνος, ἐκκλιπῶν ποιῆν
 τοῖς παρῶταις τῆ ὀργῆ ἰσαμῶν τῆ ὕαφιστολιθῶν
 μίλων, ὃ τὸ μὲν τῶ ἀσκληπιῶ ἢ θυσίαι, καὶ ὃ παρῶτων, ἐν
 τῆ ἰερα ἡμέρα, ἢ παρῶτων, οὐδ' εἰς μέμνη γυρομῶν
 τῆ παρῶτων ποιήσασθαι, ἢ φησὶν, εἰ δὲ ἢ δὴ παρῶ-
 σιν ὡς ἡμεῖς οἱ τῆ φιλίππῳ παρὸς σβεις, βελοῦσθαι ὃ δὲ ἡμῶς ὡς τὰ χῆσα ὅτι τῆ παρὸς φίλιππον παρὸς σβεις τοῖς ἔπα
 παρῶσι παρὸς σβεις παρῶτα λαμβάνων τῆ ἐκκλιπῶν, καὶ τῆς χρόνοις ὃ μὲν ὑποτέμνομενος, ἢ τὸ παρῶτα κατὰ πῶ
 εἶδ' ἢ μὴ μὲν τῆ ἄλλων ὕλλων, ἐπανήκον τῆ ὕπερον παρὸς σβεις, ἀλλὰ μόνος ποιήσασθαι τὴν εἰρῆνιν.

A de prima pace & societate, & cum summo dedecore
 Philippo fuerit adulatus, & * eius legatos non expe-
 ctarit, & in causa fuerit quo minus populus consen-
 tiente Græcorum concilio pacem faceret, & Cer-
 soleptem Thraciæ regem Philippo dederit, vinū a-
 micum, & nostræ vrbis fœderatum: hæc si vobis per-
 spicue demonstraro: rem æquam petam à vobis, vt
 assentiamini mihi, primo tempore ex quatuor illis,
 cum non bene gessisse rempublicam. Id autem di-
 cam, vnde facillimè rem intelligetis. Scripsit Philo-
 crates, licere Philippo, caduceatores huc & legatos
 mittere de pace & societate. Hoc decretum violata-
 rum legum est accusatum. Venerunt accusationis
 tempora: accusabat Lycinus, qui reum fecerat: defen-
 debat Philocrates, patrocinabatur Demosthenes, ab-
 solutus est Philocrates. Post hæc subibat tēpus, quo
 prætor factus est Themistocles. Tum pro senatore
 curiam ingreditur Demosthenes, cui ea dignitas nec
 primaria, nec secundaria sortitione obuenerat,
 sed quam pecunia de industria redemerat, vt omni-
 bus Philocratis & dictis & factis subseruiret, vt res
 ipsa declarauit. Nam & aliud decretum vicit Philo-
 crates, in quo iussit decem legatos deligi, qui profe-
 cti ad Philippum, ab eo peterent, vt legatos huc miteret,
 qui pro autoritate agerent de pace. Horum vnus
 fuit Demosthenes: atque inde reuersus, laudator
 pacis fuit, & eadem cum cæteris legatis huc renun-
 ciauit: & solus inter senatores scripsit, fœdus esse
 faciendum cum Philippi caduceatore & legatis: id
 quod consentaneum erat decreto Philocratis. Nam
 is quidem potestatem dederat, caduceatores & lega-
 tos huc mittendi: ipse autem cum legatione fœdus
 icit. Jam ea quæ sequuntur, magna vos cum attentio-
 ne audire velim. Pleraque enim non cum cæteris le-
 gatis acta fuerunt, qui post à Demosthene, mutata
 sententia, exagitati sunt, sed cum Philocrate &
 Demosthene, idque meritò: quippe qui & vnà lega-
 tionem obirent, & vnà decreta scriberent: primum
 de non expectandis legatis, quos ablegaueratis ad
 concitandos contra Philippum Græcos: ne cum cæ-
 teris Græcis, sed seorsum pacem faceretis. Secundum,
 vt non pacem duntaxat, sed societatem etiam Phi-
 lippo decerneretis: vt si qui populum Atheniensem
 oblectarent, in extremam incidere desperatio-
 nem: cum viderent, se à vobis ad bellum conuocari,
 qui domi non pacem tantum, sed & societatem ini-
 nire decreuissetis. Tertium, ne Cerfobleptes Thraciæ
 rex iureiurando contineretur, ne vel pacis vel socie-
 tatis esset particeps. Iam autem milites cōtra eū con-
 scribebantur. Ac is quidem qui hæc mercabatur, ne-
 mini faciebat iniuriam. Nam ante iusiurandum & pa-
 ctionē, ei vitio verti nō poterat, si suis rationibus cō-
 fulebat. qui autē vendebāt, & præsidia publica inter
 sese patiebantur: ij demum magna digni erant iracū-
 dia. Nam qui se nūc osorē Alexandri esse profiteretur,
 tūc autē Philippi, Demosthenes: qui hospitium Alexā-
 dri mihi obiicit: decretū scribit, quo reipublicæ oc-
 casiones præriperet: indicēdā esse à Curionibus con-
 cionem in octauū diem mensis Fabruarij cum Æscu-
 latio res diuina fieret, & præludia agerētur in die fe-
 sto: quo nemo vnquam meminit habitū fuisse cōcio-
 nē. Vtebatur autē hoc prætextu: Vt, inquit, vbi iā ad-
 fuerint Philippi legati, populus quàm celerrimè deli-
 beret, de legatis ad Philippū mittendis. Sic ante occu-
 pabat concionē legatis, qui nōdū aderāt, & tēpora vo-
 bis furripiebat, & rē accelerabat: ne cū cæteris Græ-
 cis, legatis veitris reuerfis, sed soli pacem vt faceretis.

Pacē sine
 Græcis fa-
 ctam. Phi-
 lippo soci-
 etatē de-
 cretam.

Societate Eubœen- sum non fuisse è re publica Thebano- rum: à Demosthene non esse concilia- tam.

Philocratem citra dubium periturum, ceteros lega-
 tos in periculo futuris, seque gloriam consecuturum, &
 quamvis proditor esset amicorum atque improbus,
 tamen benevolū populo visum iri existimaret. Cum
 autem ij qui rempublicam paulatim propugnabant
 eum conspexissent: cupide ad tribunal inuitarunt, &
 prædicarunt, vt qui solus munera contra rempubli-
 cam non acceptaret. Is vero progressus in medium,
 initia eis obtulit belli & tumultus. Hic est Athenien-
 ses, qui primus excogitauit Serrium murum, Dori-
 scum, Ergiscam, Murgiscam, Ganos & Ganidem, loca
 quorum olim ne nomina quidem noueramus: eoque
 rem cum impetu perduxit, vt si legatos Philippus nõ
 mitteret, eum despectui habere rempublicam dice-
 ret: si mitteret, exploratores mittere, non legatos.
 Quod si ciuitati alicui æqua, & non suspecta, cõtro-
 uersis disceptandas permittere volebat: iudicem ne-
 gabat æquū esse nobis & Philippo. Halonesum da-
 bat: iste vero vetabat accipere, si daret, non redderet:
 ac cõtrouersia syllabarum torquebatur. Postremo
 cū n̄ eos qui cum Charidemo Thessaliam & Magne-
 siam, contra pacis fœdus inuaserant, coronis orna-
 set: pacem quidem dissoluit, calamitatem autem &
 bellum conflauit. Esto: sed æreis & adamantinis mu-
 ris, vt ipse ait, regionem nostram muniuit, Eubœen-
 sium & Thebanorum societate. Verum, Athenienses,
 in his rebus tres maxima vobis facta sunt iniuria, cū
 summa vestra ignoratione. Quamuis autem ad ma-
 xima illam Thebanorum societatem explicandam
 festinemus: tamen vt orationis ordo mihi constet, Eu-
 bœensium in primis mentionem faciam. Vos, Athe-
 nienfes, multis & magnis affecti iniuriis à Mnesar-
 cho Chalcidensi, Callia & Taurosthenis patre, quos
 iste nunc accepta mercede, Athenienses, decreto no-
 minare non dubitat, item à Themisone Eretriēi, qui
 vobis tempore pacis Oropum ademit: horum vltro
 obliti, cum Thebani in Eubœam traiecissent, & vr-
 bes feruente opprimere conarentur: intra quinque
 dies & classe & pedestribus copiis opem eis tulistis:
 ac priusquam triginta dies exissent, Thebanos per
 inducias dimisitistis, Eubœæ potiti: atque vrbes eis &
 respublicas restitulistis, eorumque fidei, vt rectum &
 iustum erat, commissistis. Neque enim æquum puta-
 batis iracundia meminisse, cum fides vobis habere-
 tur. Tantis vestris affecti beneficiis Chalcidenses, nõ
 parem vobis gratiam retulerunt: sed statim vt in Eu-
 bœam traiecistis, opẽ Plutarcho laturo, primis tem-
 poribus saltẽ mulabāt se a munere esse vobis. Cū pri-
 mum autem ad Tamynas processimus, & Cotylæum
 montẽ superauimus: ibi Callias Chalcidēis, à quo De-
 mosthenes, accepta mercede, pignora capiebat, cum
 videret exercitū nostrā vrbs in quasdā angustias cõ-
 clusum, vnde nisi prælio vicisset, euadere non posset:
 cū nulla spes auxiliorū vel terra vel mari ostenderet-
 ur: collecto ex vniuersa Eubœa exercitu, & copiis à
 Philippo accessistis, ac frater eius Taurosthenes, qui
 nūc omnibus dextrā porrigit atq. arripet, Phocēsis
 mercenariis traiecit, nos inuaserūt, vt funditus euer-
 terēt. Quod ni primū deorū aliquis exercitū confer-
 uasset: deinde milites vestri, tā pedites quā equites, se
 viros fortes præstitisset: & iuxta circū equestrem ad
 Tamynas collatis signis vicisset: & hostes per indu-
 cias dimisset: nostra vrbs turpissimā cladē accepisset.
 Neq; n. aduerso Marte pugnare in bellis sumitū
 malū est: sed si quis cū aduersariis se indignis decer-

Α τὸν μὲν φιλοκράτην προδήλως ὑπολεῖδοντες ἢ ἀλ-
 λους συμφορές κινδυνεύσαν αὐτὸς δὲ εὐδοκίμησεν
 καὶ προδότης ὢν τῶν φίλων, καὶ ποιητὴς, πῶς τὰ
 δήμῳ φανήσεσθαι. καθύπευθε δὲ αὐτὸν οἱ πῶς πόλεως
 προπολεμιούτες ἰσχυρῶς, ἀσπίδοι παρεκάλειν ὅτι τὸ
 βῆμα, τὸν μὲν ἀδωροδοκίτην ὀνομάζοντες τῇ πόλει
 ὁ δὲ, παλαιῶν ἀρχῶν αὐτοῖς ἐπεδίδου πόλεμον, καὶ τα-
 ραχῆς, οὐτὸς ἔστιν ὁ ἀθηναῖος ὁ παλαιὸς ἐξ ἄλλων σέβριον
 τείχεος, καὶ δουρίσκει, καὶ ἐργασίῳ καὶ μορφήσῃ καὶ γά-
 νος, καὶ γαῖδα, χωρεῖα ἂν εἴη τὰ ὀνόματα * εἰδὲ μὲν
 πρὸς τῶν, καὶ ἐς τὸ φέρων προέβησε τὰ προάγματα,
 ἅς τ' εἰ μὴ μὴ πέμποι Φιλίππου φορέσεις, καὶ ταφρο-
 γεῖν αὐτὸν ἐστὶν πῶς πόλεως. οἱ δὲ πέμποι, καὶ ἀσκόποι πέμ-
 πει, ἀλλ' οὐ φορέσεις. εἰ δὲ ὅτι ξέπειν ἐθέλει πόλει
 πνίγη, ἔομοία πρὸς τὸ ἐκλεμῶν οὐκ εἴη κειτὴν ἰσον
 ἡμῖν εἴη, ἔομοία φιλίππου. ἀγνοῦσιν ἐδίδου δὲ ἀπηγόρευε
 μὴ λαμβάνειν, εἰ δὲ δῶσιν, ἀλλὰ μὴ ὑποδίδωσι, πρὸς
 συλλαβῶν ἀφαρῶν μὲν, καὶ τὸ τελευτῶν σφραγίσας
 Β τοῖς μὲν ἀριστοῦ μου εἰς δευτέραι καὶ μαγνησίας πα-
 ρὰ τὰς πρὸς τῆς εἰρήνης συνθήκας ὅτι στρατὸς αἰτίας
 τῶν μὲν εἰρήνῃ διέλυσε, τῶν δὲ συμφροσάν, καὶ τὸν πό-
 λεμον παρεσιδασε ναί, ἀλλὰ χαλκούς, καὶ ἀδαμαντι-
 νοὶς τέχεσιν, ὡς αὐτὸς φησι, τῶν χωρῶν ἡμῶν ἐτέλεσε,
 τῇ τῶν ὀβόων, καὶ θηβαίων συμμάχῳ. ἀλλ' ἀἀθη-
 ναῖοι, πρὸς ταῦτα ξία μέγιστα ἡδίκησθε, καὶ μέγιστα ἡ-
 γροῦκατε. ἀπὸ δὲ δὴν δὲ εἰπεῖν πῶς μεγίστης συμμάχου
 τῆς τῶν θηβαίων, ἵνα ἐφεξῆς εἴπω, πρὸς τῶν ὀβόων φορῶ-
 τον μνησθήσομαι. ὁ μὲν γὰρ ὁ ἀθηναῖος πολλὰ, καὶ μέγιστα
 ἡδίκησθε ὑπὸ μνησάρχου τῶν χαλκιδέων τῶν καλλίῳ,
 καὶ ταυροσθένους πατρὸς, οἱ εἰσὶν ἰωὶ, μισθὸν λαβὼν, ἀ-
 θηναίους εἴη τοῖς μὲν γράφειν καὶ πάλιν ὑπὸ δολοφονίας
 τῶν ἐρεξείας, ὅς ἡμῶν, εἰρήνης οὐσης, ὡροπὸν ἀφείλετο
 τοῦτον ἐπὶ τῶν ὅτι λατὸν ταυροσθένους, ἐπειδὴ διέβησε εἰς
 εὐβοίαν θηβαῖοι, καταδουλώσασθαι τὰς πόλεις περιε-
 μνησθῶν εἰ πάντε ἡμέρας ἐβοηθήσατε αὐτοῖς, καὶ ἰωσὶ, ἔ-
 πεζικῆ δυνάμει, καὶ ὅτι ξία κοντα ἡμέρας διελθῶν,
 C ὑποσπονδίας θηβαίους ἀφήκατε, κύριοι τῆς εὐβοίας γι-
 νόσθαι, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπὸ-
 δότε, ὁρῶντες καὶ δικαίως, αὐτοῖς ὡρῶν καταδεδυμένοι, οὐχ
 ἡγούσθαι δικαίον εἴη τῶν ὀργῶν ὑπομνησθῶν εἶναι εἰ-
 τῶν πεισυνθῆναι. καὶ πηλικῶν ὑφ' ἡμῶν εὐπεπινδῶ-
 τες οἱ χαλκιδέες, οὐ τὰς οὐσίας ὑμῖν ἀπέδδουσαν γά-
 ειτας ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ γὰρ διέβητε εἰς εὐβοίαν πλου-
 τάρχῳ βοηθήσαντες τοῖς μὲν πρώτοις χρόνοις, ἀλλ'
 οὐκ ὡροσποιοῦν ὑμῖν εἴη φίλοι. ἐπειδὴ δὲ τὰ γὰρ
 εἰς ταμύας παρήλθομεν, καὶ τὸ κοτύλαμον ὀνομάζου-
 μῶν ὄρεος ὑπερέβαλλομεν εἰ ταῦτα καλλίας ὁ χαλ-
 κιδεὺς, ὃν δημοσθένους μισθὸν λαβὼν ἐνεχυρεῖαζεν
 ὄρεον τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἰς πνας δυσχω-
 ρίας κατακεκλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσασαι μάχῃ, καὶ
 ἀναχωρησῶν ἐπεβοηθείας ἕπης, οὐτ' ἐκ γῆς, οὐτ' ἐκ θα-
 λάσσης, σωμαγείας ὅς ἀπάσης τῆς εὐβοίας στρατοπέ-
 δον, καὶ ὡρῶν φιλίππου δύναμιν ὡροσμεταπεμψάμε-
 νος, ὁτ' ἀδελφὸς αὐτοῦ ταυροσθένους, εἰ ἰνὶ πάντας δεξι-
 μῶν, καὶ ὡροσγελάων, τοῖς φωνικαῖς ξένοις ἀναβίβασας,
 ἡλθον ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀνηρόσοιτες. καὶ εἰ μὴ ὡροσπονδῶν μὲν δεῦν πῶς ἔστωσε τὸ στρατόπεδον, ἐπειθ' οἱ στρατῶνται οἱ ὁμῶ-
 τες, καὶ πεζοὶ καὶ ἵππεις, ἀπὸ τῶν ἀγασθῶν ἐρχόντο, καὶ ὡρῶν τὸν ἵπποδρομον τὸν ἐν ταμύας, ἐκ ὡρῶν τῶν ξέων
 μάχῃ κρατῶσαστες, ἀφίεσαν ὑποσπονδίας τοῖς πολεμίοις: ἐκινδυνεύσαν ἀπὸ ἡμῶν ἢ πέλις ἀγασθῶν παθεῖν. οὐ
 γὰρ τὸ δυσυχῆσθαι καὶ πόλεμον μέγιστον ἔστι κακόν, ἀλλ' ὅταν πῶς πρὸς ἀπαραγινῶν ἀναξίους ἑαυτῶν ἀνακινῶ-
 νέων

Callianum
fœdus, &
inanes pol-
licitatiões.

δύω δ' ἄπο τῆς διπλασίας εἰκός ἐστι τὴν συμφορὰν ἀλλ' αὐτοῖς ὑμεῖς τοιαῦτα πεπονθότες, πάλιν διήύσατε φέρως αὐτοῖς. Τυχὸν ἢ παρ' ὑμῶν συγγνώμης καλλιᾶς ὁ χαλκιδεύς, μικρὸν ἄχαλιπὼν χρόνον, πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτῆς φύσιν, εὐβοϊκὸν ἄνδρα λόγῳ συνέδριον εἰς χαλκίδα συνάγων. ἰχθυεὶν ἢ τὴν εὐβοίαν ἐφ' ὑμᾶς ἐργασασκόμενον, ἔξαιρετον δ' αὐτῷ τρυφάνδα περιποιούμενος, ἔταυτις ἕπιζων συναγωνιστὴν φιλιπποῦ ληψέας, ἀπὸ τῶν εἰς μακεδονίαν, ἔπειθε μὲν φιλιπποῦ, καὶ ἔταυρον εἰς ἀνομαζέτω. ἀδικήσας ἢ φιλιπποῦ, καὶ κείθεν ἀποδραῖ, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων διβαίῳ, ἐγκραλιπὼν ἢ κακείνας, καὶ πλείους ἔαπό μινος τρεπὰς τῆς εὐβοίου παρ' ὃν ἄκει, εἰς μέσον πίπτει τῆς διβαίῳ ἐξέρχεται, καὶ τῆς φιλιπποῦ, ἀπορῶν δὲ ὅ, τι χεῖρ σμυτο αὐτῷ, καὶ ὡς ἀγγελομήνης ἐπ' αὐτὸν ἦδη στραπασί μίαν ἕπιδα λοιπὴν κατείδε στωπείας, εὐορκὸν λαβεῖν τὸν ἀθλιωτὸν δῆμον σύμμαχον ὀνομασθέντα, βοηθήσει, εἰς τὴν αὐτὸν ἴη, ὁ φερόμενος ἄνδρα εὐβοϊκόν, εἰμὴ ὑμεῖς καλύσετε. ταῦτα ἢ ἀνανοθεῖς ἀποσέλλει δ' ἄπο φέρως γλαυκίτην, καὶ ἐμπέδωνα, καὶ δίοδωρον ἢ δολιχόδρομῆσιν, φέροντας ἄνδρα τῶν δῆμων ἕπιδας κεναί, δημοσίου δὲ ἀργύριον, καὶ τοῖς φέρω αὐτῷ. Τρία δὲ ἄμα ἔχωνετο. Πρῶτον μὲν μὴ ἀσφαλιῶσα τὴν φέρω ὑμᾶς συμμαχίας, οὐδὲν γὰρ ἄν τὸ μέσον, εἰ μνησθεῖς τῶν φερόμενων ἀδικημάτων ὀδῆμος, μὴ φερόμενος ἔταυρον τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φέρω ἐκ χαλκιδεύς, ἢ τειθαῖα ἢ κακάλιφθεν ἢ πηλικαῦ) δυνάμεις ἐπ' αὐτῷ ἐπεσπράτονον, ἢ τῆς φιλιπποῦ, καὶ διβαίῳ. Δεύτερον δὲ ἦκον οἱ μιστοὶ τῶν γραφῶν τὴν συμμαχίαν ἔταυρον μὴ συνεδρῶειν ἀθλιωτῶν χαλκιδεύς. Τεῖτον ἢ, ὡς μὴ τελείῳ στωπείας, καὶ τοῖς φέρω φεραρίστων ἔταυρον ἀπὸ τῆς χαλκιδεύς, ἀλλ' ὁ μιστοῦ φέρωνος δημοσίου ἄς αὐτὸς φεραροίη), ὃν φησι κησιφᾶν τὰ βήψα λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τοῖς φεραροῖς τοῖς ἢ πόλει, ἔταυρον δὲ ἐν τῇ συμμαχίᾳ βοηθεῖν ἡμᾶς χαλκιδεύσιν. ἴσημα μόνον ἀντικαταλλάξασκεν, ἀπὸ τούτων ὀφθαλμίας ἔταυρον φεραροῦ, χαλκιδεύς βοηθεῖν, ἔταυρον ἢ ἐπ' ἀθλιωτῶν. τὰς ἢ φεραροῦ, καὶ τὰς στωπείας ἔταυρον ἰχθυεῖν ὁ πόλεμος ἢ μελλόν, ἀρδύω ἀπέδοτο χαλκιδεύς ὀνομασθῆναι ἀχίνας φεραροῦ, καὶ τῶν λόγῳ φεραροῦ ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ἄς δὲ τὴν πόλιν φεραροῦ ποιείδαι τοῖς ἀεὶ δεομένοις τῶν ἔλλητων τὰς ἢ συμμαχίας ὅσας ποιείδαι μὲν τὰς εὐβοίας. ἴνα ἢ εἰδῆτε, ὅπ' ἀληθῆ λέγω. λάβε μοι τὴν χαλκιδεύς, καὶ τὴν συμμαχίαν, καὶ ἀνάγκη δὲ τὸ ψήφισμα. Ψήφισμα. Οὐπὼ τόντω τὸ ὅτι δ' ἔταυρον εἰ οἱ φεραροῖς τῆς τῆς φεραροῦ, καὶ στωπείας, ἀλλὰ πολὺ τούτου δ' ἐνόστερον ὑμῖν φανέσκει, ὁ μὲν λέγειν, εἰς γὰρ τὸ φεραροῦ χαλκιδεύς μὲν χαλκιδεύς ἕβρεως, καὶ πλεονεξίας, δημοσίου δὲ, ὃν ἔταυρον κησιφᾶν, δωροδοκίας, ἄς τὰς ἔταυρον στωπείας, καὶ τὰς ἔταυρον, τὰ δέκα τάλαντα, ἔταυρον φεραροῦ, βλεπόντων, ἔταυρον ὑμῶν ἕβρεως, καὶ τοῖς ἐκ τῶν πόλεων τούτοις συνέδριον παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέστησαν, πάλιν δὲ εἰς χαλκίδα, καὶ τὸν χαλκιδεύς εὐβοϊκὸν συνέδριον συνήγαγον. ὃν δὲ φέρων, καὶ δὲ οἶον κακαυρημάτων, ταῦτ' ἦδη ἀξίον ὅτι ἀκούσαι. ἀφικνεῖται γὰρ φέρω ὑμᾶς οὐκ ἐπὶ ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς ὁ χαλκιδεύς, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λόγους διεξήλασε φεραροῦ ἀπὸ δημοσίου, εἶπα γὰρ, ὡς ἦκει ἐκ πελοποννήσου νεωστὶ στωπείας, καὶ στωπείας εἰς ἕκαστον ταλαίτην φεραροῦ, ἔταυρον φιλιπποῦ, καὶ διελογίζετο ὅσον ἕκαστος ἔταυρον στωπείας.

A tans, succumbit, non dubium est conduplicari calamitatem. Tamen vos sic tractati, in gratiam cum eis rediistis. Tali à vobis venia imperata, Callias Chalcidensis, paulò tempore pòst, cum impetu ad suum ingenium rediit, Nam cum se Euboicum concilium Chalcidem conuocare profiteretur: re ipsa Eubæam contra vos muniebat, & eximium sibi imperium comparabat: cuius obtinendi cum se Philippum adiutorem habiturum speraret: abiit in Macedoniam, & cum Philippo passim profectus est, & inter amicos eius nominatus. Cum autem iniuriam Philippo fecisset: etiam inde aufugit, & Thebanis factus est obnoxius: & iis quoque relictis (cum quidem sepius mutaretur Euripo, ad quem habitabat) in medias incidit Thebanorum & Philippi inimicitias. Inops igitur consilij, cum iam milites contra eum scriberentur: ynam spem salutis reliquam vidit, si populum Atheniensem iureiurando sibi obstrinxisset: ut propter nomen societatis opem ferret, si ab aliquo inuaderetur. Id quod futurum esse, non dubium erat, nisi vos prohiberetis. Hæc cum animo suo reputans, legatos huc mittit, Glaucetã, Empedonem & Diodorum, qui eurfors olita fuit: qui quidem populo spes inanes, Demosteni & gregalibus eius nummos afferebant. Erant autem tria quæ eodem tempore redimebat. Prima ut vestra societate non excideret, nihil enim obstabat, si populus superiorum iniuriarum recordatus, societatem eius repudiasset, quin ei aut Chalcide esset exulandum, aut destituito moriendum, tanti contra eum proficiscerentur exercitus tum Philippi, tum Thebanorum. Secundo loco mercedes afferebantur ei, qui societatem decreuerat, ne Chalcidensibus necesse esset Atheniensi concilio interesse. Tertio, ne tributa pederet. Horum consiliorum nullum est frustratum Calliã: sed ofor tyrãnorũ Demostenes, ut ipse præ se fert, quæ asserit Ctesiphon optima quæque dicere, oblatas reipub. occasiones vèdedit, & in societate scripsit: opẽ ferre nos oportere Chalcidẽsib, uniuo tantũ verbo mutato, boni scilicet omnis causa. Scripsit enim, Chalcidẽs opem ferre oportere, si quis Athenienses inuasisset. Concilium autem & tributa, quæ bellæ nerui futura erant, penitus vèdedit: cũ pulcherrimis verbis res turpissimas complecteretur: & oratione sua eò vos induceret, oportere rempublicam semper Græcis qui yrgerentur bello, in primis opem ferre: societatem verò post collata demum beneficia coire. Vt autem sciatis me vera loqui: cape scripturam Calliã, & societatem, ac decretum recita. Decretum. Nondum igitur hoc graue est, si tantæ venditæ sunt occasiones, & concilia, & tributa: sed illud vobis multò grauius videbitur, quod dicturus sum. Nam Callias Chalcidẽs eò insolentiæ & auaritiæ processit, eò porrò corruptelæ Demostenes, quæ Ctesiphon laudat: ut Oritana tributa & Eretrientia decem talenta, vobis videntibus, intelligentibus, cernentibus clam surripuerint, & harum vrbium assessores à vobis auocatos rursus Chalcidem & in Euboicũ concilium reducerint, quo autem pacto, & quibus calliditatibus, id verò operæ precium est audire. Aduenit enim ad vos nò iam per legatos, sed ipse Callias: & progressus in concionem orationem habet à Demosthene cõpositã. Aiebat. n. se venire ex Pelopõneso: ac nuper reditũ centenũ talentũ contra Philippum comparasse & supputabat, quantum conferre singulos oporteret:

φιπύουσι. ὑπόκειται γὰρ τὸ κίρραϊον πεδίον τῷ ἱερῷ, καὶ ἐ-
 σὶν δὲ σωσπύου, ὁρᾶτε ἔθλω ἐγὼ, ὡς ἀνδρες ἀμφοικτύονες ἐ-
 ξεργασμένοι τὸ πεδίον ὑπὸ τῆς ἀμφισίων, καὶ κε-
 ραμίαι ἐνοκοδομημένα καὶ ἐπαύλια ἔχετε τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς τῶν ἐξ ἡμεῶν καὶ ἐπάρατον λιμῆρα τελεχθέντων, ἵστε
 τοῖς αὐτοῖς, καὶ οὐδὲν ἔτερον δεῖτε μὲν τυροῖ, τέλη πε-
 ποραγοῦ καὶ χημήα λαμβάνοντες, ἐκ τῆς ἱερῆς λιμῆ-
 ρος, ἀλλὰ ἢ ἀναγκάσκειν ἐκείλους αὐτοῖς τὴν μαντείαν
 τῶν θεῶν, τοὺς ὄρκους τῶν πορροίων. Τὴν ἀρὰν τὴν ἡγερομένην
 καὶ διωκόμενους, ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τῆς ἀθλιότητος τῆς ἀθλιότητος
 καὶ τῆς σάματος καὶ τῆς τελευτῆς οὐκ ἔμεγαλα βοηθῶ
 καὶ τὸν ὄρκον καὶ τὸ θεῶν ἐν τῇ γῆ τῆς ἱερῆς, καὶ χεῖρ καὶ
 ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πᾶσι, οἷς δὴ ἔμεγαλα, καὶ τὸ πολὺ τὴν ἡμε-
 τεράν τε πόλιν τοῖς θεοῖς ἀφοσιῶ. Ὑμεῖς ἢ ὑπὸ ἡμῶν ἀ-
 γῶν ἢ δὴ βυλοδοῦσαδε. ἐνήκται ἡμῶν τὰ κίρρα, παρῆσθηκε
 ἢ ποῖς βομῆς τὰ θυμάτα, μέλλετε δὲ αὐτῶν τοῖς θεοῖς
 τὰ ἁγία καὶ κοινὰ καὶ ἰδία. σκοπεῖτε δὴ ποῖα φωνῇ ποῖα
 φησὶ τοῖς ἀμφοικτύοις, τίνα τόλμαν κτιστῶν τὰς ἱεροσ-
 τίας ποιῆσαδε, τοῖς παρῆσθη τοῖς ἀμφοικτύοις ἀναγεί-
 ναι τὰς ἀρὰς, ὅρκους. Οὐ γὰρ δὲ ἀνιγματοῦν, ἀλλὰ ἐπαρ-
 χῶς γὰρ ἔπειτα αὐτῶν καὶ τὸ ἀσέβητον, ἀλλὰ πα-
 ρεῖν αὐτοῖς, καὶ καὶ τῶν ὀφειλόμενων καὶ τελευτῶν ἐν
 τῇ ἀρὰ γὰρ ἔπειτα, μηδ' ὁσίως δύσταται οἱ μὴ πικροῦν-
 τέσθαι τὸν δόλοισι καὶ τῇ ἀρτέμειδι, μήτε τῇ λιπῶν,
 μηδὲ ἀθλιῶν πορροίων, μηδὲ ἐξαινοῦν τὰ ἱερά.
 Τοιαῦτα καὶ πορροῖς ἔτερα πολλὰ διεξελθόντος
 ἐμοῦ, ἐπειδὴ ποτε ἀπὸ τῆς γῆ καὶ μετεῖν ἐν τῆς σω-
 δρίου, κρωγῆ πολλῆ καὶ θορυβῶς ἡμῶν ἀμφοικτύονων,
 καὶ λόγος ἡμῶν οὐκ ἐπὶ τῆς ἀπίστων ἀλλὰ ἡμεῖς ἀνέδειξεν,
 ἀλλὰ ἢ δὴ ὡς τῆς ἀμφοικτύων τιμωρίας, ἢ δὴ ἢ πόρρω
 ἢ ἡμέρας οὐσίας, πορροῦ δὲ οὐκ ἔμεγαλα. Δε λφῶν
 ὅσοι δὲ διετὲς ἠδῶσι καὶ δούλους καὶ ἐλδοῦς ἠέπειν ἀ-
 μα τῇ ἡμέρα, ἔχοντας ἡμᾶς καὶ δικέλιας πορροῖς τὸ θυ-
 τεῖον ἐκεῖ καλοῦμεν. Ἐπάλιν οὐ αὐτὸς κηρύξαι ἡγεροῦσε
 τοῖς ἱεροκλήμοις καὶ πηλαγῶν ἠέπειν εἰς τὸ αὐτὸν τό-
 πον βοηθήσεται τῶν θεῶν καὶ τῇ γῆ τῆς ἱερῆς. Ἡ περὶ δὲ ἀν-
 τὴν πόλιν εἰσέρχεται τὰ ἱερά. Ἐναγῆς ἔσται καὶ τῇ
 ἀρὰ ἐνοχῶς, τῇ ἢ ὑπεραία ἡκούων ἔωθεν εἰς τὸν πορροῖ-
 κῶν τόπον, καὶ κητεβηκῶν εἰς τὸ κίρραϊον πεδίον καὶ τὸν
 λιμῆρα καὶ τὰ σάματα, καὶ τὰς οἰκίας ἐμαρῆσαντες ἀ-
 νεχῶν ὑμῶν ταῦτα ἢ ἢ τῶν πορροίων, οἱ λοκροῖσι ἀμ-
 φοικτύοις ἐξήκοντα ἑξήκοντα ἀποδὲν οὐκ ἔμεγαλα δελφῶν, ἦγον
 πορροῖς ἡμᾶς ὑπὸ ὄπλων πανδημῶν, εἰ μὴ δρόμου μόλις
 ἐξέφυγον εἰς δελφοῖς, ἐκινδυνώσαντες ἡπολέσθαι, τῇ
 ἢ ἡπόυση ἢ μέρα κόπυθος τὰς γνώμας ὅτι φησὶ ζῶν,
 ἐκινδυνώσαντες ἐπὶ τῆς ἀμφοικτύων. ἐκινδυνώσαντες γὰρ ὄνομα
 ζῶν, ὅταν μὴ μόνον τις πηλαγῶν ἢ τὴν ἱεροκλήμο-
 ναὶ συγκαλέσται, ἀλλὰ καὶ τοῖς σωδύουσις ἢ χρωμέ-
 ναὶ τῶν θεῶν. ὅταν ἢ ἢ δὴ πολλὰ ἡμῶν τῆς ἀμφοικτύων ἐγί-
 νοτο κητεβηκῶν, πολλὰ δ' ἔπαμος ἡμῶν τῆς ὑμετέρας
 πόλεως, τέλος δὲ παύτως τῆς λόγου φησὶ ζῶντα ἠέπειν τοῖς
 ἱεροκλήμοις πορροῖς ἢ ἡπόυσης πηλαγῶν ἐν ἡπὸν χρο-
 να εἰς πηλαγῶν, ἐχρῶν δόγμα καὶ ὅτι δὴ εἰς δῶσαν οἱ
 ἀμφοικτύοις ὑπὸ ὄν εἰς τὸν θεὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ἱερῶν,
 καὶ τοῖς ἀμφοικτύοις ἐξήμῶν. ὅτι δὲ ἀλλήθῃ λέγω,
 ἀναγκάσεται ὑμῶν ὁ ρεαμματόδες τὸ φησὶ ζῶντα.
 Φησὶ ζῶντα. Τοῦ δόγματος οὐκ οὐτοῦ ἡποδοθέντος ὅτι
 ἡμῶν ἐν τῇ βουλῇ καὶ πάλιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν δήμων, καὶ τὰς πορροῖς ἢ ἢ ἢ ἀπο-
 κληθῶν τῆς δήμου, καὶ τῆς
 πόλεως πᾶσης πορροῖς ἡμῶν δὴ σεβῶν, καὶ δημοκλήμοις ὑπὸ τῆς μετεργῶν τῆς ἀμφοικτύων ἀπὸ τῆς πόλεως
 f 2

Amphictyonibus. (Nam Cirrhæus campus fano adiacet
 atque inde facile conspicitur potest.) Videtis, inquam,
 campum hunc Amphictyones excultum esse ab Am-
 phissensibus, in eoque casae & diversoria extracta?
 Ipsi vestris oculis videtis, portum devotum & exe-
 crabilem manitum? Ipsi scitis, istos (neque vobis a-
 liis testibus est opus) vectigalia exegisse, & pecu-
 niam accepisse de sacro portu. Simul eis recitari iu-
 bebam oraculum Apollinis, iusiurandum maiorum,
 execrationem factam: atque affirmabam me pro po-
 pulo Atheniensi, & corpore, liberis ac familia mea,
 opem ferre, ut iusiurandum iuberet, deo sacræque
 terræ, & manu & pede & voce, quibuscunque rebus
 possem, ac nostram urbem piaculo erga Deos libe-
 rare. Vos autem, dicebam, iam vestris ipsi rebus
 consulite. Iam quidem canistra sunt initiata, victi-
 mæ aris astant, felicitatem à diis optaturi estis pu-
 blicè & privatim. Cogitate igitur qua voce, quo
 animo, quibus oculis, qua audacia supplicationes
 facturi sitis: si nefarios istos & diris contractos im-
 pune dimiseritis. Neque enim per ambages, sed
 euidenter scriptum est in execratione, tum sacrile-
 gi quo supplicio sint afficiendi, tum ij qui connueat-
 ac postrema execrationis clausula est: Qui non opè
 tulerint, eos nec Apollini, nec Dianæ, nec Latonæ,
 nec Mineræ Pronæ ritè sacrificaturos, neque eos
 sacra illorum accepturos. Cum hac & multa præ-
 terea huius generis commemorassem, ac tandem si-
 ne pacto, e concilio secessissem: magnus clamor &
 tumultus ortus est inter Amphictyones: & iam ver-
 ba habebant, non de clypeis quos nos dedicassetus,
 sed de Amphissensium supplicio. Cum autem ma-
 gna diei pars elapsa esset, accessit præco, atque edi-
 xit hoc modo: Delphi, qui decimum sextum æta-
 tis annum expleverunt, tam serui quàm ingenui sta-
 tim ubi dilaxerit, cum falcibus & ligonibus ad Thy-
 teum (is locus ibi quidam est) adiunt. Idem por-
 rò præco edicebat, ut sacerdotes & Pylagoræ in eun-
 dem locum convenirent, opem laturi Deo & sacræ
 terræ. Quæ autem urbs non adesset, eam arcen-
 dam esse fano, & pollutam ac diris obnoxiam fore.
 Postridie ut in locum supra dictum venimus, & in
 Cirrhæum campum descendimus: tum portu euer-
 so, tum casis incensis recessimus. Quæ cum nos a-
 geremus, Locii, Amphissenses, qui sexaginta sta-
 diorum intervallo à Delphis habitant, ad nos arma-
 ti omnes venerunt: & nisi cursu vix Delphos effu-
 gissemus, periculum fuit ne periremus. Sequen-
 ti die Cottypus, qui sententias rogabat, concio-
 nem indicit Amphictyonum. Concionem enim no-
 minant, cum non tantum Pylagoras & sacerdotes
 convocant, sed eos etiam qui vna sacrificant, &
 oracula petunt. Hic & Amphissenses multum ac-
 cusantur, & nostra urbs magnis laudibus effertur. In
 fine totius orationis decernunt, ut venirent sacer-
 dotes ante instantem conventum certo quodam tem-
 pore a Pylas, & decretum afferrent, ex quo
 pœnas daturi essent Amphissenses delictorum suo-
 rum erga Deum, erga sacram terram & Amphic-
 tiones. Ut autem vera me loqui constet,
 recitabit vobis scriba decretum illud. Decretum
 Hoc igitur decretum, cum nos fenatui, atque i-
 terum in concione populo tradidissemus, & po-
 pulus acta nostra approbasset, totaque civitas tuen-
 dae religioni staret: Demosthenes autem, quantum
 ob Amphissensem illam pactionem adferretur,

Deuastatio sacri cap.

Amphicty-
onū deere-
tū à Demo-
sthenes im-
pedium.

à me tamen apertè coargueretur: homo quòd palam labefactare rempublicam non poterat, curiam ingressus, hominibus privatis remotis, senatusconsultum in concionem attulit, eius qui id scripserat imperitia abusus: ac perfecit, vt id ipsum etiam in concione comprobaretur, & plebiscitum fieret, quamuis & concio iam surrexisset, & ego discessissem (nunquam enim passus essem) populisque dimissus esset, cuius, vt pleraque omittam, hoc caput est: Sacerdos, inquit, Atheniensium & Pylagoræ, qui quouis tempore ad Pylas conueniunt, proficiscantur ad Pylas & Delphos, tempore à maioribus nobis constituto, idque verbo decenter, re ipsa turpiter. Prohibet enim, quo minus conuentui ad Pylas interint, qui necessario antè iustum tempus futurus erat. In eodem decreto rursus clausulam ponit multò dilucidiosem, & acerbiosem, Sacerdos, inquit, Atheniensium, & Pylagoræ, qui quouis tempore, ad Pylas conueniunt, communicent cum iis qui eò conueniunt, nec dicta, nec facta, nec decreta, nec vllam actionem. Quid autem est non communicare? Verum ne dicam, an id quod est auditu iucundissimum? Verum dicam. Nam quæ subinde ad gratiam dicuntur, ea rempublicam huc redegerunt. Non sinit vos meminisse iurifurandi, quod maiores veltri iurauerunt, nec execrationis, nec oraculi Apollinis. Nos igitur Athenienses, ob hoc decretum hic mausimus: cæteri autem Aphictyones ad Pylas conueniunt, præter vnam urbem, cuius ego neque nomen proferam, & absit, vt vlli Græcorum in similes calamitates incidant. Hicque congressi decreuerunt expeditionem contra Amphictenses, ac duces creauerunt Cottyphum Pharsalium, qui tum sententias rogarat: cum Philippus in Macedonia non esset, ac ne in Græcia quidem, sed apud Scythas tam longè abesset: quem Demosthenes statim dicere audebit à me contra Græcos esse adductum. Ac prima expeditione suscepta, valde leniter tractarunt Amphictenses. Nam pro magnis iniuriis multam eis pecuniam indixerunt: & certum præfixerunt tempus, intra quod Apollini ea numeranda esset, ac pollutos quidem, & rerum actarum autores pepulerunt: eos autem qui ob reuerentiam numinis exulabant, reuocarunt. Cum autem nec pecuniam deo penderent, & pollutos restituerent, & homines religiosos ab Amphictyonibus reuocatos eicerent: sic demum secundam contra eos expeditionem susceperunt: cum & longo tempore post Philippus ab expeditione Scythica reuertetetur: & dii immortales principum defendendæ religionis nobis obtulissent, nisi corruptela Demosthenis obtulisset. Non prædicebant? non significabant nobis dii vt caueremus, tantum non humanis vocibus editis? Equidem nullam vnquam urbem vidi, quæ magis & à diis immortalibus conseruaretur, & à quibusdam oratoribus perderetur. Non satis monere potuit portentum illud, quod initiis Cereris extitit, vt caueremus, cum initiati interierunt? Non ea de causa cauendum esse monuit Amyniades, & Delphos mittendos aliquos, qui oraculum sciscitarentur? Sed Demosthenes refragabatur, quòd Pythiam Philippo studere diceret homo ineruditus, & fruens ac repletus ea licentia, quæ à vobis ei datur. Nonne is super sacris ominosis & infauftis milites ablegauit ad manifestum discrimen: quamuis dudum dicere ausus, ea de causa Philippum

Amphictenses multati ab Amphictyonibus.

Exclamatio contra Demosthenis impietatem, & in temporum calamitate digressio.

A η μου φανερός είναιτιον υμῶν ὀξελέγχοντος ἐπειδὴ ἐν τῷ φανερῷ τῶν πόλιν αἰθεροπος οὐκ ἠδυνάτω σφίλων, εἰσελθάν εἰς τὸ βουλόθυρον, καὶ μετασησάμενος τοῖς ἰδιώταις, ἐκφέρεται πρεσβούλου μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πρεσβυλάτων τὴν τῶν γράψαντος ἀπειρίαν. τὸ δὲ αὐτὸ τὸ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διαφερέτω ὅτι φησὶ δὴ αὐτῶν, καὶ γινώσκω τὴν δῆμον τὸ ψήφισμα, ἢ δὴ ἐπαναστάσεως τῆς ἐκκλησίας, ἀπεληλυθότος ἐμοῦ (οὐ γὰρ αἶ ποτε ἐπέβη) καὶ τῶν πολλῶν ἢ ἀφειδμένων, οὐ τὸ κεφάλαιόν ἐστι τὸν ἱερομνήμονά φησι τῶν ἀδελφῶν, καὶ τοῖς πυλαγορεῦσι τὰς εἰσαεὶ πυλαγορευώτας παρεῖδαι εἰς πύλας καὶ εἰς δελφοὺς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων. ὁπωρεπὸς γὰρ τῶν νόμων, ἀλλὰ τῶν ἔργων αἰσθῶς κωλύει γὰρ εἰς τὸν σύλληρον τὸν ἐν πύλαις ἀπαντᾶν, ὅς ὅς ἀπὸ κινῆς πρὸς τὴν ἀδελφικότητα ἐμελλε χρόνου γινεσθῆναι. Ἐπὶ αὐτῶν φησὶ ἡ φησὶ ἡ πολλὴ καὶ σαφὲς ἐργὸν καὶ πνευματικὸν σύγγραμμα γράφει. τὸ ἱερομνήμονά φησι τῶν ἀθηναίων ἔτι πυλαγορεῦσι τοῖς ἀεὶ πυλαγορευώταις, μὴ μετέχον τῶν ἐν αὐτῶν συλλεγομένων μὴ λόγων, μὴ τε ἔργων, μὴ τε δογματικῶν, μὴ τε πρεσβυτέρων, τὸ δὲ μὴ μετέχον τί ἐστι; πότερὰ τὰ ληϊδῆς εἶπω ἢ τὸ ἡδίστον ἀκούσαι; Ἐπὶ ἀληθῆς ἐρεθ. τὸ γὰρ αἰεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγομένων ἐπὶ τῶν πόλιν ὀξετέθεικεν. οὐκ ἔα μνησθῆναι τῶν ἔργων οὐδὲ ὑμῶν οἱ πρεσβυτεροὶ ὁμοῦσαν, οὐδὲ τῆς ἀρετῆς, οὐδὲ τῆς εὐδοκίας, ἢ μὲν ἀπὸ οὐκ ὀφείλουσιν, καὶ τὴν αὐτὴν ὀξετέθεικε τὸ ψήφισμα, οἱ δὲ ἄλλοι ἀμφικτυόνες σιωλεγεσθαι εἰς πύλας, πᾶσι μὲν πόλεως (ἢς ἐγώ οὐτ' αἶ τοῦτομα εἶπομαι, μὴ δ' αἶ συμφορῆς ὅρα φησὶ ἀπλησοὶ γινώσκοντο αὐτοῖς μηδεὶ τῶν ἑλλήνων) καὶ σιωλεθόντες, ἐψηφίσαντο ὅτι στρατεύειν ὅτι τοῖς ἀμφιστάταις. καὶ στρατηγὸν εἰσθῆναι τὸν τυφὸν τὸν φαρσάλιον, τὸ τότε τὰς γνώμας ὅτι φησὶ ἔσθαι, οὐκ ὅτι δημῶντες ἐν μακεδονίᾳ φιλίππου, ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῇ ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν σκύθαις, οὐτὸ μακεδονιστῶντος. ὅν αὐτίκα μάλιτα τολμήσει λέγειν δημοσθένους αἰς ἐγὼ ὅτι τοῖς ἑλλήνας ἐπήγαγον: καὶ παρελθόντες τῇ πρεσβυτέρῳ φησὶ, καὶ μάλα μερίως ἐρχέσθαι τοῖς ἀμφιστάταις αὐτῶν. καὶ τὰ τὰ ἐν ῥητῶν χρόνῳ πρεσβυτέρων τῶν καταδεδωκῆναι. καὶ τοῖς μὲν ἐναγείας καὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῖς μετέστησαντο. τῶν δὲ δὲ ὀξεβείαν φυροῦται ἐπήγαγον. ἐπειδὴ ἢ δὲ τὰ χεῖρα ὀξεβείαν τῶν δεῖν, τούτ' ἐναγείας ἐπήγαγον, ἔτι τοῖς ὀξεβείας κατελθόντας δὲ τῶν ἀμφικτυόνων, ὀξεβείαν οὐτὸς ἢ δὴ τὴν δὲ ὀξεβείαν ὅτι τοῖς ἀμφιστάταις στρατείας ἐποίησαντο, πολλοὶ χρόνῳ ὑστερὸν ἐπανελθόντος φιλίππου, ἐν τῆς ὅτι τοῖς σκύθαις στρατείας τῶν μὲν δεῖν τὴν ἡγεμονίαν τῆς ὀξεβείας ἡμῶν ὅρα δὲ δωκότων, τῆς δὲ δημοσθένους δωροδοκίας ἐμποδῶν γρηγορήσας, ἀλλ' οὐ πρεσβυτέρων, οὐ πρεσβυτέρων ἡμῶν οἱ δεῖν φυλάξασθαι, μόνον ἐκ ἀθερῶντων φωνῆς πρεσβυτεροὶ οὐδεμίαν τοῖς πᾶσι ἐγὼ γὰρ μάλλον πόλιν ἐώρηκα ὑπὸ μὲν τῶν δεῖν στολόμενων, ὑπὸ τῶν ῥητόρων ἐνίων ὀπλοφυλάκων. ἐχθρῶν ἡμῶν τῶν ὀξεβείας φανερὸν σημεῖον φυλάξασθαι, ἢ τῶν μυστῶν τελευτῆς, οὐ πρὸς τούτων ἀμυνάδης μὲν πρεσβυτέρων ὀξεβείας, καὶ πέμπειν εἰς δελφοὺς ἐπερησομένους τὸν δεῖν ὅ, πρὸς πρεσβυτέρων. δημοσθένους δὲ αὐτέλεγε, φιλιπποῖς ἐν τῶν πύλαις φάσκων, ἀπαίδετος ὢν, καὶ δπολαύων καὶ ἐμπει-

πλάμενος τῆς διδασκαλίας ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν ὀξεβείας. οὐ τὸ τελευτῶν ἀδύτων καὶ ἀκαλλήρητων τῶν ἱερῶν ὀξεβείας. καὶ τοῖς στρατιώταις ὅτι τῶν πρεσβυτέρων κίνδυνον, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἀπετόλμησε λέγειν ὅτι πρὸς τὸ φιλιπποῦ, οὐκ

Primum, imperator iste Thrasylbulus Colytis, vir cui à Thebanis fides habebatur, ut cuiquam alteri: Item Thraso Erchiensis procurator Thebanorum: Leodamas Acharnensis eloquentia Demosthene hand inferior: sed, ut mihi quidem videtur, suavior etiam orator: & hic Archidemus Galea, homo eloquens, & multis in republica periculis appetitus propter Thebanos: tribunus plebis Aristophon Axenienis, cui longissimo tempore studium Bœotiorum est obiectum: orator Pyrandes Anaphlystius, qui etiam nunc vivit. Tamen horum nemo unquam eos potuit ad vestram amicitiam perducere. Causam et si scio: tamen propter eorum calamitatem dicere non necesse habeo. Sed cum Philippus, Nicaeam eis ereptam Thesialis tradidisset: & bellum, quod pridem ex agro Thebano depulerat, id ipsum rursus per Phocidem ad ipsas Thebas adduxisset: & postremò Elatiam occupatam vallo cingeret, ac praesidiis munit: ibi demum, terrore ad ipsos devoluto, accesserunt Athenienses. Itaque vos egressi estis: & Thebas ingressi, armis instructi, tam equites quam pedes, priusquam Demosthenes vel unquam syllabam de societate scripsisset. Thebas autem vobis patefecerunt, occasio, metus, & usus societatis, non Demosthenes. Nam in iis actionibus Demosthenes in vos maxima delicta admisit: Primum, quòd, Philippo, verbo quidem vobiscum bellum gerente, re autem ipsa Thebanis multo infelitore, ut exitus ipse ostendit (& quid pluribus est opus?) his, quorum tanta magnitudo est, dissimulatis, & societatem coitaram esse propter legationes suas, non propter tempora iactando: statim autem populo fuit non de societatis conditionibus deliberandi: sed eam, modò fieret, boni consulendi. Hoc igitur occupato, Bœotiam universam Thebanis dedit: cum in decreto scripsisset: si qua vrbs à Thebanis defecisset: opem laturos Athenienses Bœotiis, qui Thebis essent: res verbis suffurans & transferens, ut solet: perinde ac si Bœotij re ipsa malè tractati, Demosthenis verborum compositio nem boni consulturi, ac non potius ob acceptas iniurias indignaturi essent. Deinde belli sumptuum duas partes vobis attribuit, quamvis à belli periculis remotiores essetis, tertiam Thebanis: idque largitionibus adductus, in unoquoque horum, ac marinum, quidem imperium commune fecit, sumptus autem priuatim vestros: terrestre verò si nugæ agenda non sunt, profus decrevit Thebanis: aded ut in bello Stratocles, vester imperator, ne id quidem haberet autoritatis, ut suorum militum salutem consuleret. Neque vero hæc ego accuso, alij prætermittunt: sed & ego dico: & omnes reprehendunt: & vos, cum sciatis, non agrè fertis. Sic enim affecti estis erga Demosthenem: ut eius facinora non misemini, quibus audiendis assuevistis. Neque verò ita convenit: sed indignatione atque ultione est opus, si modò reliquias reipublicæ incolumes esse vultis. Alterum eius, & hoc multò maius facinus est, quòd curiam & statum reipublicæ nostræ funditus clam subtraxit, & Thebas in Cadmeam transtulit, conspiratione cum Bœotiorum principibus imita: ac tantum ipse sibi principatum comparavit, ut iam confesso suggestu, se quòd vellet legatum iturum diceret, tamen vos non iuberetis.

1. Thebanorum & dignitate & vilitatem auxit.

2. Republicam praesidiis militum nudavit.

μείαν, τὴν κοινωσίαν τῆς ἀρχαίας τοῖς βοιωτάρχαις σωθέντων, καὶ τῆς αὐτῶν ἀπορίας κατεσκεύασαν, ὡς τὴν παλαιὰν ἐπὶ τὸ βῆμα, φρεσὸν μὲν ἔφη ὅποιαι αὐτῶν δοκῆ καὶ μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπητε

ἄριστος μὲν οὖν ἐστὶν ἐρατὴν δὲ θεοσβουλὸς ὁ κολλυτεῖς, αὐτὸν ἐν θήβαις πρὸς τοὺς ὡς οὐδὲς ἕτερος. πάλιν θεοσσαν ὁ ἔρχομαι, ἀρξένος ἀνὰ θηβαίους, λεωδάμας ὁ ἀγαρνοδὸς οὐχ ἠπτόν δημοσθένους λέγειν διωκόμενος, ἀλλ' ἔμοιγε καὶ ἠδίων ῥήτωρ, καὶ οὐδὲν ἀρχὴ δημοσθένους ὁ πῆλιν, καὶ δυνατὸς εἶπεν, καὶ πολλὰ κενυδυνδυνῶς ἐν τῇ πολιτείᾳ δὲ θηβαίους δημοσθῶν ἀριστοφῶν ὁ ἀζύκιδος, πλείστον ῥήτονον τὸ βοιωπάζειν ὑπομείνας αἰτίας, ῥήτωρ πύρανδρος ὁ ἀναφλύστιος, ὅς ἐπὶ καὶ νῦν ζῆ. ἀλλ' ὁμοῦς οὐδὲς πᾶσι τοῖς αὐτοῖς ἐδυνήθη ἀρξένος εἶπα δὲ εἰς τὴν ὑμετέραν φίλιαν, τὸ δὲ αἶνον, οἶδα μὲν, λέγειν δὲ οὐδὲν δέομαι δὲ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. ἀλλ' οἶμαι ἐπεὶ φιλίππου αὐτῶν ἀφελόμενος νίκαιαν, δετῶν ἀλοῖς παρέδωκε, καὶ τὸν πόλεμον ὃν ἀρξένος ἐξήλασεν ἐν τῇ χερσὶ τῆς τῆς βοιωτῶν, τὸν πάλιν τὸν αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε δὲ τῆς φωνίδος ἐπὶ αὐτῆς τὰς θήβας, καὶ τὸ τελευτῶν ἐλάττειαν κατὰ λαβῶν, ἡγερέσθη, ὅ φρεσὶν εἰσέγαγεν ἐπὶ ταῦτ' ἢ ἐπὶ τὸ δεινὸν ἠπτό αὐτῶν μετεπέμψαντο ἀθλιωταί, καὶ ὑμεῖς ἐξήλασθη, καὶ εἰσήγετε εἰς τὰς θήβας, ἐν τοῖς ὅποις διεσπασμένοι, καὶ οἱ ἰππεῖς καὶ οἱ πεζοί, ὡρὶν ἀπὸ συμμάχιας μίαν μόνον συλλαβὴν ῥάψαι δημοσθένι. ὁ δὲ εἰσέγων ἡ ὑμῶν εἰς τὰς θήβας καμῶς καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχιας, ἀλλ' οὐ δημοσθένος, ἐπεὶ ὡς γὰρ ταῦτα τὰς ἀρξένος εἶπα τὰ πάντων μέγιστα δημοσθένος εἰς ὑμῶν ἐξήλασθη. ἀρξένος μὲν ὅτι φιλίππου τῶν μὲν ὀνόματι πολέμου ὡς ὑμῶν, τὰ δὲ ἔργα πολὺ μᾶλλον μισοῦντος θηβαίους, ὡς αὐτὰ τὰ ἀρξένος δεδήλωκε (καὶ τὴν δὲ πλείω λέγειν) ταῦτα μὲν τὰ τῆς καὶ τὸ μέγεθος, ἀπεκρύφατο. ἀρξένος ὁ μὲν δὲ τὴν συμμάχιας ἀρξένος εἶπα, καὶ τὰς καμῶς, ἀλλὰ δὲ τὰς αὐτῶν ἀρξένος εἶπα. ἀρξένος μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μὴ κέπει βελέεσαι ὅτι τὸ δὲ ποιῶν τὴν συμμάχιας, ἀλλ' ἀρξένος μόνον εἰ γὰρ τῶν ἀρξένος, εἰδὸς μὲν τὸ βοιωτῶν ἀπασαν ἐποίησε θηβαίους, ῥάψας ἐν τῇ ψήφισματι, ἐπὶ τῆς ἀφιστήται πόλις ἀπὸ θηβαίων, ἐστὶν ἀθλιωταί βοιωτοῖς τοῖς ἐν θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπτων καὶ μετὰ φέρων τὰ ἀρξένος, ὡς ἐρῶ εἶδεν, ὡς τοῖς βοιωτοῖς ἔργα καμῶς πάχον τῶν ὀνομάτων σωθέντων τῆς δημοσθένος ἀγαπήσοντες, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἐφ' οἷς καμῶς πεπείθεσαν ἀγαπητήσιν. Δόξτερον ἢ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀλάωμένων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῶν ἀνέθηκεν, οἷς ἢ σὰν ἀπώτερον οἱ κίνδυνοι τὸ ἢ εἶτον μέρος θηβαίους, ἀρξένος ἐφ' ἐκάστω τούτων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν ἡμῶν κατὰ θάλασσαν ἐποίησε κοινῶν, τὸ δὲ ἀνάλωμα ἴδιον ὑμῶν. Ἰὼ δὲ καὶ γὰρ εἰ μὴ δὲ ληρῆν, ἀρξένος φέρων ἀνέθηκε θηβαίους, ὡς τε ὡς τὸν χυρόμνον πόλεμον καὶ κύριον χυρόματι στρατιλῆα τὸν ὑμῶν ἐρατὴν βοιωτῶν ἀπὸ τῆς τῆς ἐρατῶν τῆς σωτηρίας. Καὶ ταῦτ' οὐκ ἐγὼ μὲν κατηγόρησθε ἕτεροι δὲ ὡς ἀλέπτειν, ἀλλὰ καὶ γὰρ λέγω καὶ πάντες ὅτι ημῶν, καὶ ὑμεῖς σωσίτε καὶ οὐκ ὀργίζετε. ὁ μὲν γὰρ πεπείθετε ἀρξένος δημοσθένος συνειδίθετε ἢ δὴ τὰ δὲ ἡμῶν αὐτῶ ἀκούειν, ὡς τε οὐ δειμνίζετε. δὲ δὲ οὐχ οὐτως, ἀλλ' ἀγαπητῶν καὶ τιμωρίαν, εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς πόλεως καλῶς ἔχειν. Δόξτερον δὲ καὶ πολὺ τούτου μείζον ἀδίκημα ἢ δίκαιον, ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πόλεως, καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀρξένος ἐλάττειν ὑφελόμενος, καὶ μετῆνεγκεν εἰς θήβας εἰς τὴν καμῶν

εἰ ἦ.

ει δε τις αυτων τῶν στρατηγῶν ἀντιποι, κατὰ δουλοῦ μῦθος
 τοὺς ἀρχοντας, καὶ σωθεῖσιν μηδὲν αὐτῶν ἀπλήρην δὲ
 δικασίαν ἐρηγέσειεν τὸ βήματι παρὰ τὸ στρατηγῶν.
 πῶς γὰρ ὑμεῖς ἀγαθὰ ὑφ' ἐμῶν ἐφη δὲ τῶν βήματις τε
 ποιθέντων, ἢ κατὰ τὸ στρατηγῶν ἐκ τῶν στρατηγῶν. μισθοφορῶν
 δ' ἐν πόλει κενεῖς χωραὶς καὶ τὰ στρατωπικὰ χημά-
 τα κλέπτων, καὶ τοὺς μαρτύρους ξένους ἐμμεδῶσας ἀμφισβύ-
 σι, πολλὰ δὲ μέρτυ ἐργάτου καὶ χετλιάζοντος ἐν τῷ ἐκ-
 κλισίαις ἐμοῦ παροσέμιξε φέρον, ἀπαρπαδέντων τῶν ξέ-
 νων, τὴν κίνδυνον ἀποδοσῶν τῇ πόλει. τί γὰρ ἀπ' οὐδεὶς φι-
 λητων ἐν τοῖς τότε κηροῖς εὐξασθῆναι χωρεὶς μὲν παρὰ
 τὸ πολιτικὸν δυνάμην, χωρεὶς δὲ ἐν ἀμφισβήσιν παρὰ τοῖς
 ξένους δὲ φρονήσασθαι, ἀδύνατος ἔστι ἐλλύων λαβῆναι τι-
 λικῶν τῆς πληγῆς γρηγορήσας, καὶ τῆς κούτων κακῶν ἀ-
 ποδοσῶν. ἡ γὰρ δημοσθένης, οὐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκην δέ-
 δουκεν, ἀλλ' εἰ ἐμὴ χρυσὸν σεφᾶν σερωθῶσιν ἀγα-
 νακτιοῦσιν ἡκονόν ἐστιν αὐτῶν ἐκαστίον ὑμῶν κηρύττει, ἀλλ'
 ἀλλ' εἰ μὴ τῶν ἐλλύων ἐναντίον ἀπὸ ἀρρηθῆσθαι τῶν ἀγα-
 ρακτῶν. ἕκαστος ὡς ἐσκεπτονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας
 ἐπιλαβῶν, δημοσίας ἀπεργάζεσθαι συμφοράς. ἔστιν δὲ
 καὶ τῶν παροσφαιμένων μέγιστον ὅστιν ὁ μέλλων λέγειν. φιλίπ-
 που γὰρ κατὰ φρονήσας τῶν ἐλλύων, οὐδὲ ἀγνοήσας. (καὶ
 γὰρ τὸ ἀσυνέτος) ὅτι παρὰ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡ-
 μετέροις σμικρῶν μέρεσι δὲ φρονήσας, καὶ δὲ ταῦτα βουλο-
 μένος ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἐπιπροσέειπε ἀποστέλλειν μέλ-
 λοντος, καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐν δῆμοις φεβουμένων τὸν
 ὄπλον ἐκιδῶν, ἐκείνοτος. οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀσπράτευτος, λι-
 πῶν τὰ τῶν αὐτῶν ἐνοουδέτησεν, ἀλλ' ὁ φωνικός πόλεμος
 δεκαετίας γρηγορῶς ἀείμνησον παρὰ δέαν αὐτοῖς ἐπαύσεισε.
 τοῦτων ἡ ἐρήτων οὐτως, ἀιδόμυθος δημοσθένης καὶ τοῖς
 βουλαρχαῖς ὑποπίδουτας μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιή-
 σαι, χρυσίον αὐτῶν ἀπὸ τῶν φιλιππου λαβῶντας ἀβιω-
 τον ἡγησάμενος ἔστι ἕκαστος ἐπολεμίζουσα δωροδοκίας,
 ἀπαπθῆσας ἐν τῇ ἐκκλισίᾳ οὐδενός ἀπὸ ἐρητων λέγον-
 τος, οὐδ' ὡς δὲ ποιήσασθαι παρὰ φιλιππου εἰρήνην, οὐδ'
 ὡς οὐδὲ, ἀλλ' ὡς ὅτι τὸ κέρμα πτοῖς βουλαρχ-
 χαις παροσφαιρῶν, ἀναφῆσθαι αὐτῶν τὰ μέρη τῶν λημμέ-
 των, ἡ δὲ μνηστὴ τῶν ἀδύμων, καὶ ὡς ἐσκεπτονηρὰς ἐνε-
 ρολαβῆναι ἐργάσασθαι καὶ ἐπιπροσέειπε δημοσθένης, ἢ μὲν εἰ-
 τις ἐρεῖ ὡς χρεὶ παρὰ φιλιππου εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀ-
 πᾶσι δὲ ἐν τῷ δεσποτικῶν ἐπιλαβῶντος τῶν φησὶν ἀ-
 κοσμοῦ μῦθος τὴν κλεοφάντος πολιτείαν, ὅς ἐστι τῶν
 παρὰ λακεδαιμονίους πόλεμον ὡς λέγεται, τὴν πόλιν
 ἀπᾶλσειεν. ὡς δὲ οὐ παροσφαιρῶν αὐτῶν οἱ ἀρχόντες ἐν τῷ
 δῆμοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς στρατῶν τοῖς ὑμέτεροις ἀπὸ τῶν φησὶν
 ὅς ἐστιν ἀπὸ τῶν βουλοσφαιρῶν παρὰ τῆς εἰρήνης ἐν τῷ
 δῆμοις παντάπασιν ἐκφρον ἐχθρῶν, καὶ παρελθῶν ὅτι τὸ βή-
 ματι, παροσφαιρῶν τῶν ἐλλύων τοῖς βουλαρχαῖς ἀπεκαλε-
 σεν, καὶ γὰρ φησὶν ἡ φησὶν, ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδὲ ποσὶ
 ἀπὸ βλάσας, πέμπειν ὑμῶν παρὰ βουλαρχαῖς εἰς θήβας, ἀπὸ τῶν
 παρὰ θηβαίους δῖον ὅτι φιλιππου. ὑπαρξαμένους δὲ
 εἰ ἐπὶ θηβαίους ἀρχόντες, μὴ δὲ ξέσιν ὡς ἀπὸ τῶν φησὶν
 ὅτι τῶν ἐλλύων ἀπὸ μὲν τῆς εἰρήνης ἀπὸ τῶν φησὶν, ὅτι
 ὅτι τῶν φησὶν ὡς ἀρμυταν ἐν δῆμοις καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν
 ὡς ἐστὶν ὅτι δὲ φησὶν ἀπὸ τῶν φησὶν, οὐδὲ ἀπὸ τῶν φησὶν καὶ ἀπὸ τῶν
 φησὶν ὅτι τῶν φησὶν, ἐκπέμψας ὅτι τὸν παρὰ τῶν φησὶν κίν-
 δουνοι, ἐτόλμισεν τοῖς δραπέταις ποσὶ καὶ λεγοῖσσι τὴν
 τῶν φησὶν, ἀπᾶσας ὅτι τὸν τῶν φησὶν τετελεσθηκότων ἐκωμιάζειν τὴν
 ἐκείνων ἀρετήν. ὡς παρὰ μὲν τὰ μεγάλα καὶ
 παρὰ τῶν φησὶν ἀπᾶσας ὅτι τὸν τῶν φησὶν ἀρχησάσασθαι, παρὰ τῶν φησὶν
 ἐν τοῖς λόγοις τὸ λῆμα θαυμασιώτατον

A Quod si quis imperatorum ei refragaretur: ut oppri-
 meret magistratus, eosque consuetaceret, ne sibi
 contradicerent, dixit, se disceptationem suggestus
 contra praetorium velle instituere. vos enim a se de
 suggella pluribus affectos esse beneficiis, quam ab
 imperatoribus praetorio. Iam cum vacua nomi-
 na inter peregrinos milites institueret, & militarem
 pecuniam furaretur, & decem illa millia peregrino-
 rum Amphissensibus mercede locaret: quamvis, me-
 multum obtestante, & in concionibus quiritante:
 peregrinis illis a medio sublatis, periculum conuer-
 tit in urbem imparatam. Quid enim putatis Philip-
 pum illis optasse temporibus? nonne, ut seorsim cum
 urbanis copiis, seorsim ad Amphissan, cum condu-
 cticio milite decertaret, & Graecos abiectis animis
 praeditos inuaderet post tantam cladem? Tantorum
 igitur malorum autor cum fuerit Demosthenes, im-
 punitate non est contentus: sed nisi etiam aurea co-
 rona ornatur, indignatur. nec satis habet, si coram vo-
 bis proclametur: sed nisi coram Graecis praedicetur,
 indignè fert. Ita nimirum fit, ut improbum ingenium
 magnam potestatem adeptum, publicas importet
 calamitates. Tertium, & inter superiora maximum
 est, quod dicturus sum. Nam cum Philippus Graecos
 non contemneret, nec ignoraret (neque enim fuit
 stupidus) se de omnibus fortunis in parua diecula
 parte certaturum, propterea que pacem facere vellet,
 & legatos missurus esset, atque magistratus qui The-
 bis erant, imminens periculum timeret: idque me-
 ritò. neque enim orator militiae rudis & ordinum de-
 fertor eos monuerat, sed Phocense bellum, quod decem
 annos durarat, immortalè eis documentum dederat.
 Haec igitur cum se ita haberent, Demosthenes re ani-
 maduersa, suspicatus Bœotiorum principes pacem seorsim
 esse facturos, auro sine se à Philippo accepto: &
 vitam sibi acerbam existimans, si largitionis alicuius
 expers esset, in concione exiit, nemine mortalium
 dicente pacem cum Philippo vel faciendam vel non
 faciendam esse (nam sua duntaxat opinione nitetur)
 quodam quasi praconio Bœotiorum principi-
 bus denunciatis, ut largitionum partem ad se refer-
 rent: obtestatus est Mineruam, quâ, ut apparet, Phi-
 dias eò fecit, ut Demosthenes ad ea quæstus au-
 cupia & periuria sua abuteretur: si quis diceret pacem
 cum Philippo esse faciendam, eum se capillis prehē-
 sum, omnino in carcerem esse abducturum: in quo
 Cleophontis ratione imitabatur: qui Laconico bello,
 ut fertur, rempublicam perdidit. Sed ut duces The-
 bani eum non curabant, sed milites vestros iam e-
 gressos reuocabant ut de pace deliberaretis: ibi de-
 mum omnino mente alienatus, consensu suggestu,
 Bœotiorum principes, Graecorum proditores appel-
 lauit: sedque decretum scripturum dixit, is qui aduersum ho-
 stem nunquam intuitus est, ut legatos Thebas mittere-
 tis, qui à Thebanis transitu peteret contra Philippum.
 Thebanorum igitur magistratus summo pudore af-
 fecti, ac veriti, ne reuera Graecorum proditores
 haberentur: & pacem repudiarunt, & ad bel-
 lum concitati sunt. Hoc loco fortium virorum
 facienda est mentio, quibus iste, inauspicatis & in-
 ominosis sacris ad periculum euidentibus a legatis, fu-
 gitivis & ordinum desertoribus pedibus monumē-
 to consensu, defunctorum virtutem celebrare non
 dubitauit. O tu, qui ad res magnas & graues om-
 nium mortalium es ineptissimus, ad oratio-
 nis autem confidentiam maximè admirandus.

Quod nō
 nus pax fac-
 ret obliuit.

Commise-
 ratio & in-
 dignatio.

statim iudicium ora intueas dicere audebis, te ob clades publicas esse coronandum? Quod si iste dixerit, vos feretis, vestraque memoria una cum defunctis morietur? Date hoc mihi, ut animis vestris exiguo tempore non in pratorio, sed in theatro sitis: putate videre vos progredi praconem, & proclamationem ex decreto futuram: cogitate vtrum putetis cognatos defunctorum plures lacrymas profuturos ob tragœdias & Heroicas calamitates, quæ postea in proscenium afferentur, an verò ob amentiam reipublicæ? Quis enim Græcus, aut saltem liberaliter institutus, non dolebit, cum in theatro vel illud, si nihil aliud recordabitur: eodem aliquando die, cum, uti nunc, tragœdiæ agenda essent, atque vrbs melius regeretur, & meliores gubernatores haberet: progressum praconem productisque pupillis, quorum patres in bello occubuerant, adolescentes armis ornasse, ac pulcherrimum illud praconium & ad virtutis adhortationem efficacissimum proclamasse. Hos adolescentes, quorum patres in bello fortiter mortem optinissent, a populo usque ad pubertatem esse educatos: nunc autem panopliis instructos, eosdem (quod felix faustumque sit) dimittere, ut suum quisque negotium agat, & ad principem in consessu locum inuitare? Tum igitur sic proclamavit: nunc aliter. Nam eo, qui pueris autor fuit orbitatis, producto, quid tandem dicet? aut quam vocem edet? Nam si ea recensuerit, quæ in ipso decreto mandata sunt, verum tamen dedecus non tacebitur: sed voci praconis reclamare videbitur: virum istum (sitamen iste vir est) coronari à populo Athenienli virtutis ergò, vitio sissimam ob fortitudinem, ignauium, & ordinum desertorem. Ne facite, per Iouem, cæterosque deos vos obtestor, Athenienses: ne trophæum de vobis ipsis in Bacchi orchestra statuite: neque populum coram Græcis amentia condemnate: neque commonefacite miseris Thebanos ingentium extremorum malorum, quos in exilium actos propter istum, vrbe recepistis: quorum fana & liberos & monumenta, corruptela Demosthenis & regium aurum perdidit. Sed quoniam corporibus non adfuitis, animis saltem calamitates eorum intuemini: & putate videre vos urbem capi, nauros everti, ædes incendi, matronas & pueros in seruitutem abstrahi: senes homines, senes mulieres serò dediscere libertatem, plorantes, supplicantes vobis: irascentes non vltoribus, sed harum calamitatum autoribus: mandantes, ne villo pacto Græciæ pestem coronetis: sed ut Genium etiam, & Fortunam, hominis istius comitem, caueatis. Cum nulla enim vrbe, cum nullo homine priuato, vnquam bene actum est, qui consiliis Demosthenis est usus. Non pudeat vos, Athenienses, cum in nautas Salaminem transportant homines, legem tuleritis, si quis eorum in traiectu nauum inuitus euertit, ne ei deinceps nauiculariam facere liceat: ut ne quisquam temerè vitam Græcorum in discrimen adducat: si istum, qui Græciam & urbem nostram funditus evertit, denuò sinetis reipublicam guberbare? Ut autem de quarto etiam tempore, quo aut nihil gesserit, & iis rebus quæ nunc sunt, aliquid dicam: illud vobis redigam in memoriam, quod Demosthenes non castrenses duntaxat ordines deseruit: sed etiam accepta vrbs nostræ turremi,

Pictura Thebanarum calamitatum, & genius Demosthenis inausus.

Tempus quo aut nihil gesserit, & iis rebus quæ nunc sunt, aliquid dicam: illud vobis redigam in memoriam, quod Demosthenes non castrenses duntaxat ordines deseruit: sed etiam accepta vrbs nostræ turremi,

A ὅτι χειρήσειν ἐδεήσεσθε αὐτὴν μάλιστ' ἐλπίων εἰς τὰ τέλει τῶν παλαιῶν λέγων, ὡς δὲ ἔστιν ὅτι τὸ πόλεως συμφοραῖς τεφανέσθαι, εἰ δὲ ἔδοξεν λέγειν, ὑμεῖς ὑπομείνετε, καὶ σιωποῦσθε, καὶ τοῖς τελευτήσαντιν ὡς εἴποι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη. Γένοιτο δὲ μοι μικρὸν χρόνον τὸ δεινοῖαν μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι νομίζετε ὄραν παρρησίαν τὴν κήρυκα καὶ τὴν ἐν τῷ ψήφισματος ἀπόρρητον μέλλουσαν γίνεσθαι, καὶ λογισάσθε, πότερ' οἴεσθε τοὺς οἰκείους τῆς τελευτήσαντων πλείω δακρυὰ ἀρῆσθαι ὅτι τὸ ξαλασπίδιον καὶ τοῖς ἡρώκοις πάθει τοῖς μὲν ταῦτα ἐπεισίσθην, ἢ ὅτι τῆς πόλεως ἀγνωμοσύνητις γὰρ οὐκ αἰ ἀλγήσειεν αἰθεροπος ἑλλῆν καὶ καὶ περὶ θεῶν ἐλδοσέρος, ἀγαμνησθεῖς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκείνῳ γε εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταῖς τε περὶ τῆς ἡμέρας μελλόντων ὡσπερ νυκτὶ τῶν ξαλασπίδιων γίνεσθαι, ὅτι δόνομαίτο μάλλον ἢ πόλις καὶ βελτίοσι παρρησίαις ἐρηγῆτο, προσελθὼν ὁ κήρυξ καὶ ἀδρασησάμενος τοῖς ὄφθαλμοῖς ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσαντες, νεανίοις πανοπλία κεκοσμημένους, ἐκίρυντε τὸ καλλίστον κήρυγμα καὶ παρρησιώτατον παρὲς ἀρετήν. Ὅτι τοῖς δὲ τοῖς νεανίοις ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρες ἀγαθοὶ γυμναστικοί, μέχρι μὲν ἡβῆς ὁ δῆμος ἐξέτασεν, καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ πανοπλίᾳ ἀριστον ἀγαθὴν τύχην ἐπέπεσθαι ὅτι ταῦτα ἐαυτῶν, καὶ καλεῖται εἰς παρρησίαν. Τότε μὲν ταῦτ' ἐκίρυντε, ἀλλ' ἐν νῦν, ἀλλὰ ἀδρασησάμενος τὸν τῆς ὄφθαλμοῖς τοῖς πασι ἀπορρησίαις αἰθεροπος ἢ τί φησὶ γένοιτο; γὰρ ἀνὰ ταῦτα διεξίτηται ἐν τῷ ψήφισματος παρρησίαις ἀλλ' οὐ τὸ ἐν τῷ ἀληθείας ἀπορρησίαις ἀπορρησίαις, ἀλλὰ τὰναντία δόξει τῇ τῆς κήρυκος φωνῆς ἐπιγέσθαι. Ὅτι τὸν δὲ τὸν ἀδρα (εἰ δὲ καὶ ἔδοξεν ἀνὴρ) τεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ τῆς ἀθληταίαν ἀρετῆς ἕνεκα τὸν κείνον, ἀδρασησάμενος ἕνεκα τὸν ἀνδρῶν καὶ λελοιστότα τῶν τάξιν, καὶ παρὲς τὸ δῖος ἔστιν ἄλλων θεῶν ἰκετεύω ὑμᾶς, ὡς ἀθληταίαι, μὴ τρέψοντες ἰσχυρῶς ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τῆς διοίου οὐρχήσθαι. μηδὲ αἰρεῖτε ἀδρασησάμενος ἐναντίον τῆς ἑλλῆνων τὸν δῆμον τῆς ἀθληταίαν. μηδὲ ὑπομνήσασθε τῆς ἀπῆσαν ἔσθαι ἀπῆσαν κακῶν τοῖς ἑλλῆνων ἀπῆσαν ἀπῆσαν, οἷς φυγόντας δεξέσθαι, ὑποδέσθαι τῆς πόλεως ὧν ἰεραὶ καὶ τῆς κακῆς τῆς ἀπῆσαν ἀπῆσαν ἡ δημοσθένους δωροδοκία, καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγγέσθαι, ταῖς γε δεινοῖαις ἀποβλέψαι αὐτῶν εἰς τὴν συμφορᾶς, καὶ νομίζετε ὄραν ἀλίσκομῆν τῶν πόλεως, τειχῶν καὶ σιαιφᾶς, ἐμπαρῆσεις οἰκίαν, ἀγορῆς γυναικῶν καὶ παίδας εἰς δουλείαν, παρρησίαις ἀπῆσαν, παρρησίαις γυναικῶν, ὅψι μεταμνησθῆσαν τῶν ἑλλῆνων, καλῶντας ἰκετεύοντες ὑμᾶς, ὅτι γυμναστικοί. Ὅτι τοῖς πᾶσι παρρησίαις, ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίαις. Ἐπισκίπτοντας μηδὲν τρέσσω τὸν τῆς ἑλλῆδος ἀπῆσαν τεφανοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τῶν τύχῃ τῶν συμφορᾶς καλοῦσθαι τῶν ἀπῆσαν φυλάξασθαι, οὐτε πόλις γὰρ οὐτ' ἰδιώτης ἀνὴρ οὐδεὶς πώποτε καλῶς ἀπῆσαν δημοσθένους συμβούλῳ χρυσάμενος. Ἰμῶς δ' ὡς ἀθληταίαι, οὐκ αἰσχυμῆσθαι, εἰ ὅτι μὲν τοῖς πορρησίαις τοῖς εἰς σαλαμίνα παρρησίαις νόμον ἔδεσθε, εἰάν τις αὐτῶν ἀπῆσαν ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀναξέσθαι, τούτῳ μὴ ἐξείναι πάλιν παρρησίαις γυμναστικοῖς ἵνα μηδὲς ἀπορρησίαις εἰς τὰ τῆς ἑλλῆνων σώματα τὸν δὲ τῶν ἑλλῆνων καὶ τῶν πόλεως ἀρῆναι ἀνατετραφῶτα, τῶν εἰσέσθαι πᾶσι

ἀνὰ τὸν δῆμον τῆς ἀθληταίαν ἀρετῆς ἕνεκα τὸν κείνον, ἀδρασησάμενος ἕνεκα τὸν ἀνδρῶν καὶ λελοιστότα τῶν τάξιν, καὶ παρὲς τὸ δῖος ἔστιν ἄλλων θεῶν ἰκετεύω ὑμᾶς, ὡς ἀθληταίαι, μὴ τρέψοντες ἰσχυρῶς ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τῆς διοίου οὐρχήσθαι. μηδὲ αἰρεῖτε ἀδρασησάμενος ἐναντίον τῆς ἑλλῆνων τὸν δῆμον τῆς ἀθληταίαν. μηδὲ ὑπομνήσασθε τῆς ἀπῆσαν κακῶν τοῖς ἑλλῆνων ἀπῆσαν ἀπῆσαν, οἷς φυγόντας δεξέσθαι, ὑποδέσθαι τῆς πόλεως ὧν ἰεραὶ καὶ τῆς κακῆς τῆς ἀπῆσαν ἀπῆσαν ἡ δημοσθένους δωροδοκία, καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγγέσθαι, ταῖς γε δεινοῖαις ἀποβλέψαι αὐτῶν εἰς τὴν συμφορᾶς, καὶ νομίζετε ὄραν ἀλίσκομῆν τῶν πόλεως, τειχῶν καὶ σιαιφᾶς, ἐμπαρῆσεις οἰκίαν, ἀγορῆς γυναικῶν καὶ παίδας εἰς δουλείαν, παρρησίαις ἀπῆσαν, παρρησίαις γυναικῶν, ὅψι μεταμνησθῆσαν τῶν ἑλλῆνων, καλῶντας ἰκετεύοντες ὑμᾶς, ὅτι γυμναστικοί. Ὅτι τοῖς πᾶσι παρρησίαις, ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίαις. Ἐπισκίπτοντας μηδὲν τρέσσω τὸν τῆς ἑλλῆδος ἀπῆσαν τεφανοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τῶν τύχῃ τῶν συμφορᾶς καλοῦσθαι τῶν ἀπῆσαν φυλάξασθαι, οὐτε πόλις γὰρ οὐτ' ἰδιώτης ἀνὴρ οὐδεὶς πώποτε καλῶς ἀπῆσαν δημοσθένους συμβούλῳ χρυσάμενος. Ἰμῶς δ' ὡς ἀθληταίαι, οὐκ αἰσχυμῆσθαι, εἰ ὅτι μὲν τοῖς πορρησίαις τοῖς εἰς σαλαμίνα παρρησίαις νόμον ἔδεσθε, εἰάν τις αὐτῶν ἀπῆσαν ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀναξέσθαι, τούτῳ μὴ ἐξείναι πάλιν παρρησίαις γυμναστικοῖς ἵνα μηδὲς ἀπορρησίαις εἰς τὰ τῆς ἑλλῆνων σώματα τὸν δὲ τῶν ἑλλῆνων καὶ τῶν πόλεως ἀρῆναι ἀνατετραφῶτα, τῶν εἰσέσθαι πᾶσι

ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα ἵνα τὸν ἀλέξανδρον ἐπιβίωμεν... ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα ἵνα τὸν ἀλέξανδρον ἐπιβίωμεν... ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα ἵνα τὸν ἀλέξανδρον ἐπιβίωμεν...

A à Græcis pecuniam exegit. Cum autem inperata salus eū in urbem reduxisset: primis temporibus tre- mebundus homo fuit & semimortuus suggestu cō- scēso, se pacis custodē à vobis creari iussit: vos verò, cum primis tēporibus ne decreta quidem passi fue- ritis nomine Demosthenis inscribi: sed Nauficli id mādaueritis: iste nūc etiam coronari se postulabit? Post obitum porrò Philippi, & principatum ab A- lexandro susceptum, rursus præstigiator iste & sa- cella Pausaniæ extruxit, & senatū in crimen latitiæ & sacrificiorū ob bonū nunciū, cōiecit: & Alexan- dro, Margitæ cognomentum dedit: atque etiam di- cere ausus fuit, eū è Macedonia se non cōmoturū ef- se: sed satis habere, si Pella deambulare liceat, & vi- tam conservare: eaque se dicere affirmabat, non cō- iecturis adductum, sed certa cognitione instructū. Virtutem. n. sanguine venale esse, cum ipse sangui- nem nō habeat: & Alexandrū iudicet, non ex Alexā dri ingenio, sed ex suapte ignavia. Cum verò Thessa- li iam decreuissent, contra vestram urbem infestis armis proficisci, & adolescens principiō nō iniuria commotus esset: exercitū iā ad Thebas adducto, le- gatus à vobis delectus, arrepta fuga è medio Cithæ- rone reuerfus est, nec in pace nec, in bello frugi ho- mo. Et quod est omnium grauissimum, vos eum nō deseruistis, nec in concilio Græcorum causam dice- re passi estis: Iste autem vos nunc prodidit, si modò vera sunt quæ dicuntur. Ut enim ait Paralij, & ij qui legatione apud Alexandrum functi sunt (idque me- rito creditur) est Aristio quidā Plataicus, Aristobu- li Septaliarij filius: si quis fortè vestrum eū nouit. Is adolescens aliquando cum forma longè aliis præsta- ret, longo tempore in ædibus Demosthenis habita- uit. Quid autem apud eū vel fecerit, vel passus fue- rit, in incerto est: neque res hæc honestè à me narra- ri potest. Is igitur, ut ego audio, cum nesciretur quis esset, & qualem vitam egisset, apud Alexandrum se- ita inlinuauit, ut nunc eius consuetudine vtatur. Per hunc Demosthenes missas ad Alexandrum literis, aliquid securitatis impetrauit, & multis blanditiis partam reconciliationem. Inde autem spectate, ut res cum crimine conueniat. Nam si reuera hic sen- sisset Demosthenes, & hostis, ut ait, fuisset Alexan- dri: tres ei pulcherrimæ fuerūt oblate occasiones: quarum nulla eum esse vsū constat. Prima quidē illa, cum Alexander non ita pridem suscepto princi- patu, suis rebus nondum paratis, in Asiam traiecit: & rex Persarum, classe, pecunia, pedestrib. copiis flo- rens, vos libenter in communem societatem rece- pisset, ob imminencia sibi discrimina. Habuisti tum aliquā orationem Demosthenes, aut decretum ali- quod scripsisti? Vis ponam, te & timuisse, & tuis vsū fuisse moribus (quamuis oratorum timiditate reipu- blicæ tempora nō expectat) At postquā cū omnibus copiis Darius descenderat, & Alexander in Cilicia conclusus, omnium (ut tu dicebas) rerum penuria laborabat: & statim, ut tua ferebat oratio, à Persico equitatu conculcandus erat, quo quidem tempore tuam insolentiam vrbs non capiebat, & tuas episto- las, quas de dignis suspensas circumferebas, vultum meum quibusdam ostendens, tanquam perculli & desperantis, meque Auricornū appellabas, & corona tum iam esse dicebas, si quam cladem accepisset A- lexander: ne tum quidem egisti quicquam. At quod tempus optatius expectabas? His igitur præteritis omnibus, de iis dicā quæ nūc sunt. Lacedæmonij &

similia in hunc modum...

Tres occasiones vici scendi Alexandri, ne glectæ, & manis arrogantis.

τυραννίδων τοῖς ὀνόμασι μύθοις κήποις Ἐγναίη γυναικί. Α
 πλοκαίαν μὲν νῆ δια καὶ χρυσίον ὅτι παρεργαζήν πολὺ, σὺ-
 πλῆξαι τὸ γένος, ὅτι ἡς γίνοντο αὐτῶν θυγατέρες δύο, αἱ δὲ κεί-
 νος δευρο μὲν πολλῶν χρημάτων ὀποσειλάς, στυώκισε τὸ
 μὲν ἔπεισαν ὅτι ἀπὸ τῆς ἰνα μὴ πολλοῖς ἀπεχθαιόμα, τὸ
 ἢ ἔπεισαν ἔρημιε, παρὶ δὲ τοῖς ἄ πόλεως νόμοις, δημοσίου
 τῆς ὀπαμνιδίως, ὅτι ἡς ὑμῶν ὁ παρέρχης καὶ συκοφαντικῆς γε-
 ρῆσι) δημοσίου τῆς ἐκείν δὲ μὲν τὰ πάπτου τὸ πρὸς μη-
 ρος, πολέμιος αἰεὶ τῶν δὲ δημο. θάνατον γὰρ αὐτῆς τῆς πορο-
 ρῶν κατέγνωτε. τὰ ἢ δὲ τὸ ἄ μὴ ὅς, σὺδης, βαρβαρος
 ἑλλῆνιστῶν τῆ φωνῆ, ὅθεν καὶ τὸ πονηρίαν ἐκ ὀπηχαιός ἐστι.
 καὶ ἢ τὸ καὶ ἢ μὲν δὲ διαίαν, τῆς ὅστις ἐκ ἔπιθερχου λο-
 ρογράφος ἀνεφάνη, τὰ παρὸν καὶ τὰ γαλάσσος παρὸν μένος
 ἀπίστος ἢ καὶ καὶ ταῦτα (δὲ δὲ εἰς), καὶ τοῖς λόγοις ἐκρέ-
 εσον τοῖς ἀντιδίκους ἀνεπίδησαν ὅτι τὸ ἐπὶ μα. πλείστον δ'
 ἐκ τὸ πόλεως εἰληφῶς ἀργύριον, ἐλάττω παρὸν ποιήσα-
 το. νῦν μὲν τοῖς βασιλικῶν χρυσίον ὅτι πικέκλυε τὸ δαπά-
 νη αὐτῶν. ἔστι δὲ ἐδὲ τῆς ἰκανόν. οὐδεὶς γὰρ πῶ ποτ' ἐπὶ
 τὸς ἔσπε πονηρῶ παρὸν γένητο. καὶ τὸ κεφάλαιον τὸ βίον οὐκ
 ἐκ τῆς ἰδίας παρὸν πορίζεται, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑμετέρων
 κινδύων. καὶ δὲ δὲ ὀνημωσῶν καὶ λόγου δύναμιν, πῶς
 πέρυσε δεινῶς λέγει, κακῶς βιώνω. οὐτὸ γὰρ κέρχη) Ἐ
 τῶ ἰαυτῆ σάματι καὶ παρὸν ποίει, ὡς τὸ με μὴ βούλει εἶτα
 λέγει ὁ τούτω παρὸν ἰα. ἢ δὲ γὰρ ποτε εἶδον μισθῶν-
 τας τοῖς τὰ τὸ πλοσιον αἰγρὰ λίαν σαρῶς λέγοντας, ἐπὶ
 τῶ, τὸ συμβαίνει τῆ πόλεως; ἢ μὲν λόγου καλοῖ, τὰ δὲ ἔργα
 φάλα. παρὸν ἢ ἀδρίαν βραχῆς μοι λέιπε) λόγος, εἰ μὲν
 γὰρ ἡρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι, ἢ ὑμεῖς μὴ σωῆ δειτε αὐτῶν,
 δὲ δὲ βίω ὁ λόγος, ἀ μὲν παρὸν γένη. ἐπειδὴ ἢ καὶ αὐτὸς ὁ-
 μολογῆ εἶ τὸ ἐκ κηλίσιας, καὶ ὑμεῖς σωῖτε, λοιπὸν ὑπο-
 μνήσασθε τοῖς καὶ τούτων κειμήλοις νόμοις. ὁ γὰρ ὁ λων ὁ
 παλαιὸς νομοθέτης ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅτι πημίσις ὡς το δειν
 ἐνέχου τὸ ἀσράτευτον καὶ τὸν λελοπῶτα τὴν τάξιν, καὶ τὸ
 δειλὸν ὁμοίως, αἰσὶ γὰρ Ἐ δειλίας γραφῆ καὶ τοι θανμά-
 σθαι ἀπὸ τῆς ὑμῶν, εἰ εἰσι σύσεως γραφῆ, εἰσὶ τῆνος ἐνεκῶ; ἰνα
 ἔμμετος ἢ μὲν τὰς ἐκ τῆς νόμων ζήμιας φοβούμενος μὲν-
 λον ἢ τοῖς πολεμίοις, ἀμείνων ἀγωνιστῆς ὑπὸ τὸ παρὸν ἰδός
 ὑπαρχῆ. ὁ μὲν τὸν νομοθέτης, τὸν ἀσράτευτον, καὶ τὸν
 δειλὸν καὶ τὸν λιπῶν τὰ τὸ τάξιν, ἔξω τῆς παρὸν τῆριων τὸ
 ἀγορῆς ὅτι ἐργε, καὶ οὐκ ἔα σεφανοῦσθαι οὐδὲ εἰ σένα; εἰς
 τὰ ἰερα τὰ δημοτελῆ. σὺ ἢ τὸν ἀσφανατόν ἐκ τῆς νόμων
 κελδύεις ἢ μὲν σεφανοῦν, καὶ τὰ σαυτῆ ἰηφίσματι τὸν
 οὐ παρὸν ποίει εἰς καλῆς τοῖς ἔργα ὁδὸς εἰς τὴν ὀρχή-
 σταν, εἰς τὸ ἰερα τὸ διονύσου τὸ τὰ ἰερα δὲ δειλίαν παρὸν
 δεδακῶτα. ἰνα δὲ μὴ δὲ πλανῶ ἢ μὲν δὲ τῆς ὑποδέ-
 σεως, ἐκείνο μὲν μνησθε, ὅταν φῆ δημοτικὸς εἶναι) θεωρεῖτ
 αὐτῶ μὴ τὸν λόγον, ἀλλὰ τὸ βίον, καὶ σκοπεῖτε μὴ τίς φησιν
 εἶναι, ἀλλὰ τῆς ὅστις ἐπὶ τὸ σεφανῶν ἀνεμνήσθην καὶ δω-
 ρῶν εἰς ἐπὶ μὲν μνημα παρὸν λέγω ὑμῶν, ἀδρῆς ἀθλιῶσι,
 εἰ μὴ καταλύσετε τὰς ἀφθόνοις ταύτας δωρεῆς καὶ τοῖς
 εἰρη δίδουμένοις σεφανοῖς οὐδ' οἱ πημῶμοι χάριν ὑμῶν
 εἰσονται. οὐτὲ τὰ τῆς πόλεως παρὸν γένη. ἐπινορθεώσισε-
 ται. τοῖς μὲν γὰρ πονηροῖς οὐ μὴ ποτε βελτίους ποιήσετε.
 τοῖς ἢ χρῆσις εἰς τὴν ἐχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε ὅτι
 δ' ἀληθῆ λέγω, μεγάλῃ νῦν οἶμαι σημεῖα δείξεν ὑμῶν.
 εἰ γὰρ τῆς ὑμῶς ἐροτήσθε, ποτερον ὑμῶν ἐν δὲ ὅτι ἔτερα δοκεῖ
 ἢ πόλιν εἶναι) ὅτι τῆς νῦν καμῶν ἢ ὅτι τῆς παρὸν τῶν ἀ-
 παντες, ἀ ὁμολογήσασθε ὅτι τῆς παρὸν τῶν ἀδρῆς δὲ ποτερος τότε ἀμείνους ἦσαν ἢ νῦν; τότε μὲν δὲ παρὸν τῆς,
 νῦν δὲ πολλῶν κατὰ δέεσεσσι. δωρεῆ δὲ καὶ σεφανοῖ καὶ κηρύματα καὶ στήσεις ἐν παρὸν τῆς, ποτερον

dicio se non stitisset. Bosphorum profectus, atque
 ibi dono à Tyrannis prædio accepto qui Horti ap-
 lantur, vxoré duxit locupletem illam quidem, & au-
 ri multum afferentem, sed genere Scythicam: è qua
 ei natæ sunt filia: duæ: quas ille cum grandi pecunia
 huc missas, collocavit alterâ nescio cui (ne multorû
 odia suscipiam? alterâ duxit, despectis nostræ ciuita-
 tis legibus, Demosthenes Pæamiensis: è qua vobis im-
 portunus iste calumniator Demosthenes natus est.
 Quod igitur ad aucternâ maternâ attinet: hostis erit po-
 puli. nâ maiores eius capitibus cõdénastis, quod ad ma-
 ternum, Scythia, Barbarus Græca lingua vtens: vnde
 etiâ improbitate nostrâ regioné non refert. In quo-
 tidiana porrò vita, quis est? è Trierarcho scriptor
 nobis orationû exitit, patrimonio turpiter amisso.
 Cum aut in eo quæque perfidia eius deprehensa ef-
 fet, quod orationes aduersariis enûciaret: ad fugge-
 stum prouolauit. Maxima porrò pecunia ex pecula-
 tu accepta, parum admodum conseruauit. Nunc ta-
 men aurum regium sumptus eius obruit: quanquam
 ne id quidem satis est. Nullæ enim vnquam diuitiæ
 mores improbos expleuerunt. Iam quod caput est,
 vitam non è suis redditibus sustentat, sed è veitris pe-
 riculis. Quod porrò ad benevolentiam & orationis
 facultatem attinet, qualis eius est natura: talis, vt ap-
 tè dicat, malè viuat. Sic enim suam corp' tractauit,
 sic in procreatione liberûm se gessit, vt ego dicere
 nolim, quæ ab eo acta sunt. Nam eos aliquando
 incurrisse odiû vidi, qui aliorum probra nimis per-
 spicue recitarunt. Postea quid reipublica inde con-
 sequitur? Orationes vt bonæ sint: actiones verò ma-
 læ. Breuis adhuc de fortitudine mihi restat oratio.
 Nam si se negaret esse timidum, aut vos nesciretis;
 longiore commemoratione fuisset opus. Quando
 autem & ipse confitetur in cõcionibus, & vos estis
 conscij: reliquum est, vt leges ea de re latas in me-
 moriam vobis reuocem. Solon antiquus ille legisla-
 tor, eadem pœna dignum iudicauit eum qui nõ mi-
 litasset, & qui ordines deseruisset, & hominem ti-
 midum. Nam & timiditatis actiones sunt: quamuis
 mirum alicui vestrûm videri queat, aliquas esse in
 naturam actiones. Sunt, qua gratia? vt quisque no-
 strûm pœnas legibus constitutas magis quàm ho-
 stes metuens, fortius pro patria propugnet. Itaque
 legislator emanforem timidum, & desertorem sep-
 tis arcet fori iustralibus, & coronari verat, & fana
 publica ingredi. Tu verò cum coronari iubes, quæ
 coronari leges vetuerunt: tuoque decreto, quem nõ
 decet, in actione Tragediarum in Orchestra vocas,
 in Bacchi fanum, qui fana prodidit. Ne verò vos à
 proposito abducam, illud memineritis: cum se po-
 pularè esse dicet, spectate non orationè eius, sed vi-
 tam: & considerate, nõ qualè se esse profiteatur, sed
 qui sit. Sed quia coronari & munerû feci mentionè
 dum adhuc recordor, prædico vobis, Athenienses: ni-
 si profusas istas donationes, & temerè dari solitas
 coronas sustuleritis: nec ij qui honorantur gratiam
 vobis habebunt, nec reipublicæ status corrigetur.
 Neque enim malos meliores reddetis: & bonos ad
 summam desperationem adigetis. Quod verè à me
 dici, magnis me vobis argumentis declaraturû esse
 puto. Nâ si quis vos roget, vtrum vobis vrbs maio-
 re nunc florere gloria videatur, an ætate maiorû no-
 strorum? omnes ætate maiorum magis eam floruis-
 se dicunt. Iis. Viri porrò præstantiores tûmne fue-
 rint, an nûc sint? Tû quidè excellentes, nûc deterio-
 res. Iam donationes coronæ, præconia, victus in Cu-

Digressio
 in reprehensionem ho-
 norû, qui
 temerè de-
 cernuntur.

tumne plura fuerint, an nunc? Tum quidem rara fuerunt ornamenta ista apud nos, & nomen virtutis honoratum. Nunc ea res peruulgata est, vosque coronas non consulto, sed ex consuetudine decernitis. Quare si rationem vobiscum ineatis: absurdum omnino videbitur, nunc plures esse donationes, res autem vrbis tum fuisse florentiores: & viros nunc esse deteriores, tum verò meliores. Id quo pacto se habeat, vos edocere conabor. Putatis, Athenienses, futurum unquam, fuisse quenquam, qui se vel ad Panathenaea, vel ad aliud coronarium certamen exercere vellet, siue ad luctam, siue ad aliud grauius pugnae genus, si corona daretur non praestantissimo sed malis artibus confecturo? Nunquam exercere se vellet vllus. Nunc, ob raritatem nimirum, & contentione, & honestatem, & perpetuam victoriae memoriam, volunt aliqui corporibus suis fortunae arbitrio permittis, & maximis ærumnis exantlatis decertare. Existimate igitur vos eos esse, qui civilis virtutis præmia distribuatis: atque illud cogitate, si coronas paucis, & dignis, & ex præscripto legum dederitis: vos multos virtutis certatores habituros. Sin cuius, & iis qui aliqua ratione rem confecerint, donaueritis: vos bona etiam ingenia corrupturos. Hæc recitè à me dici, paulò etiam dilucidius vos docebo.

Exempla maiorum.

Vtrum vobis vir melior videtur Themistocles, qui duxit exercitum, cum pugna Salamina Persam vicitis: an Demosthenes qui ordines deseruit? Militia des, qui prælio Marat, honio Barbaros superauit, an iste? præterea, ii-ne qui populū exulantem è Phyle reduxerunt: & Aristides, qui iustus cognominatur, cognomine quod Demosthenico dissimile est? Verum ego per Deos immortales, ne iisdem quidē diebus decere ceseo istius belluæ facere mentionē, & virorū illorū. Ostendat igitur in oratione sua Demosthenes, an alicubi scriptum sit, horū virorū aliquē corona esse donādū? Ingrat⁹ ergo fuit populus? Nō, sed magnanimus: atque illi etiam, qui non ita honorabatur, digni republica. Neque nam se literis honorandos cesebant, sed eorū quibus bene fecissent memoria, quæ ab illo tempore in hūc vsq; diē permanet immortalis. quæ autē præmia perceperint, opera precii est cōmemorare. Fuere quidam iis temporibus, qui longo spacio temporis, & magnis periculis aditis, Medos ad Strymonem fluuiū prælio vicerunt. Ii huc reuersi, præmium à populo petierunt: ac magnos eis populus honores habuit, vt tum putabatur, tribus lapideis statuis erectis in Mercuriali porticu: nec tamen concessit, ipsoꝝ inscribi nomina: vt illa inscriptio non imperatorum, sed populi haberetur. Hæc verè à me dici, ex ipsis poematis cognoscetis. Nam primæ statuæ est inscriptum:

*Hi quoq; præstanti valuerunt pectore, Medis,
Strymonias ad aquas, Eionifq; locum,
Perdomitis, an aq; fame, ferroq; cruento:
Hostilem patriæ qui repulere metum.*

*Alterius inscriptio hæc est:
Præmia Cecropidæ hæc ducibus memoranda dederunt,
Pro virtute virum, proq; piis meritis.
Fortius, hæc ubi posteritæ inspexerit, acris
Defendet patriæ publicæ iura manu.*

*In tertia statua hæc scripta sunt:
Atridis comes hæc aliquando ex vrbe Menestheus,
Dux fuit Iliaci mœnia ad alta soli.
Quem virtute virum præstantem dixit Homerus,
Armatis Danais conciliasse decus.
Hanc igitur merito sibi vindicat Attica palmam,*

A τότε ἦσαν πλείους, ἢ νυνί, τότε μὲν ἦν σπανία τὰ κλέα παρ ἡμῖν, καὶ τὸ ἀρετῆς ὄνομα τίμιον νῦν δ' ἡδὴ καταπεπληται τὸ φερόμεν, καὶ τὸ σφραγῖν ὅξ' ἔδοξε, ἀλλ' ἐκ ἐπιφανείας ποιεῖσθε. οὐκ ἔν' ἄποιν οὕτωσι δ' ἐλαττοῦσι μοῖραις, τὰ μὲν δωρεὰς νῦν πλείους εἶναι. τὰ δ' ἐφερόμενα τῆς πόλεως τότε μάλλον ἢ νῦν ἴσχυεν, καὶ τοῖς ἀνδράσι νῦν μὲν χεῖρας εἶναι, τότε δ' ἀμείνους. ἐγὼ δ' ἐπεὶ ὑμᾶς ἐπιχειρήσω διδάσκειν, οἴεσθε ποτὲ, ὡς ἀθληταῖσι, ἐδελήσατ' ἢ πᾶσι ἐπισκεῖν εἰς τὰ παναθήνια ἢ εἰς ἄλλόν τινα τῶν σφραγῖν ἄγωνων, παλαιόποιν ἢ καὶ ἄλλο π' ἴσθ' βαρυτέρον ἀδλων, εἰ δ' ἐφ' ἄλλοσιν ἐδιδότε μὴ τὰς κλέας, ἀλλὰ τὰς δωρεὰς ἀμείνους οὐδέ ποτ' ἠδελήσεν ἐπισκεῖν νῦν δ' οἴμα' εἶναι τὸ σπανίον καὶ τὸ φερόμενον καὶ τὸ ἀέμνησον ἐκ τῆς νῦν ἐδελουσί πνευ τὰ σάματα. ὡς ἄρα κατὰ δόξαν καὶ τὰς μεγίστας ταλαπωρίας ὑπομείναντες δ' ἐλαττοῦσι ἔσονται. ὑπολάβετε τοίνυν ὑμᾶς αὐτοῖς εἶναι ἀγωνοθέτας πολιτικῆς ἀρετῆς, καὶ κείνο ἐπιλογίσασθε ὅτι εἰάν μιν τὰς δωρεὰς ὀλίγοις καὶ ἀξίοις καὶ καὶ τοῖς νόμοις δίδωτε, πολλοὶ ἀγωνιστὰς ἐξετε τ' ἀρετῆς. εἰάν ἢ τὰ βυλοῦ κέρας καὶ τοῖς δωρεὰς ἀμείνους χαρίζεσθε, καὶ τῆς ἐπιφανείας φέρετε. ὅτι ἢ ὁρθῶς λέγω, ἐπὶ μικρῶν σφραγῖν ὑμᾶς βέλομαι διδάξαι. ποτέρον ὑμῖν ἀμείνων ἀπὸ τῆς δοκῆς δημοσουλῆς σφραγῖν ἦσασθε, ὅτε τῆ φερόμενα ταλαπωρίας χάρι' ἔπεσον ἐκ τῆς δημοσουλῆς ὅτι τὰς ταῖς λιπῶν μιλπάδης ἢ ὅτι ἐν ἐν μαραθῶνι μάχῃ τοῖς βαρβάρους νικήσας, ἢ ὅτι ἐπὶ οἱ ἐπὶ φυλῆς φέρωντα τοὺς δημοσουλῆς ἀριστῶν δ' ὁ δίκαιος ἐπιταλῶν ἡμῶν, ὅτι ἀόμιον ἔχον ἐπιταλῶν δημοσουλῆς, ἀλλ' ἔσονται μὲν τὰς δωρεὰς τοῖς ὀλυμπίοις, οὐδ' ἐν τῆ αὐταῖς ἡμέραις ἀξιοὶ ἢ ἡμῶν μνηστῶν τὸ εἶναι τοῦτου καὶ ἐκείνων τ' ἀδρῶν. ἐπιδείξασθε τοίνυν δημοσουλῆς ἐν τῆ αὐτῆ λέγω, εἰ ποτε γέγραπται ἢ πᾶσι ἀδρῶν σφραγῖν, ἀξίους ἀρῶν ὁ δὴμος, καὶ ἀλλὰ μεγαλῶσθε, καὶ κείνοι χαρίζεσθε οὕτω τεπιμηδῶν, τῆς πόλεως ἀξιοὶ, οὐδ' ἄντο δὴν ἐν τοῖς γράμμασι τιμῶσθε, ἀλλ' ἐν τῆ μνήμῃ τῶν εὐπεποιθότων, ἢ ἀπ' ἐκείνου τὸ χρόνον μέχρι τῆς ἡμέρας ἀθάνατος οὐσα δ' ἐλαττοῖς δωρεὰς ἢ πᾶσι ἐλαττοῖς ἀξίον ἐστὶ μνηστῶν, ἢ πᾶσι τινος καὶ τοῖς τότε καμῶσι οἱ πολλοὶ ὑπομείναντες χρόνον καὶ μεγάλοις κινδύμοις, ἐπὶ τῶν σφραγῖν ποταμῶν ἐκείνων μαχόμενοι μετὰ τοῖς εὐδῶν ἀφροσύμοι, τὸν δὴμον ἠήσαντο δωρεὰν, καὶ ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ δὴμος τιμῶν μεγάλας ὡς τὸ ἐδοκεν, εἰς λιπῶν ἐργῶν σῆσται ἐν τῆ σφραγῖν ἐρμῶν, ἐστὶ τὸ μὴ ἐπιγράψασθε τὰ ὀνόματα τὰ αὐτῶν, ἵνα μὴ τῶν σφραγῖν ἀλλὰ τὸ δὴμου δοκῆ εἶναι τὸ ἐπιγράψασθε. ὅτι ἐπὶ ἀληθῆ λέγω, ὅτι αὐτῶν τῶν πομπῶν εἰσεσθε. ἐπιγράψασθε γὰρ ἐπὶ τῶν τῶν φερόμεν τῶν ἐρμῶν.

B Ἦν ἄρα καὶ κείνοι ταλαπλόδοι, οἱ ποτε μῆδων, Πασιὲν ἐπ' ἠϊόνι σφραγῖν ἀμφὶ ῥοῆς Λιμῶντ' αἰθέρα κρυπτερόν τ' ἐπάρωντες ἀφ' ἡμῶν Πρωτοὶ δυσμηδῶν εὐεθρὸν ἀμνηστῶν. ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρω.

C Ἡ γερμόεσσι ἢ μισθὸν ἀθλητῶν τὰς δὲ δῶκεν. Ἀπὸ δωρεῆς καὶ μεγάλης ἀρετῆς. Μᾶλλον τις τὰ δὲ ἰδὼν καὶ ἐπισσομένω ἐδελήσασθε Ἀμφὶ ξυνοῖσι φερόμενα μύθον ἔχειν. Ἐπὶ ἢ τὰς εἶτω ἐπιγράψασθε ἐρμῶν. Ἐκ ποτε τῆς ἢ πόλιος ἀμὶ ἀξείδῃσι μισθῶν οὕτως οἱ δὲν ἀσπίδες ἀθλητῶν καλεῖσθε

Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ λυορέας.
 Ἐσι περ τὸ τῆς στρατηγῶν ὄνομα, οὐδαμῶς, ἀλλὰ τὸ τῆς δῆ-
 μου, προσέλθετε ἐν τῇ δεινότητι. Ἐἰς τὴν σοφίαν τὴν παρὰ τὴν
 ἀπάντων γὰρ ὑμῖν τῆς καλῶν ἔργων τὰ ὑπομνήματα, ἐν
 τῇ ἀγορᾷ ἀνάκει. τί ἐν ὅσῃ, ἀδελφάται, ὁ ἐγὼ λέγων, ἐν
 ταῦτα ἢ ἐν μύραδωνι μάχῃ γέγραπται. τίς ἐν αὐτῷ στρατη-
 γῶν, ἢ ἐν ἐροπιθέταις ἀπάντες ἀποκρίνασθε αὐτῷ, ὅτι
 κηλίπιδος, ἐκεῖ ἢ ἐν ὅσῃ γέγραπται. πῶς ἐκ ἠπίσε τ' ὁ δω-
 ρεῖα ταύτην ἤτισεν, ἀλλ' ὁ δῆμος ἐκέδωκεν, ἀλλ' αὐτὸς τὸ
 ἀνέματος σωεχάρησεν αὐτῷ ἀεὶ τῷ γραφίῳ, ὡς ἄ-
 κελῆν τὸς στρατιωτὰς. ἐν τῶν τῶν κηφῶν ὡς τὸ ἐ-
 λυθῆσθαι ἡ ἐδοτε δωρεὰν τοῖς ἀπὸ φυλῆς φέροντα τὸν
 δῆμον καταγαγῶν, ἔστιν ἰδεῖν. ἡ μὲν γὰρ τὸ τῆς φήσιμα
 γραφῆς καὶ νικητὰς ἀρχῆς ὁ ἐκ κοίτης, εἰς τῆς καταγα-
 γῶν τὸ δῆμον. ἔγραψε ἢ ὡς τὸν μὲν αὐτῶς εἰς θυσίαν
 ἔειπε, ἔγραψε δὲ δωρεὰν γυμνασίου δραχμῶν, καὶ τῶν ὅσῃ ἔ-
 λατῶν ἢ δέκα δραχμῶν κατ' ἀνδρα ἔγραψον. ἔπειτα κε-
 λυθῆσθαι δωρεὰν δωρεὰν αὐτῶν ἔγραψον, ἀλλ' οὐ
 χρυσῶν. τότε μὲν γὰρ ἡ δὲ δωρεὰν ἔγραψον τιμῶν. νυνὶ ἢ
 καὶ ὁ χρυσῶν καταπεφρονῆ, καὶ ἐδὲ τὸ εἰρηὶ ὡς τὸ κα-
 λυθῆσθαι, ἀλλ' ἀνεβίως τ' ἐβλήθη σκελετῶν ὅσοι αὐτῶν ὅσῃ
 φυλῆς ἐπολιτοκλήθησαν ὅτι λακεδαίμονιοι καὶ οἱ ξιάνον-
 τα ὡς τὸ ἐβλήθη ὅσῃ καταλαβούσι φυλῶν, ὅχι ὅσοι τῶν
 τῶν ἐβλήθη ἐν χερσίν, τῶν πολέμων ὅσῃ τῶν ὅσῃ
 ἀληθῶς λέγω ἀναγνώστα ὑμῖν τὸ φήσιμα.

Φήσιμα. ὡς δωρεὰν τοῖς ἀπὸ φυλῆς.
 Παρανοήτως καὶ ὁ γέγραφε κτιστῶν δῆμοσθινοὶ τῶν τῶν
 μεγίστων καμῶν αἰτίῳ. Φήσιμα.
 Τούτω τῶν φήσιμα ἔγραψε τῶν ἢ τῶν καταγαγῶν
 τὸν δῆμον δωρεὰν εἰ τῶν ἔχει καλῶς, ἐκεῖνο αἰετῶς. εἰ
 ἐκεῖνο καὶ ἀξία ἐπιμήθησαν, ὅσῃ ἀνάξιος ὢν δωρεὰν.
 καὶ τοὶ πυνθάνομαι γὰρ αὐτῶν μέλλειν λέγειν ὡς ἐδῆμα
 πῶς ὡς τὸ ἀβάναν αὐτῶν τῶν ὡς τῶν ἔργων. οὐδὲ γὰρ
 φιλάμωνα φέρεται τὸν οὐλύμπιασιν δωρεὰν ὡς τῶν, νικη-
 τῶν ὡς τῶν παλαιῶν ἐκεῖνο πύκτιν, ἀλλὰ τοῖς
 κατ' ἑαυτὸν ἀγωνιστὰς, ὡς τῶν ἡμῶν ἀγνοουῦντας, ὅτι τοῖς
 μὲν πύκτις ὅσῃ ὁ ἀγὼν ὡς ἀλλήλοισι, τοῖς δὲ ἀξίῳ
 δωρεὰν ὡς, ὡς αὐτῶν τῶν ἀρετῶν ἢ ἢ ἐκεῖνα δωρεὰν.
 δὲ γὰρ τῶν κηφῶν ἀφ' οὗ δὲ ἐπὶ τὴν ἀναεῖρσιν ἐν τῶν δω-
 ρῶν πῶς τῶν ὡς τῶν ἑλλῶν, μὴ οὐκ ἢ ὡς παται-
 κίανος ἀμενον τεπολίτευση διεξίδη, ἀλλ' ἐφικτόμηνος ὅ
 ἀνδραγαθίας, οὐτῶν τῶν χερσῶν τὸν δῆμον ἀπάγει. ἵνα
 ἢ μηδὲ πῶς ὡς τῶν δωρεὰν ἀναγνώστα ὑμῖν ὡς τῶν
 ἢ ὡς τῶν δωρεὰν τὸ ὅσῃ τῶν ὡς τῶν δωρεὰν τοῖς
 ἀπὸ φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγῶν.

Ἐπιγραμματα.
 Τοῖς δὲ ἀρετῆς ἐκεῖνα δωρεὰν εἰς γέγραψε παλαιῶν.
 δῆμος ἀδελφάτων. οἱ ποτε τοῖς ἀδελφοῖς
 Θεσμοῖς ἀρξάντας ὡς τῶν πόλεως κατὰ παύειν.
 Ἡρξάν κίνδυνον σῶμασιν ἀράμην.
 Ὅτι τοῖς ὡς τῶν νόμοις ἀρξάντας κατέλυσαν, ὅσῃ τῶν
 τῶν αὐτοῖς φησὶν ὁ ποιητὴς πικρῶν. ἐναυλῶν γὰρ ἡ δὲ
 πῶς τῶν πῶς, ὅτι τῶν καὶ τῶν δῆμος κατέλυθη, ἐπειδὴ
 πῶς τῶν γραφῶν τῶν ὡς τῶν ἀνείλων. καὶ γὰρ πῶς
 ἐγὼ τῶν παρῶν τῶν ἐμαυτῶ ἐπιτυθάνομι, ὅς ἐπὶ βιοῖς
 ἐκεῖνο τῶν καὶ πῶς ἐτελεύτησεν, ἀπάντων μεταγῶν τῶν
 πῶς τῶν πόλεως, ὅς πολλὰς ὡς ἐμὲ διεξήει ὅσῃ ὡ-
 λῆς. ἐπὶ γὰρ ὅτι ἀρπῶς κατέληλυθει ὁ δῆμος, εἰ τις εἰσῆει γραφῶν παρῶν εἰς δικαστήριον, ὅσῃ ὅμοιοι τὸ ὄνομα καὶ
 τὸ ἔργον. ἢ γὰρ ἀνοσιώτως ἀδρόσ ὡς τῶν ὄνομα λέγοντος καὶ ὡς τῶν ὄνομα, ὡς ἐκεῖνος ἀπῆγγαλῶν

A *Ut gerat inuicta fortia bella manu.*
 Est nealicubi ducum nomen? Nusquam, sed populi,
 Animis igitur ad variam porticum accedite. Nam
 omnium egregiorum facinorum monumenta in fo-
 ro cōsecrata sunt. Quid igitur illud est, quod ego di-
 co Athenienses? Pugna Marathonica picta est. Quis i-
 gitur dux fuit? Vos sic interrogati, diceretis omnes,
 Miltiadem fuisse. Illic autem non est adscriptus. Cur
 non petitur primum illud? petitur ille quidem, popu-
 lus autem non dedit: sed nominis loco ei concessit, ut
 primus pingeretur, milites cohortans. Iam in aede
 matris Deum iuxta Curiam, quod iis primum de-
 deritis, qui exultantem populum è Phyle reduxerunt,
 videre licet. Nam is qui decretum scripsit, atque ob-
 tinuit, fuit Archinus Cæleus vnus ex iis qui populū
 restituerunt. Scripsit autem primum, eis dandas esse
 ad rem diuinam & donaria M. drachmas: idque mi-
 nus est quàm denæ drachmæ in viros singulos. Dein-
 de ornari iubet sacre oleæ corona eorum quemlibet
 non aurea. Tum enim oleagina corona erat præcio-
 sa: nunc etiam aurea contemnitur. Ac ne hoc quidem
 temerè iubet fieri sed, ubi senatus accuratè conside-
 rarit, qui eorū in Phyle obiecti fuerint: cum Lacedæ-
 monij & XXX Tyranni eos qui Phylem occupant,
 inualissent: non qui ad Charoneam, hostibus ingruē-
 tibus, ordines deseruerint.

Hac à me verè dicti, decreto recitato intelligetis.
 Decretum de iis qui Phylæ fuerunt.
 Illud etiam recita, quod Ctesiphon scripsit in gratiam
 Demosthenis, summorum malorum auctoris.

Decretum.
 Hoc decreto deletur eorum præmium, qui populū
 è Phyle reduxerunt. Hoc si honestum est: turpe illud
 fuit. Si illis honos est pro dignitate habitus: hic præ-
 ter dignitatem coronâ ornatur. Enimvero dictum
 eum audio, me non rectè facere, qui facta maiorum
 cum eo comparem. Negabit enim Philamonem pug-
 ilem, Olympiæ, coronatum esse, deuictō Glaucō,
 veteri illo pugile: sed iis, qui eius ætate cum ipso de-
 certarint. Quasi verò nos ignoremus, pugilibus inter
 sese certamen esse: iis verò qui se coronari postulant
 cum ipsa virtute, ob quam coronantur? Nec in. men-
 turi oportet præconem, cum aliquid in theatro apud
 Græcos proclamat. Noli igitur commemorare, te in
 regenda republica Patæcione fuisse meliorem: sed v-
 bi virtutis compos fueris, sic deum gratiam à popu-
 lo repete. Ne autem vos à re proposita abducam: re-
 citabit vobis scriba inscriptionem, qua ornati sunt,
 qui populū è Phyle reduxerunt.

Inscriptio:
 Antica gens, primos cui Tellus attulit ortus,
 Hosce coronarum iussit honore colis,
 Qui primi diris, contempta morte, tyrannis
 Energis, patrium restituerunt decus.

Quòd eos qui contra leges imperarunt, euerterint,
 propterea eis ait poeta honorem esse habitum. Tum
 enim ea vox in omnium auribus quasi resonabat,
 tum oppressum esse populū, cum violatarum legū
 actiones aliquid sustulisset. Id enim ego à patre meo
 audiui, qui anno ætatis quinto & nonagesimo obiit,
 omnibus reipublicæ arum iis defunctus: qui sepe res
 illas mihi per ocium commemorabat. Aiebat e-
 nim, cum populus recens reductus fuisset, si quis vio-
 larum legum reus in iudicium venisset: par fuisset
 dictum & factum. Quid enim sceleratius est
 eo, qui aliquid contra leges dicit, aut facit? Ne-
 que verò iudiceo modo, quo nunc, ut ille refe-

Occupatio: rectè à se allata et se exempla maiorum.

Exaggeratio: violatarum legū actione cōtineri libertatem populi: & reprehensio negligentie iudicium.

να βελώνμεθα τὸ ἄρδον ἔ τὸ μὴ, τὸ κανόνα πρὸς φέρουμ
 ὡς δὲ γινώσκεις, ἔτα κὺ ἐν τῷ γράφαις τῶν ὡδωνόμων πα
 ραίει) κανὼν τῶν δικαίω, τοῦ τὸ στανίδιον κὺ τὸ ψήφισμα
 κὺ οἱ ὡδωνόμων νόμοι. ταῦτα συμφωνεῖν αὐ
 λήλους ἐπιδείξας κατέβαινε κὺ τὸ δεισε δημοσθένη πα
 ρακαλεῖν. ὅταν ὅ ἡσθη δὲ τῶν δικαίων ἡπολογίαν πα
 ρακαλεῖς κακῶρρον αὐθροπον κὺ τεχνητὴν λόγων, κλέπτεις
 τὸ ἀνεύρασι, βλαπτεῖς τὸ πόλιν, κατελύεις τὸ δημοκρατία.
 πῆς ἐν ἔστιν ἡπολοπῆ τῶν τοῖς τὸν λόγων, ἐγὼ ἐρῶ, ἐπειδὴ
 πρὸς ἐλθὼν εἰ ταυτοῖ κησιφῶν διεξέλεθι πρὸς ὑμῶς τ
 ἔ δὴ τὸ σμυτεῖ (ἀμύρον αὐτῶ) πρὸς οἰμοί, ἔπειτ' ἐν δὲ ξί
 βη κὺ μὴ ἡπολοπῆ) ὑπομνήσαι αὐτ' αὐθροπὸς τὸ σα
 νίδιον λαβεῖν, κὺ τὸς νόμους τῶν ψήφισμα πρὸς ἀνιδῶνα.
 ἐὰν ὅ μὴ πρὸς αὐτῶν ὑμῶν ἀκίειν, μὴ ὅ ὑμεῖς ἐκείνε ἐδέ
 λειτ' ἀκίειν, τὸ ὅ τ' φούροντων τὰς ἐ δικαίω ἡπολογίας
 εἰσεκλήυατε ἀκροασομένοι, ἀλλὰ τῶν ἐδελοῦτων δικαί
 ὡς ἡπολοπῆ, ἐὰν ὅ ἡσθη δὲ τῶν δικαίων ἡπολογίαν
 δημοσθένη ὡδωνόμων, μάλιστα μὴ μὴ πρὸς δέχασθε
 κακῶρρον αὐθροπον οἰοῦμρον ῥήμασι τοῖς νόμοις ἀναρῆ
 σθι, μὴ ἐν ἀρ: τῆ τῶν ὑμῶν μηδεὶς κατελομζέσθε ὅς ἐν B
 ἐπανομῆνα κησιφῶν τὸς ἐ καλέσει δημοσθένη, πρὸς τὸς
 ἀναρῆσθι, καλεῖ, καλεῖ, καλῶν ὅ ὅπῃ σαυτ' καλεῖς, ὅπῃ
 τοῖς νόμοις καλεῖς, ὅπῃ τὸ δημοκρατία καλεῖς. ἐὰν δ' ἄ
 ρα ὑμῶν δόξη αὐτῶν, ἀξιώσατε τὸ δημοσθένη τὸν αὐτ' ἔδ
 πον ἡπολοπῆ αὐτῶν πρὸς κατῶν κατηγῶν κα. ὡς ἐ πρὸς. ἵνα
 ἔ ὑπομνήσαι ὑμῶς ἔ τ' ἰδῶν βίον τὸ δημοσθένη πρὸς
 πρὸς διεξέλεθι, οὔτε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων οὔδε
 νὸς πρὸς ἐμῶν, ἀφ' ὅνα δηπε καὺ πολλα ἔχων
 λέγει, ἢ πῶν τῶν ἀνείν ἡπολοπῆ, ἀλλὰ πρὸς μὲν
 τοῖς νόμοις ἀπέδειξα ἀπαγορεύοντας μὴ σερανοῦ τοῖς
 ὑπεθυμοῖς, ἐπειτ' ἔ τ' ῥήτορα ἐξήλεξα, ῥητέαντα δημο
 σθένη ὑπεθυμον ὄνα σερανοῦ, ἐδὲν πρὸς αὐτὸν ἡπολοπῆ,
 οὔδε πρὸς ῥητέαντα, ἐπειδὴ δὲ τὰς οὐδίας, ἀλλὰ
 παντελῶς κὺ ὑμῶν καὺ τῶν νόμων κατεπερρηκῶ, κὺ τῶν
 ἰσομύχας πρὸς ταῦτα πρὸς ἀσθῆς εἶπον, ἀξίω κὺ ὑμῶς
 ἡπολοπῆ, δεύτερον δὲ ὑμῶν διεξέλεθι τοῖς πρὸς τ
 κησιφῶν νόμοις, ἐν οἷς δὲ ῥητέαντα ἀπέειπ) τὸ ὑπο τ
 δημοσθένη μὴ κησιφῶν ἐξέω τὸ ἐκκλήσις, ὅ ὅ
 ῥητορὸ φούρον τὸ γράφω, ἐ τοῖς νόμοις μόνον ὡδωνό
 μων, ἀλλὰ κὺ τὸ κησιφῶν ἀναρῆσεως καὺ τὸν τόπον, κα
 λῶν ἐκ ἐν τῆ ἐκκλήσις, ἀλλ' ἐν τῶν πρὸς ἀναρῆ
 σθι γίνεσθι, οὔδε ἐκκλήσις ἔοντων ἀθηναίων, ἀλλὰ μελ
 λόντων ἐαλεδῶν εἰσεναί. ταῦτα δ' εἶπον κησιφῶν πρὸς
 τ' ἰδῶν εἶπον, τὰ ἡπολοπῆ τὸ δημοσίων ἀδικημάτων
 λέγει, ἔπειτ' ἔ τ' δημοσθένη ἀξιώσατε ἡπολοπῆ, αὐτῶ
 πρὸς τ' ἡπολοπῆ νόμον πρὸς τὸν, κὺ τ' πρὸς τ' κησι
 φῶν δεύτερον, ἔ τ' ὅ τὸ μέγιστον λέγει, ὡς οὔδε ἀξίος
 ὅς τ' ἀπέειπ. ἐὰν δὲ ὑμῶν δὲ τῶν συγχωρήσθι αὐτῶ πρὸς
 τ' ἀξίω τ' ἄξιος, κατεπαγγελοῦμαι ὡς ὅπῃ τῆ τελευ
 τῆ τ' ἡπολογίας λύσθι τὸ ὡδωνόμων, μὴ συγχωρήσει, κησι
 φῶν ὅπῃ πάλαισμα τ' ὅς τ' δικασθῆς. ἐ ὅ εἰσαυθῆς
 πρὸς βούλεται πρὸς τὸ ὡδωνόμων ἡπολοπῆ, ἀλλ' ἐ,
 ἐν ἔχων δικαίον εἶπῶν, ἐτέρον παρεμβολῆ πρὸς ἡπολοπῆ
 εἰς λυθῶν ὑμῶς βούλεται τῶν κατηγῶν εἰσεναί. ὡ
 πρὸς οὐ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀγῶσιν ὀρεῖτε τοῖς πύκτας πε
 εἰ τῶν πρὸς πρὸς ἀλλήλους δὲ ῥητέαντα οἰοῦμαι, ἔτα κὺ
 ὑμῶς ὄλων τ' ἡμέραν ὑπο τῶν πόλεως, ἔ πρὸς τ' πρὸς
 αὐτῶ τὸ λόγον μάχεσθε κὺ μὴ ἔατε αὐτῶν ἐξέω τ' ὡδωνόμων
 λόγους πρὸς αὐτῶ, ἀλλ' ἐργασθῆ ἀροῖ ἔ ἐδελοῦ
 τῶν ἐντ' ἀκρῶσθι, εἴτε λαμβάνετε αὐτῶν εἰς τοῖς τ' πρὸς ἡπολοπῆ
 λόγους, ἔ τὰς ἐκπρὸς αὐτῶ τῶν λόγων ὅπῃ πρὸς

A quid nō sit, regulam adhibemus, qua dignoscatur: sic
 etiam in violatarum legum actionibus in promptu
 est regula æquitatis, tabella hæc, & decretum, & le
 ges quibus fraus facta est. Hæc ubi consentire inter
 se demonstraris, discedito. Et quid opus est te Demo
 sthenem aduocare? Si verò neglecta iusta defensio
 ne, hominem maleficum aduocas, & opificeo ora
 tionum: fucum facis auditoribus, incommodas ciui
 tati, eueritis rempublicam. Quo autem pacto eueriti
 possint istiusmodi orationes, iam dicam. Postea
 quam huc progressus Ctesiphon, apud vos recensuerit
 illud compositum sibi exordium, in eoque commo
 ratus, se non defenderit: commonefacite eum iure
 tumultu, vt hanc tabellam sumat, & leges cum decre
 to suo conferat. Quòd si vos audire se dissimulauerit:
 ne vos quidem eum audire velitis. Neque enim huic
 conuenistis, iniustas reorum excusationes audiri:
 sed eos qui iure se defendere volunt. Si verò neglecta
 ea defensione quæ æqua est, Demosthenem aduocari:
 rectissimum sanè fuerit, hominem maleficum non
 admittere, qui se leges verbis euerfurum putat: ne
 que illud in parte virtutis vestrum quisquam nume
 ret, ubi percontatus fuerit Ctesiphon, an Demosthe
 nem vocet, si primus exclamet, Voca, voca. Nam si
 vocas, contra teipsum vocas, contra leges vocas, con
 tra rempublicam vocas. Quòd si vobis eum audire
 visum fuerit: postulate, vt Demosthenes eodem mo
 do se defendat, quo ego accusaui: sic ferè, vt vobis o
 rationem meam in memoriam reuocem. Nec priua
 tam vitam Demosthenis prius recensui, neque publi
 corum criminum vllius mentionem prius feci, cum
 eorum magna mihi copia suppeteret, nisi omnium esse
 infantissimus. Sed primum leges protuli, quæ rationi
 bus nondum relatis quæquam coronari vetât. Dein
 de oratore conuicti, qui scripserit Demosthenem co
 ronadū esse rationib. nōdum relatis, sine vllò pretextu:
 nec appendice hac adiecta, Vbi rationes retulerit:
 sed prorsus & vos & leges despexerit, etiā cauillationes
 quæ cōtra hæc afferretur, exposui, quas vt vos quo
 que memoriæ cōmendetis oro. Secūdo loco vobis le
 ges præconiorū recensui, in quibus apertè interdici
 tur, ne is qui à populo coronatur, extra concionera
 proclametur. Orator autem, quem reum feci, non le
 ges tantum violauit, sed & tempus proclamationis,
 & locum, qui iubeat proclamationem non in con
 cione, sed in theatro fieri: neque tum, cum in con
 cione Athenienses conueniunt, sed cum Tragedi
 ingressuri sunt. His expositis, pauca de vita priuata di
 xi, maximam autem orationis partem in criminibus
 publicis consumo. Sic igitur à Demosthene etiam
 postulate, vt se defendat: ac primū de lege non re
 latarum rationum respondeat, & de lege præconio
 rum secundò. Tertio, id quod maximum est, dico: eū
 non dignum esse præmio. Quòd si vos orant, vt quem
 ipse vult ordinem orationis sibi concedatis: & polli
 citus fuerit se in fine orationis crimen violatarum le
 gum refutaturum: ne concedite, neque ignorete, hæc
 esse luctam, & elusionem iudicij. Neque enim dein
 ceps de violatione legum responsurus est: sed cum
 nihil habeat iustæ excusationis, aliis rebus intericiē
 dis, vos in accusationis obliuionem inducere stude
 bit. Quæ admodū igitur in ludis gymnicijs videtis pu
 giles de litatu inter sese decertare: sic & vos totū diem
 pro republica & de ordine orationis cum eo pugna
 te: neque eum in iure contra legum violationem am
 bage agere: sed fixi atque immoti in auscultatio
 ne, coerete eum intra limites orationis, quæ ab i
 pso auinet, & excutiones eius eloquentiæ cauere.

In Demo
 sthenē ad
 uocatum.

Præscribit
 Demosthe
 ni ordinē
 defensionis,
 & accusa
 tionis capi
 ta enume
 rat.

Demosthe- nis praesti- gia, conui- cia, peri- sia, lachry- ma: & exa- gitatio & patroni & sui.

Qua igitur vobis euentura sint, si hoc modo auscul-
taueritis, æquum est me prædicere. Introducet enim
præstigiatorum, & crumenifecam, qui rempublicam
concidit. Is & facilius plorat quam alij rident: &
mortalium omnium est ad peierandum expeditissi-
mus. Neque verò mirabor, si conuersus, iis qui foris
circumstant, conuiciabitur: quos paucorum potentie
studiosos esse, ipsa veritate ita sit compertum, vt eo-
rum etiam numerus iniri possit, hos ad accusatoris
venisse subsellia: populares autem ad rei. Cum igitur
ista dixerit, contra seditiosa verba illud ei res-
pondete: Si tui similes fuissent, Demosthenes, qui
populum è Phyle redoxerunt: nunquam libertas fuisset
populo restituta. Nunc illi post magnas clades
rempublicam conseruarunt, pulcherrimo & erudi-
tissimo verbo usurpato: Non recordandum esse iniu-
riarum. Tu autem exulceras omnia, & magis curas
in diem habendas orationes, quam salutem reipub-
licæ. Cum autem homo periurus ob iurifurandi re-
ligionem fidem haberi sibi postulabit: illud ei respõ-
dere mementote: ei qui & saepe peieret, & subinde
ob iurifurandum apud eosdem sibi fidem haberi po-
stulet, alterutrum inesse oportere, quorum neutrum sit
in Demosthene: vt aut dij sint inanes: aut auditores
non iidem. De lacrymis porro, & contentione vocis,
vbi vos interrogarit: Quid confugiam Athenien-
ses? Delete me è republica: non est quod auolem: vi-
cissim eum percontamini: Populus verò Athenien-
sum, quod confugiat Demosthenes: ad quod sociorum
subsidium? ad quam pecuniam? quæ, dum gereres re-
publicam, populo munimenta comparasti? Nam vt
tibi ipsi consulueris, id quidem videmus: qui & vrbe
reliqueris, & non, vt videri vis, in Piræo habitas, sed
fugam ex vrbe spectes. Jam ignauia tua subsidia cõ-
parasti aurum regium, & peculatu quæsitæ opes. De
nique quorsum lachrymæ? quorsum vociferatio?
quorsum vocis contentio? Nõne reus est Ctesiphon
nõne causæ æstimatione legibus definita est? Tua
verò neq; res familiaris agitur, neq; vita neq; digni-
tas. Sed qua de re tã opere laborat? de aureis coronis,
& præconiis in theatro legibus interdictis: quem o-
portebat, tametsi populus per insaniam, aut status
reipublicæ oblitus, tam alieno tempore coronare
voluisset, ipsum in concionem progressum dicere:
Athenienses, coronam quidem accipio, sed tempus
repudio, quo fit præconium. Nec enim decet, ob
quæ respublica & luxit, & comam rasit, ob ea me co-
ronari. Sed hæc scilicet vir diceret, qui verè ex vir-
tute vixisset: quæ verò tu dices, ea verba sunt ho-
minis impuri, qui virtutis odio contabescit. Ne-
que enim mehercule hoc quisquam vestrum per-
timefeat, ne Demosthenes vir magnanimus, & re
militari præstans, præmiis fortitudinis frustratus, se
domum reuersus interficiat: qui vestram ad se exi-
stimationem vsque adeò deridet, vt nefarium istud
caput, & reddendis rationibus obnoxium, quod iste
contra omnes leges coronari iussit, sexcentis incide-
rit, eiusque rei mercedes acceperit, vulneris cõsul-
tò inflicti actionibus institutis: vt pugnis ita casus sit,
vt existimè, eũ vestigia pugnorũ Midie adhuc cõspi-
cua circũferre. Nã homo iste non caput, sed vestigal
possidet. Iã de Ctesiphõte, decreti autore, pauca dicã,
vt vestri periculũ faciã, an nõ possitis insignes nebu-
lones, etiã si nemo præmonuerit, dignoscere. Quod
aut cõmune & iustũ est de eorũ vtroq; referri, id refe-
rã apud vos. Obambulãt in foro, & veras de se habent

Α ἀλλ' ἂν δὴ συμβήσεται ὑμῖν εἰ μὴ ἔσονται ἢ ἔσονται ἀπόστασι
ποιήσεται, ταῦθ' ὑμῖν ἢ δὴ δυνάμεις εἰμι παρὰ πῶν ἐπεισάσῃ
ἢ δὴ τὸν ἄλλο βαλαντιόμον, καὶ δευτέρον ἢ πολλοῦ
ἀνδρῶν κλάσει μὲν ῥᾶον ἢ ἄλλοι γελῶσιν, ὅτι ποικίλ' ἢ πῶ
τῶν παροχῶν ἀτὰρ ἀθεροῦσιν. ἐκ αὐτῶν δὲ ταυμάσιμι δὲ, ἐκ
μετ' ἀλλήλους τοῖς ἐξω παρ' ἐπιπέσει λυθροῦσι. φά-
σιον τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς ὑπ' αὐτῆς τ' ἀληθείας διε-
θημι μύθοις ἢ κεν παρὸς τὸ τὴν κατηγόρησεν ἡμᾶς. τοῖς δὲ δη-
μοτικοῖς παρὸς τὸ τὸ φόβοντος, ὅταν δὴ ταῦτα λέγη, παρὸς
μὲν τοῖς σασιαστικοῖς λόγοις, ἐκείνο αὐτῶν ὑποβάλλεται,
ὅτι, ὡς δημόθιες, εἰ σοὶ ἦσαν ὅμοιοι οἱ δὲ τὸν φυλῆς φόβον-
τα τὸν δὴ μὴ καταργήσας, οὐκ αἰ ποτε δημοκρατία κα-
τέστη. νῦν δὲ ἐκείνοι μὲν μεγάλων κερδῶν συμβαίτων, ἐ-
σώσαν τὸν πόλιν, τὸ καλῶσιν ἐκ παλαιῆς ῥῆμα φερέσθαι
μύθοι, καὶ μνησικακίαν. σὺ δὲ ἐλκοποιεῖς, καὶ μέγαν σοι
μύθον τῶν αὐτῆς μύθων ἢ τὸν σασιαστικῶν τὸν πόλεως, ὅ-
ταν δὲ ὀλιγοκροῖς ἀνδρῶν, εἰς τὸ δὲ τῶν ὀλιγῶν πῶσιν κατὰ φυλῆ-
ν, ἐκείνο δὲ πομπημοσύνησιν αὐτῶν, ὅτι τὰ πολλὰ κινῶν μὲν
ὀλιγοκροῖς, αἰεὶ δὲ παρὸς τοῖς αὐτοῖς μὲν ὀλιγῶν ἀξίοντι πῶ-
σεύεσθαι, δυνὸν δὲ αὐτῶν ὑπαρῆσαι εἶναι, ὡς ἐδέεσθαι ὅτι δη-
μοθῆναι ὑπαρῶν, ἢ τοῖς θεοῖς κενῶς, ἢ τοῖς ἀπεροῦσιν μὲν
τοῖς αὐτοῖς. παρὸς δὲ τῶν δεινῶν καὶ τὸν τὸν τὸν φωνῆς, ὅταν
ὑμῶς ἐπεροῦσιν, ποὶ κατὰ φύσιν ἀδρῶν ἀθηνῶν παρὸς ῥᾶ-
ψατέ με ἐκ τῶν πολιτείων, οὐκ ἐστὶν ὅτι ἀναπῆσιν αὐτῶν
ποβάλλεται αὐτῶν, ὅ δὲ δημῶς ὁ ἀθηνῶν ποὶ κατὰ φύσιν
δημοθῆναι; ἢ παρὸς ποῖαν συμμάχων παρὰ σπῆν, παρὸς
ποῖα χρεῖματα; ἢ παρὸς βαλλόμενος ὑπὸ τῶν δημοκροῦσιν
λίττωσιν; ἢ μὲν ῥᾶ ὑπὸ σαυτῶν βεβέλευσιν, ἀπαντες ὀρε-
μῶν, ἐκλιπῶν μὲν τὸ ἀστυ, οὐκ οἰκῆς, ὡς δοκεῖς, ἐκ περὶ
εἰ ἀλλ' ὄλεσθαι ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδῃ δὲ πεπεροῦσιν τῆ
σαυτῶν ἀναδρία τὸ βασιλικὸν χρυσίον, καὶ τὰ δημοσῶν δα-
ροδομήματα. ἔλωσιν δὲ τὰ δακρυαίης ἢ κραιώης, ἢ τὸ πῶ-
νος τῆς φωνῆς, οὐχ ὅ μὲν τῶν γραφῶν φόβοντος ὅτι κτησι-
φῶν δὲ ἄγων οὐκ ἀπίμπτος; σὺ δὲ οὐτε παρὸς τῆς οὐσίας,
οὐτε παρὸς τῶν σάματος, οὐτε παρὸς τῶν ὀλιγαρχικῶν ἀγωνίης
ἀλλ' ὅ παρὸς τῆς οὐσίας αὐτῶν ἀστυδῆ, παρὸς χρυσῶν σφρα-
γῶν καὶ κρυπμάτων ἐκ τῶν σαυτῶν παρὸς τοῖς νόμοις, ἐκ τῆ-
χρῶν ἐκ τῶν μανείων ὁ δημῶς ἢ τῶν κατὰ σπῆν ὀλιγαρχικῶν
σάματος ὅτι τοιαύτης ἀκαχρίας ἐβούλετο σφραγῶν, αὐτῶν
παρὸς τῶν εἰς τὴν ἐκλιπῶν εἰπεῖν. ἀδρῶν δὲ ταυμάσιμι
μὲν σφραγῶν δέχομαι, τὸν δὲ κατὰ ποδοδομήσιν ἐκ τῶν τῶ
κρήρυμα γίνεσθαι, οὐ ῥᾶ δὲ εἰς οἷς ἢ πόλις ἐπῆνθησιν καὶ
ἐκ τῶν ὀλιγαρχικῶν τῶν τοῖς ἐμῶν σφραγῶν δὲ, ἀλλ' οἷμα αὐτῶν
τα μὲν ἀν' εἰποι ἀνὴρ ὄντος βεβιωκῶς μετ' ἀρετῆς, ἀ δὲ σὺ
λέξεις, εἰποι ἀν' ἡσάρμα ζηλοτυπῶν ἀρετῆς. ἢ ῥᾶ δημῶ
τῆ ἡσάρμα τῶν γε ὑμῶν εἰς φόβησιν, καὶ ὁ δημῶν
νῆς, ἀνὴρ μεγαλόψυχος καὶ τὰ πολεμικῶν ἀγαθῶν, πο-
τυχῶν τῶν ἀριστιῶν, οἷμα δὲ ἐπανελθῶν ἐκ τῶν δὲ χρεῖσιν,
ὅς ὅσπυτον κατὰ γὰρ τὸ παρὸς ὑμῶς φιλοπῆμίας, ὡς τῆ
μαρῶν κεφαλῶν ταυτῶν καὶ ὑπὸ δυνῶν, καὶ ὅτι πα-
ρὰ πάντας τοῖς νόμοις γέγραφε σφραγῶσιν, καὶ ἀκαχίας κα-
τά τετμηκε. καὶ τούτων μισθοῖς εἰλησῆς, τεταύματος ἐκ
περονοίας γραφῶν γραφομένων, καὶ κατὰ κκοιδύλισιν, ὡς
πε αὐτῶν οἷμα τὰ τῶν κοιδύλων ἴση τῶν μειδίου ἔχει
ἐκ φανερῶν. ὅ γὰρ ἀνδρῶν οὐ κεφαλῶν, ἀλλὰ παρὸς
δὸν κείνη. παρὸς δὲ κτησιφῶντος τῶν γράψατος τῶν γνῶ-
μῶν παρὰ βούλων εἰπεῖν. τὰ δὲ πολλὰ ὑπὸ βήσο-
ν καὶ δὲ κατὰ ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαίγῆσαι, παρὸς ὑμῶς τῶν ἔσθ. παρὸς ἔρχονται τῶν ἀγροῶν ἀληθείας κατὰ
ἀλλήλων

μα. ἵνα καὶ πῶσιν ὑμῶν λάβω, εἰ δυνάσθαι τοῖς σφόδρα πονηροῖς, καὶ μὴ πῶ παρὸς τῆ δεινῶσιν, ὅ δὲ βῆσιν
νον καὶ δὲ κατὰ ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαίγῆσαι, παρὸς ὑμῶς τῶν ἔσθ. παρὸς ἔρχονται τῶν ἀγροῶν ἀληθείας κατὰ
ἀλλήλων

ἀλλήλων ἔχοντες δόξας, ἃ λόγους ἰδίους λέγοντες. Ἄ
 οὐ μὲν γὰρ κτισθῶν οὐ τὸ κατ' ἑαυτὸν φοβεῖσθαι, ἐλ-
 πίζει γὰρ δόξην ἰδιώτης εἶναι, ἀλλὰ τὴν τῆς δημοσίων ἐν
 τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίας φοβεῖσθαι, ἃ τὸ ἐμπληξίαν
 καὶ δειλίαν. ὁ δὲ δημοσίων εἰς αὐτὸν μὲν δωροδοκί-
 ας, παρρησίαν φησιν. τὴν δὲ κτισθῶντος πονηρίαν καὶ
 ποροβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιναί. τοῖς δὲ κατεργασίας
 ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῆς
 ἐγκλημάτων ἀπολύσιτε. καὶ ἵππ' εἰς ἑμαυτὸν λοιδο-
 ρεῖσθαι βουλόμαι φερεῖσθαι. πυνθάνομαι γὰρ λέ-
 ξειν δημοσίων ὡς ἡ πόλις ὑπὸ αὐτῶν μὲν ὠφέλιμα,
 πολλὰ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ καταβέβληται, καὶ τὸν φίλιππον, καὶ
 τὸν ἀλέξανδρον καὶ τὰς ἀποτύπων ἀγίας αἰοῖσθαι. ἐπὶ ἐ-
 μέ. οὐ γὰρ ἔστιν ὡς εἶπε δεινὸς δημοκρῶς λόγων, ὡς
 οὐκ ἀπόρη αὐτῶν, εἰ τι πεπολιόμην παρ' ὑμῶν ἐγὼ ἢ εἰ
 πνας δημοκρατίας εἴρηκα, τούτων κατηγορεῖν, ἀλλὰ καὶ
 τὴν ἰσορροπίαν αὐτῶν τῆς βίης διαβάλλει, καὶ τῆς παιδείας με-
 κατηγορεῖσθαι μηδὲν αὐτῶν τὸ πᾶν ἀσυκοφαντῆσαι πα-
 ρελήπιται, καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μὲν τῆς νεωτέρας
 μου διαβίβας καταμάφεται, καὶ τῆς δὲ τῆς κρι-
 σεως δεινὸς ἀρξάμενος τὸ λόγου φέρει πνα ἀγίας, λέ-
 γων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν οὐκ ἔχω τῆς πόλεως ἐργασί-
 μων, ἀλλ' ἐνδεκνύμενος ἀλέξανδρον δεῖ τὴν πρὸς
 αὐτὸν ἔχθραν καὶ τὴν δὲ ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι μέλλει με
 ἀερεῖσθαι, δεῖ τι τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς πολιτείας αὐτῶν
 λέγω, τὰ δὲ καθεκασθὸν οὐκ ἐκώλυον, οὐδ' ἐργασίμων,
 ἀλλὰ διαλίπων καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν ἐπικράτως
 ἀπὸ πύργου τῆς γραφῆς ἐγὼ δ' οὐτὲ τὰς δημοσίων
 διαβίβας ἐξήλωκα οὐτ' ἔτι τὰς ἐμαυτῶν ἀρχαῖον, οὐ-
 τε τοῖς εἰρημνῶν ἐν ὑμῶν λόγους ἐμαυτῶν ἀρρήτοις
 εἶναι βουλοίμην, οὐτὲ τὰ αὐτῶν τούτων δημοκρατίας, ἐ-
 δεῖ ἀμὲν ἀρξάμενος τὴν δὲ ἐμὴν σιωπῆν, ὡς δημοσίων, ἢ
 τῆς βίης μετρίως παρεσιόασεν. ἀρξάμενος γὰρ μοι μικρὰ
 καὶ μετρίων ἀρχῶν οὐκ ἐπιθυμῶ ὡς καὶ σιωπῶ καὶ
 λέγω βουλοσάμενος, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαζομένους ὑπὸ
 τῆς ἐν τῇ φύσει διαπάτης. οὐδ' οἶμαι λαβὼν μὲν στήθη-
 κας, ἀναλώσας ἢ κέκασθαι. λέγεις δ' οὐχ ὀπίσταν σοὶ δο-
 κῆν, οὐδ' ἀβούλει, ἀλλ' ὀπίσταν οἱ μισθὸς δόται σοὶ φε-
 ράτωσαν. οὐκ ἀρχαῖον γὰρ ἀναζώνδου μὲν, ἀπὸ τῆς χή-
 μα ἐξελέγη ψυδδιδόμενος. ἀπὸ πύργου γὰρ ἢ καὶ τῆς δὲ τῆς
 ἀφίστατος γραφῆς, ὡς οὐκ ἔχω τῆς πόλεως, ἀλλ'
 ἔχω τῆς εἰς ἀλέξανδρον ἐνδεκνύμενος με φῆς ἀπνευ-
 κῆν, ἢ φίλιππου ζῆλον, πρὶν ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρ-
 χὴν καταστῆναι. οὐ πῶς τὸ καὶ παυσανίας ἐύπμιον
 ἐπερωτοῖς, καὶ πρὸς τὸ ἀθλῶν ἃ τῆς ἡσάν νύκτωρ δι-
 λεγόμενος. πῶς αὐτῶν ἐγὼ φερεῖσθαι ἐκνύμενος ἀλέξ-
 ανδρον, εἰ γὰρ καὶ ταυτὸ ἐν ὑμῶν ἐγὼ καὶ δημοσίων ἰδομέν.
 ἐπιμας δὲ μοι εἰ μὴ συνεχῶς ἀλλὰ διαλείπων πρὸς
 τὸν δῆμον φερεῖσθαι καὶ τὴν ἀξίωσιν ταύτην οἷον λα-
 βῆναι ἢ μᾶλλον μεταφύρον ἐκ ἐν δημοκρατίας, ἀλλ' ὅτι ἐ-
 τέρας πολιτείας, οὐ μὲν γὰρ τὸ ὀλιγαρχίας ἐχὼ βελομέ-
 νος, ἀλλ' ὁ δὲ ὡς ἀδίων κατηγορεῖ. καὶ τὰς δημοκρα-
 τίας ὁ βελομέδρος, ἃ ὅταν αὐτῶν δόξῃ. ἃ τὸ μὲν δεῖ χρόνος
 λέγειν σημαῖον ἐστὶν ἐπὶ τῆς κατὰ καὶ τῆς συμφέροντος ἀν-
 θρῶς πολιτομορίας. τὸ δὲ μὴ μίαν ὡς ἀγαθὴν ἡμέραν,
 ἐργασίμων ἃ μισθάρηντος. ἔχω δ' ἵππ' μὴ δὲ πω κερὶ δὲ ὑπὲρ ἐμῆ μὴ τῆς ἀδικημάτων τιμωρίαν ὑποχρῆν, ὅταν
 κατὰ δόξην ἐπὶ τὰς τοιαύτας λαβῆς, ἢ τὰς ἀκέραιας ἐπιλήσμονας ὑπολαμβανῶν, ἢ σαυτὸν ὡς ἀγαθὸν ἡτῆ. καὶ γὰρ
 καὶ τὰς ἀμφισβητίας ἢ σεβασίμων σοὶ καὶ τὰ καὶ τὴν δόξαν δωροδοκῆναι, χρόνων ἐπὶ ἐργασίμων ἐν οἷς ὑπὲρ ἐμῆ
 φανερός ἐξήλεγχθαι ἢ σὺς ἢ τῶν δῆμον ἀμνημονεῖν. τὰ δὲ καὶ τὰς ξήρεις ἃ τῶν ξηραρχῶν ἀρπαγμάτων,

niones, & verba non falsa faciunt. Nam Ctesipho
 se non sibi timere ait (sperat enim se hominem im-
 peritum visum iri) sed Demosthenis in gerenda re-
 publica sordes, inconstantiam, timiditatem. Demo-
 sthenes autem, quantum ad se attineat, securus animo
 se esse profiteretur: sed Ctesiphontis improbitatem &
 lenocinium, vehementer pertimescere. Eos igitur
 qui sese inuicem iniuriarum condemnant: vos, qui
 communes iudices estis, nequaquam criminum ab-
 solueritis. De conuiciis porro, quæ contra me dicent,
 pauca præfabor. Nam dicturum esse Demosthenem
 audio, rempublicam à se adiutam, magnis à me in-
 commodis affectam esse: ac Philippum & Alexan-
 drum, atque inde orta crimina in me collaturum.
 Aded callidus enim est scilicet opifex orationum, ut
 iam non satis habeat, si quid ego in vestra republica
 gessi, aut aliquas conciones habui, eas accusare: sed
 ipsam etiam vitæ tranquillitatem criminetur, meum-
 que silentium accuset (ut ne quem calumnia locum
 manem relinquat) & meam in gymnasiis cum adole-
 scentibus exercitationem reprehendat, & cõtra hanc
 actionem statim orationis initio crimen quoddam
 afferat: me accusationem hanc non reipublicæ studio
 instituisse: sed ut Alexandro meum contra sese odium
 ostentarem. Atque etiam, ut audio, me percontaturus
 est, quamobrem caput actorum suorum accusem: sin-
 gula verò nec prohibuerim, nec accusarim: sed post
 interuallum, cum curiam & conciones non frequen-
 tarem ad accusandum accesserim. Ego verò nec De-
 mosthenis exercitationes æmulor, neque ob meas e-
 rubesco: neque ea, quæ à me apud vos dicta sunt, non
 dicta esse vellem: nec si isti similes conciones habuis-
 sem, viuendum mihi putarem. Mei porro silentij, vi-
 tæ modestia causa est. Paucis enim sum contentus: &
 maiora turpiter non concupisco. Itaque & taceo &
 loquor, re deliberata, non cogente luxuria. Tu verò,
 ut arbitror, vbi acceperis, taces: vbi impenderis, vo-
 ciferaris: & verba facis nõ cū tibi videtur, nec ea que
 vis: sed quæ ij tibi iubent, qui mercedem numerant.
 Nec enim ea te pudet arroganter iactare, quæ paulo
 post ementita deprehenduntur. Nam huius quidẽ de-
 creti actio instituta fuit (quã me dicis instituisse, non
 pro reipublicæ defensione, sed assentandi Alexandro
 studio) Philippo adhuc viuente: ante susceptũ ab Ale-
 xandro principatum: antequam tu illud somnium de
 Pausania vidisses: aut noctu cum Minerva & Iunone
 collocutus esses. Quo pacto igitur Alexandro me ven-
 ditauisti, nisi idem somnium ego & Demosthenes vi-
 derimus? Illud itẽ mihi obiicis, quod nõ continẽter,
 sed ex interuallo ad populũ accedam: & nos ignorare
 cõfites, istã sententiã huc à te translata esse, nõ è popu-
 lari statu, sed è paucorũ potetia? Nã vbi pauci domi-
 nantur: nõ qui vult, sed qui cū potestate est, accusat. In
 liberis autẽ ciuitatibus, qui vult, & cū ei visum est, ac
 certo tẽpore verba facere, signũ est viri rempublicã
 administrãtis, cū tempora postulat, & suadet utili-
 tas. Nullũ verò diem intermittere, quæstũ faciẽtis, &
 mercenarij. Quod autẽ nõ olim à me in iudiciũ fue-
 ris adductus, neque facinorũ tuorũ poenas dederis: ad
 has rationes si cõfugeris, aut auditores obliuiofos e-
 xistimas, aut ipse te decipis. Nã tuã in Amphisẽsi ne-
 gotio impieratẽ, & in reb. Euboicis sordes, quia spa-
 tiũ tẽporis intercessit, quãuis apertẽ à me cõuictus fue-
 ris, populũ fortassis iam nõ meminisse putas. Rapinas
 porro tuas, cū de triremibus & trierarchis ageretur,

Cõuidio-
 rum De-
 mosthe-
 nis de As-
 chinis si-
 lentio, &
 accusatio-
 ne fera, re-
 futatio.

ἄλλοι
 ἔχοντες
 δόξας
 ἃ λόγους
 ἰδίους
 λέγοντες
 ἄλλοι
 ἔχοντες
 δόξας
 ἃ λόγους
 ἰδίους
 λέγοντες
 ἄλλοι
 ἔχοντες
 δόξας
 ἃ λόγους
 ἰδίους
 λέγοντες

quodnam tempus occultare possit? cum lege de trecentis navibus lata populo persuasisses, ut te curatorem classis constitueret: à me conuictus es de sexaginta quinque expeditarum navium trierarchis surreptis. quo tempore maiorem classis partem deleuisti, quam cum Athenienses Lacedæmonios & Polidem nauali ad Naxum prælio deuicerunt. Eas porro criminationes opposuisti, quod minus pœnas dares, ut in periculo esses, non tu qui deliqueras, sed ij qui te persequebantur: cum quidem tuis calumniis Alexandium & Philippum subinde admisceres, & quosdam obtare ciuitatis occasionibus quiritareris: quamuis ipse subinde præsentia euerteres, & futura vanis pollicitationibus ostentares. Sic tandem à me læsa maiestatis accusandus, effecisti, ut Anaxinus Orita comprehenderetur, qui Olympiadî merces coemebat: ac eundem virum tuapte manu excarnificasti, per decretum capitis abs te damnatum, apud quem Orei diuersari solitus es: cum quo in eadem mensa edisti, bibisti, libasti: cui dexteram porrexisti, amicitia & hospitio cum eo inito. Hunc igitur occidisti, & huius criminis à me coram omni populo conuictus, & hospitis occisor appellatus, impium facinus non negasti: sed id responsum dedisti, ob quod omnes & cines & hospites, qui astabant, exclamauerunt. dicebas enim, te necessitudinē reipublicæ pluris fecisse, quā mēsam hospitalē. Iam literas cōmēntitias, & exploratorum cōprehensiones, & quæstiones de criminibus terum nō factarū, quasi ego cū quibusdā res nouas molirer, taceo. Tamē, ut audio, me interrogaturus est, quis sit ille medicus, qui ægotantis, cū morbo laboret, nihil det cōsiliij: sed eo defūcto, ad exequias accedat, cuiusq. necessariis referat, quib' rationib' sanitatē recuperare potuisset. Te verò ipsū nō interrogas, quis talis sit magistrat' , qui populo adulari sciat: qui tēpora, quib. reipublica conseruari potuisset, viderit: qui homines cordatos suis calumniis in mediū cōsulere prohibeat: qui periculis fuga euitatis, ac repub. in ea mala cōiecta, quib. mederi nemo queat, se coronari postulet ob virtutē: cū boni quidē nihil egerit, sed omnium malorū fuerit autor: qui interroget eos, quos ob reip. rationē calūniis insectatus est iis tēporibus, cū copia salutis esset, cur nō obtulerit tibi quod minus delinqueret? Possint aut illi omnium postremo respondere: cū præliū superuenisset, nobis nō fuisse oculū pœnas de te sumēdi: sed legationes, p' incolumitate reip. fuisse obēdas. Postquā aut impunitate nō cōtētus, etiā p'nia tibi decerni postulas, & ciuitatē Græcorū derisui exponis: hic tibi obtiti accusatione instituta. Atq. ad eō Demosthenes, ut audio, ea q̄ nūc dicturus sū, iniquissimo animo ferēs, naturā meā Sirenib. cōparat. Nā ab illis nō deliniri auditores ait, sed interire: eāq. de cā nō ludari eorū Musicā. Proinde meā etiā dicēdi exercitationē atq. ingenium, ad audiētiū perniciē esse comparatū. Ego verò hāc orationē à nemine profus afferri cōtra me decere existimo. Nā turpe est, qui crimē infert, re ipsā nō posse demonstrare. Sed tamē, si id dictū necessariū fuisse: nō Demosthenē ea decuisset oratio, sed hominē imperatōrē, qui res magnas p' repub. gessisset, verba aut facere nō posset: ideo que aduersariorū miraretur ingenium: q' sciret, sibi deesse facultatē vllius à se editi facinoris cōmemorādi: accusatorē aut videret, ea etiā posse persuadere auditoribus quæ à se facta nō essent, quasi essent facta. Cū autem homo ex verbis cōpositus, isque acerbis & superua-

Anaxinus

Similitudo de me dico.

Caustillatio de Sirenibus.

έργον μη έχων ὀπίδειξαι εἰ δὲ ἴδω ἀναγκάσθων ῥηθλιώτα, οὐ δημοσθένους ἴδω ὁ λόγος, ἀλλ' ἀνδρὸς στρατηγού, μεγάλου μὲν τῆ πόλεως κατεργασμένου, λέξαν ἢ ἀδυνάτε, καὶ τὴν ἑὴν ἀπιδίκων δεῖ τὸ ἐπιλωκότος φύσιν, ὅτι σιωποῖεν ἑαυτῶν μὲν οὐδὲν ἂν δεξιότατα δύναμιν φράσαι, τὴν ἢ κατῆροσθ' ὅρα δυνάμειον, καὶ τὰ μὴ πεπεραγμένα ὑφ' ἑαυτῶν παρῆσαν τοῖς ἀκούουσιν ὡς διώκηκεν, ὅταν δὲ ὁ ὄνομάτων συγκείμενος ἀνθρώπος ἐτύτων πικρῶν

A πὺς αὖ δὲ ἀποκρύφαί χροῖος δὲ αὐτῶν αὖ, ὅτε νομὸν θέτησας πρὸ τῆς ξηλοσίων νεάν. Ἐ σαυτὸν πείσας ἀθλιαίε ὀπιστάτην τάξαι τὸ ναυτικοῦ, ἐξηλέγη ῥησὺς ὑπὸ ἐμῶ ἐξήκοντα, καὶ πέντε νεάν ταχυαιλουσῶν ξηλοσίων ὑψηλοσίων, πλείον τῆς πόλεως ἡμῶν ἀρμυζων ναυπικόν, ἢ ὅτε ἀθλιωαῖοι τὴν ἐν νάξῳ, ναυμαχίαν λακεδαίμονίους καὶ πλείον δίκησαν. οὕτω ἢ τὰς ἀπίτας ἐπέφραξας τὰς κτ' σαυτῶν πικρῶν, ὡς τὸν κίνδυνον εἶ μὴ σοὶ πρὸ ἀδυνάτου, ἀλλὰ τοῖς ἐπέξῃσι. πολὺ μὲν τ' ἀλέξανδροι καὶ φιλίππων ἐν τῆς δευλοσίων φέρον, ἀπώμυρον δὲ πῖας ἐμποδίζειν τοῖς τῆς πόλεως καρεῖς, αἰεὶ τὸ παρὸν λυμαγνόμενος. τὸ δὲ μέλλον καταπαρῆλε λόγος. οὕτω τελευτῶν εἰσαγγέλλεται μέλλον ὑπὸ ἐμῶ, τὴν ἀναξίνο, συλλήψιν τ' ἀρετῆς κατασιδύσας, τ' καὶ ἀγοράσματα ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἀνδρα διεσέβλωσας τῆ σαυτῶν χρεῖ, ῥήψας αὐτοῖ σαυτῶν ζήμιασιν, καὶ ὡς τὰ πρὸ αὐτῶν ἀρετῆς κατῆρος, καὶ ἄπο τῆς αὐτῆς φραπέζης ἐφραγες καὶ ἔπειτα καὶ ἑσφάσας, καὶ τὴν διεξιάδ' ἐπέβαλες. ἀνδρα φίλον καὶ ἕϊνον ποιούμενος καὶ τὸν ἀπέκτεινας, καὶ πρὸ τούτων ἐν ἀποσιν ἀσπυαίοις ἐξέλεγε ῥησὺς ὑπὸ ἐμῶ, καὶ κληθεῖς ξηλοσίων οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρήσων, ἀλλ' ἀπέκτεινε ἐφ' ὃ ἀιέβησεν ὁ δῆμος, ἔδσοι ἕϊνοι πρὸ ἐξασαν τὴν ἐκκλησίαν ἔσπυδα ῥδ τοῖς τῆς πόλεως ἀλας πρὸ ἐπιπέονος πηήσασιν τ' ξηλοσίων φραπέζης, ὀπιστάτης ἢ σιγῶν φραπέζης, καὶ κατασιδύσων συλλήψεις, καὶ βασινοῖς ἐπ' ἀπίτας ἀρμυζοῖς, ὡς ἐμῶ μετὰ τῶν ἐν τῆ πόλεως πρὸ πρὸ ἐξῆς βουλομῆρου. ἔπειτα ἐπέφραξας μὲ ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι μέλλῃ, πὺς αὖ εἴη τοιοῦτος ἰαχὸς, ὅς τις τῶ νοσῶντι μεταξὺ μὲν ἀσθενῶντι μηδὲν συμβεβλῶσι, τελευτῶσιν αὐτοῖς ἢ αὐτῶ ἐλθῶν ἐἰς τὰ ἔννατα διεξίει πρὸς τοῖς οἰκείοις, ἀσπυαίεσθαι, ὑγῆς αὖ ἐγχεῖτο. σαυτὸν δὲ οὐκ ἀιέσθῃς, πὺς αὖ εἴη δημογῶρος τοιοῦτος, ὅς τις τὸν μὲν δῆμον διαπύσας δυνάτω. τοῖς ἢ καρεῖς ἐν οἷς ἴδω σὺ ζεῖς τὴν πόλιν, ἄποδοιτο, τοῖς δ' ἄφροσύνῃς καλλίοι διαβάλλων συμβεβλῶσιν, ἄπο δρῶν δὲ ἐκ τ' κινδύνων καὶ τὴν πόλιν ἀρμυζοῖς κακοῖς πρὸ ἐβαλὼν, ἀξιοῖ σφραμοῦσθ' ἐπ' ἀρετῆ, ἀγαθὸν μὲν πεποιθὸς μηδὲν. πάντων ἢ τῶν κακῶν ἀπίτος γεγονὸς ἐπέφραξας ἢ τοῖς σικοφαιτηθέντας ἐν πὺς πολίτας ἐπ' ἐκείνων τῶν καρεῖς ὅτι ἐν τῶ σὺ ζεῖς, ὅτι αὐτὸν οὐκ ἐνώλυσας ἐξαμύταίεν. ἄπο κείνοινο τὸ τὸ πᾶσι τῶν τῶν πόλεως, ὅτι τῆς μάχης ὀπισθρομῆρος ἐκ ἐξολάζομυρον πρὸ τὴν σὴν εἶ τῶ πικρῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς σπυαίεσθαι τὸ πόλεως ἐφρασεβόμυρον. ἐπὶ δὲ ἢ οὐκ ἀπὸ τῆς σοῖ δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεῖς ἀπίτας, καταγέλασον ἐν τοῖς ἔλλησι τὸ πόλιν πρὸ αὐτῶν. εἴτα ἄθ' ἐπέφραξας τὴν γραφῶν ἀπὸ τῆς κα. καὶ τὴν τοῖς δεοῖς τοῖς ὀλυμπίοις ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι δημοσθένει λέξῃ, ἐφ' ὃ ἡ νυὴ μέλλω λέξῃ, ἀθανάτῃ μέγιστα, ἀφομοῖοι ῥδ μὲ τὴν φύσιν τ' σφρῆσιν ὡς εἰσκε. καὶ ῥδ ὑπ' ἐκείνων ἐ κληθεῖσθαι φησι τὸς ἀρετωμῆρους, ἀλλ' ἄπο τῶν δεξῶν, διόπερ ἔκ ἐυδοκίμειν τ' τ' ἐρημῶν μεσοκῆν. καὶ δὲ ἔ τ' τ' ἐμῶν λόγων ἐμπεφείων. ἔ τ' φύσιν μετῆροσθ' ὀπισθρομῆρος τ' ἀκούστων. καὶ τοῖ τ' λόγον τ' τοῖς ὅλως μὲν ἐγὼ γε ἐδέν. πρὸ τῆς ἡφειμα πρὸ ἐμῶ λέξῃ. τ' ῥδ ἀπίτας ἀπὸ τὸν ἀπὸ τῶ μόνον ὅτι τὸ

Handwritten marginal notes in a smaller script, likely a commentary or continuation of the text.

καὶ ἀειρότων, ἐπιφύτα ἐπὶ τὴν ἀπλότητα καὶ τὰ ἔργα κα-
 ταφύγη; τίς αὖ ἀλάχοιτο; οὐ τὴν Γλαύσαν ὡς περ τ' αὐ-
 λῶν ἐὰν πε ἀφελίτο λοιπὸν οὐδ' ἐν ὄρι. θαυμάζω δ' ἔγω-
 γε ὑμῶν ὡς ἀθηναῖοι καὶ ζήτω πυθέσθαι πρὸς τὴν ἀπο-
 βλέπειν δόξαν φησὶσθε τὴν γραφίαν. Πότερον ὡς τὸ
 ψήφισμα ὅστιν ἐνομον, ἀλλ' οὐδ' ἐμὴ πώποτε γνώμη
 ἀδανομωτέρα γελήσεται. ἀλλ' ὡς τὸ ψήφισμα γρα-
 φας οὐκ ὀπιπιδεῖος ὅτι δίκλιν δουδα; οὐκ ἄρα εἰσι
 παρ' ὑμῖν ὁ δύναι βίαι εἰ τὸν ἀφήσειτε. ἐκείνο δ' ἔλυ-
 πησεν εἰ πρὸς τὸν μὲν ἐπεπύπλωτο ἢ ὀργήσρα χρυσῶν
 σεραίων οἷς ὁ δῆμος ἐσεφρανοῦτο ὑπὸ τῶν ἐλλήνων ὄξυ
 τὸ ξενικοῖς σεραίοις ταύτην δόξαν δέδοσθαι τὴν ἡμέραν ἐπὶ
 τὴν δημοσθένους πολιδομάτων ὑμεῖς μὲν ἀσεφρανοῦτοι
 καὶ ἀκέρυκτοι γίνεσθε ὅσοι ἢ κηρὸν ἤσθη; καὶ εἰ μὲν περ τ'
 ξαμῶν ποιητῶν τῶν μὲν ταῦτα ἐπιφύοντων, ποιήσθη
 ἐν ξαγῶδι τὸν σεροσπιν ὑπὸ τῶν ἐλλήνων σεφρανοῦ-
 μδρον. οὐδέ τις αὖ ὑμῶν ὑπομείνειεν, ὅτι φησὶν δουπερὸς ἀ-
 ναδρον αὐτὸν εἶναι καὶ σφοφαίτην. αὐτὸ δ' ὅταν τὸν τοι-
 οῦτον ἀνθροπον σεφρανοῦτε, οὐκ οἶεσθε ἐν ταῖς τῶν ἡνίων
 δόξαις σερίτ' ἔσθαι; οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν τὰ ἐνδοξά
 καὶ λαμπρά τῶν σεφραμάτων ἀειπέδουσαν τῶν δῆμων. καὶ
 ἢ πατρὶα καὶ καταδεδεσθε, εἰς τίς ῥήτορας τοῖς φαύ-
 λου ἐφ' ἔπον. κτισφῶν δ' ὑμῶς οἶετω δὲν ἀφελῶτα
 τὴν ἀδόξια δὲ δημοσθένους ἀφελθῆναι τῶν δῆμων. καὶ
 φασὶ μὲν ὅτι καὶ εἶναι, ὡς καὶ ἐστὶ, καλῶς ποιῶντες.
 φησὶσθε ἢ ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλειφθῆναι,
 ὑπὸ δημοσθένους δὲ δὲ πεπονθέναι, καὶ τὸ πάντων ἀτο-
 πώτα ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις, τίς μὲν τὰς τ' δά-
 ρων γραφαὶ ἀλισκομῆναι. ἀμύθη, δὲ αὐτοῖς μισθοῦ
 πολιδομάτων συνίστε, σεφρανοῦτε; καὶ τοῖς μὲν κει-
 τὰς τοῖς τῶν ἐν διουσίων, ἐὰν μὴ δικῶς τοῖς ἐγκυ-
 κλῆς χροῖς κείνωσι, ζημιῶτε. αὐτοῖς ἢ οὐ κυκλίαν χω-
 ρῶν κειτὰ καθεσπῆτες, ἀλλ' ἀ νόμων ἢ πολιτικῆς ἀρε-
 τῆς δωρεὰς οὐ καὶ τίς νόμους, οὐδ' ὀλίγοι καὶ τίς ἀ-
 ξίους, ἀλλὰ τῶν ἀγαθῶν ἀμύθη δῶσιν; ἐπειτ' ἔξισιν
 ἐκ τ' δικαστηρίοις οὐκ οἶεσθε κειτῆς ἑαυτὸν μὲν ἀδανῶν πε-
 ποτικῶς, ἰχρὸν ἢ πὶν ῥήτορα. ἀπὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει
 δημοκρατικῆς νόμου ἢ ψήφω βασιλεύει. ὅταν δ' ἐτέ-
 ρω ταῦτα ὄξυ δῶ, καταλέλκεν αὐτὸς τὴν αὐτῆς δι-
 νασείαν. ἐπιφύ. ὁ μὲν ὄρκος ὅν ὁμομοκῶς δικάζει, συμ-
 τῶν ἀπολοῦσθαι αὐτ' ὑπὸ τῶν. δὲ αὐτὸν γὰρ οἶμαι γέρονε τὸ
 ἀμάρτυμα. ἢ καὶ εἰς πρὸς ὃν ἐχαρίζετο, ἀδελφὸς γελῆ-
 νη; ἢ γὰρ ψήφος ἀφανῆς φέρε;). δοκοῦ μὲν δ' ἔμοι γε ὡς
 ἀθλιώτοι, ἀμύθη, καὶ καπορδοῦν, καὶ τῶν ἀκινδυ-
 νῶν, εἰς τὴν πολιτείαν οὐ σωφρονοῦντες. ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ
 τῶν ὑμῶν κερῶν οἱ πολλοὶ τοῖς ὀλίγοις πρὸς ἔσθαι τῆς
 δημοκρατίας ἰχρῶν, οὐκ ἐπαμῶ. ὅτι δ' οὐ γελήσεται
 φασὶ καὶ ἢ μᾶς ῥήτορον πονηρῶν ἄμα καὶ τυλημῶν,
 ὅτι γυμνῶν. πρὸς τὸν μὲν γὰρ τοιαύτας φύσας λῶεγκε
 τὸ δημοσπον ἀράδιως οὐπο κατέλυσαν τὸν δῆμον. ἐ-
 χαμῆ γὰρ κολακδοῦμοι, ἐπιφύ αὐτὸν οὐχ οἷς ἐφοβεῖτο,
 ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐνεχέριζε κατέλυσαν. σῆοι δὲ καὶ αὐ-
 τοῖς τῶν ξιάνοντα ἐγγύοντο, καὶ πλείους ἢ χιλίους καὶ
 πεντακοσίους τῶν πολυτῶν ἀκρίτοις ἀπέκτεναν; πρὸς τὴν
 τὰς ἀπῆας ἀκούσασιν ἐφ' αἷς ἔμελλον δόξαν ἡσκειν. καὶ
 οὐδ' ἔστι τὰς ταφῆς καὶ ἐφορεῖς τῶν τελοῦσθαι πάντων, εἰων τοῖς πρὸς ἡκόντας τῶν ἀγαθῶν. οὐχ ὅφ' ὑμῖν αὐ-
 τοῖς ἔξισι τοῖς πολιδομοῖς; οὐ ταπεινώσασιν τῶν πέμψετε τοῖς νῦν ἐπιφύοις; οὐ μέμνησθε ὅτι οὐδ' εἰς πώ-
 ποτε πρὸς τὸν ἐπίσθετο τῆ τῆ δῆμου καταλύσθαι, πρὶν αὐ μείζω τῶν δικαστηρίων ἰχρῶσθαι; ἢ δέως δ' αὐ ἐγώ γε,
 ὡς ἀθλιώτοι, ἀναλογοσῆμιλω ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα, ὄξυ ποίας ἀεργεσίας ἀξιοῖ

A caneis tandem ad simplicitatem & res gestas confu-
 git: quis ferat? cui si quis linguam tanquam fistulis a-
 demerit, nulla deinceps eius futura sit utilitas. Ego
 verò miror Athenienses, & audire cupio, quæ res vos
 mouere queat, ut eum absoluatis. Virum, quod de
 cretum legibus est consentaneum? at nullū vnquam
 scitum legibus tam contrarium fuit. An quod decre-
 ti autor non dignus est qui pœnas det? at nulla apud
 vos actæ vitæ ratio habebitur, si istum absoluatis. An
 verò illud non est molestum, cum orchestra aureis
 coronis impletur, quibus populus à Græcis
 ornabatur: eò quod is dies hospitalibus coronis assi-
 gnatus erat: cum ex Demosthenis actis, vos quidem
 & coronis & præconiis careatis: ipsius autem nomen
 sit proclamandum? Quod si Tragicorum poetarum
 quispiam, qui postea ingreffuri sunt, Theritè in tra-
 gœdia faceret à Græcis coronari: nemo vestrum id
 præteretur: quòd Homerus eum ignauium calumnia-
 torem fuisse ait. Vos verò si talem hominem coro-
 neris: non putatis opinionibus Græcorum fore exi-
 bilandos? Nam patres vestri res illustres ac splèdidas
 ad populum autorem referebant: humiles verò & te-
 nues malis oratoribus tribuebant. Ctesipho autè exi-
 stimabat, ignominiam & à Demosthene remotam,
 & in populum à vobis esse conferendam. Affirmatis
 quidem fortunatos esse vos, quemadmodum estis be-
 nignitate Deum: an verò decerneris, vos & à fortuna
 deittutos, & à Demosthene beneficio affectos esse?
 & quod omnium absurdissimum est, in iisdem iudi-
 ciis eos qui acceptorum munerum conuincuntur, i-
 gnominia notabitis: quem autem mercede admini-
 strare rempublicâ ipsi scitis, eum corona donabitis?
 Ergo Bacchanalium iudices, nisi de cæteribus ordina-
 riis ritè iudicauerint, multatis: ipsi autem, qui non or-
 dinariorum cæterum iudices estis, sed legum & ciuilibus
 virtutis, præmia non secundum leges, nec paucis &
 dignis, sed per malas artes adeptis tribuetis? Ita fit, ut
 talis iudex è prætorio exeat, suis quidem opibus di-
 minutis, oratoris autem confirmatis. Nam homo ple-
 beius, in ciuitate libera, lege & suffragio regnat: quas
 res cum alteri concefferit: ipse principatū suum euer-
 tit. Deinde iurandū, quo adactus ius dicit, subinde
 comitās, eum afficit molestia: nimirū cum per illud,
 delictum sit admissum: gratia verò cui condonata sit,
 ignoretur. Nam suffragia occultè feruntur. Videmur
 autem Athenienses simul & fortunati esse: & teme-
 rarij: qui rempublicam parum sapienter administre-
 mus. Nam quòd his temporibus multis paucis firma-
 menta libertatis traditis: non laudo. Quòd verò no-
 stris temporibus oratorum & improborum & auda-
 cium prouetus nō est: eo nomine felices sumus. Nam
 olim quidē talia ingenia tulit respublica, quæ popu-
 lum facillimè oppresserunt: delectabatur enim affex-
 rationibus. Sic ab iis est euectus, non quos metuebat,
 sed quorū fidei se cōmittebat. eorū aliqui in triginta
 tyrannorū nomētū & ipsi venerunt, & amplius mille
 quingentos ciues indicta causa occiderunt, priusquā
 illi audissent crimina, ob quæ interituri erant: neque
 ad sepulturam & funera defunctorum cognatos ac-
 cedere passifuerūt. Nō in vestra potestate cōtinebi-
 tis magistrat? nō humiles dimittetis eos, qui se nūc
 extulerūt? Non recordamini, neminē vnquā prius op-
 primēdo populo animū adiecessisse, quā iudiciis potē-
 tior euasisset? Libèter aut corā vobis ego, Athenien-
 ses, rationē inirē cū decreti autore, ob quæ beneficia

Contem-
 ptio De-
 mosthe-
 nis, & de-
 hortatio
 iudicum
 ab absol-
 uendo.

Memnium instauratio, & Thebana societas.

Demosthenem cenfeat esse coronandum? Nam si id dicis, unde auspicatus es decretum, quod fossas civitatis pulchre munierit: miror equidem. Nam malus crimen est, in causa fuisse, ut ea res necessaria esset quam laus, eam probe confecisse. neque enim decet fidelem reipublice gubernatorem, manibus vallo cinctis, & fossis munitis, ac sepulchris sublati, premia postulare: sed, ubi aliquod in rempublicam beneficium contulerit. Sin ad alteram decreti partem veneris, in quo scribere ausus es, eum esse virum bonum, & constanter ea tum dicere, tum facere, quae maximè sint à republica Atheniensium: dempta arrogancia & insolentia decreti, facta illius attingito, demonstrato nobis id quod dicis. Nam munera ab Amphissibus, & Eubæensibus ei data præterea. Cui verò causam fœderis Thebani Demostheni adscribis: rei quidem ignaros decipis: gnaros autem atque intelligentes contumelia afficis. Nam dissimulato tempore & reipublice auctoritate, ob quam coivit societas: vrbis dignitatem in Demosthenem transfers. Quanta autem hæc sit insolentia, ego magno argumento declarare conabor. Persarum rex non diu antequam Alexander in Asiam traiecit, ad populum misit admodum contumeliosas & barbaras literas: in quibus cum cæteris de rebus admodum inrudite differit, & in fine literarum adiecit: Ego, inquit, vobis aurum non dabo: ne petite à me, neque enim accipietis. Idem tamen in periculis, quibus nunc vrgetur, circumventus, non petentibus Atheniensibus, trecenta talenta in Græciam misit populo vltro, quæ is sapienter repudiavit: qui autem aurum illud afferent, fuerunt, tempus, metus, & indigentia sociorum. Illud ipsum etiam Thebanorum societatem cõfecit. Tu verò Thebanorum & calamitosissimæ societatis nomine subinde inculcando, nos obtundis: septuaginta verò talenta retices, quæ de auro regio prærupta defraudasti. Nonne ob inopiam pecuniæ propter quinque talenta, conducticij milites arcem Thebanis non tradiderunt? Nonne propter novem talenta argenti, cum omnes Arcades in aciem exissent, & duces ad opem ferendam parati essent, res confecta non est? Tu verò diues es, & voluprates tuas explēs: & quod caput est, aurum quidem regum apud istum, pericula verò penes vos sunt. Operæ precij porrò est, inscitiam quoque eorum spectare. Nam si Ctesiphonem Demosthenem apud vos verba factum aduocare ausus fuerit, is verò suggestu conscenso seipsū laudavit: grauior erit ipsis cladibus, quas perpepsi estis, ea auscultatio. Nam cum eos qui reipfa viri fortes sunt, à quib. multa præclara facinora esse edita ipsi scimus: tamen non feramus, cum suas laudes ipsi decantant: quis eum sui laudatorem sustineat, qui dedecori fuit reipublice? Rem igitur istam impudentem, si sapias, omittes Ctesiphonem, atque ipse te defendes. Neque enim illud scilicet præterdes, te dicendi esse imperitum. Nam absurdum fuerit, cum prius aliquando te legatum creati passus sis ad Cleopatram Philippi filiam, deploraturus eum ea obitum Alexandri Moloforum regis: nunc negare, posse te verba facere. Mulierem igitur alienam in luctu consolari potes: decretum autem mercede abs te scriptum non defendes? an verò is cui coronam decreuisti, talis est, ut ab iis, in quos beneficia contulit, sine suffragatore ignoretur? Percontare igitur iudices, an cognorint Chabriam,

Demosthenem detoret à seipso laudando, & Ctesiphonem hortatur ut ipse eausam dicat.

δημοδένω σεφανοῦσαι; εἰ μὲν γὰρ λέγῃς ὅταν τὴν ἀρχὴν τῆς ψήφισματος ἐποιήσω, ὅτι τὰς τάφους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρονε, θαυμάζω σου. ἢ γὰρ ταῦτα ἐξεργαδύω καλῶς, τὸ γρηγορῶς τούτων ἀπὸν, μείζω κερτιχολογία ἐχέω. οὐ γὰρ ὡς ἄλλοι κωλύουσιν τὰ τείχη, ἢ τὰς τάφους, ἐδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελοῦσιν ὅπως πεπολιθμένοι δουρατὰς ἀπὸν, ἀλλ' ἀγαθοῦ πρὸς ἀπὸν γρηγορῶν τῆ πόλει. εἰ δὲ ἤξεις ὅτι τὸ δεύτερον μέρες τῆ ψήφισματος ἐν ᾧ τετόλημνος γράφειν, ὡς ἐστὶν αὐτὸν ἀγαθός, καὶ δευτέρω λέγων ὅτι τῶν τῶν ἀρετῶν τῶν δὴ μὴ τῶν ἀθλιωτάτων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν ὅτι κόμπου τῆ ψήφισματος, ἀφ' αὐτῆς ἔργων. ὅτι δὲ εἶξον ἡμῖν ὅτι λέγῃς. τὰς μὲν γὰρ περὶ τοὺς αὐφιστίας καὶ τοὺς διβόιας δωροδοκίας ὡς ἀλέω. ὅταν δὲ τῆς πορῆς διβόιας συμμαχίας τὰς ἀπὸς ἀναπνῆς δημοσθένει, τοὺς μὲν ἀγορεύοντας ἐξαπατᾷς, τοὺς δὲ εἰδότες καὶ ἀδανομένους ὑβρίζεις. ἀφελὼν γὰρ τὴν κερῶν καὶ τὴν δόξαν τὴν τούτων, εἰ μὴ ἐγγύετο ἡ συμμαχία οἷοι λαιθαίνειν ἡμᾶς, τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα δημοσθένει περὶ τῆς πόλεως. ἡλικὸν δὲ ὅτι τὸ ἀλαζονόμα τὸτο, ἐγὼ περὶ αὐτοῦ μεγάλω σημεῖω διδάξω. ὅ γὰρ τὸ πρῶτον βασιλεύς, ἐπὶ πολλὰς πόλεις γρηγορῶς περὶ τῆς ἀλαζονείας δευτέρως εἰς τὴν ἀσίαν, κατέπεμψε τὸν δῆμον καὶ μέγα ὑβριστικῶν καὶ βαρβάρων ὅπισθολύων. ἐν ἧ τα τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαμειβόμενος διελέθη, καὶ ὅτι τελευτῆς ἐπέγραψεν ἐν τῇ ὅπισθολῇ, ἐγὼ φησὶν, ὑμῖν χρυσίον οὐ δάσω, μή με ἀπὸ τῆ. οὐ γὰρ λήψετε. εἰ δὲ μὴ τοὶ ὁ αὐτὸς ἐγκραταλιφθῆς ὑπὸ τῆς νυκτὸς παρόντων αὐτῶν κινδύων, οὐκ ἀπούντων ἀθλιωτάτων, αὐτὸς ἐκὼν κατέπεμψε ἑκατόσια τάλαντα τῶν δῆμων, ἀσποφρονῶν οὐκ ἐδέξατο. ὅ γὰρ κομίζων μὴ τὸ χρυσίον κερῶν καὶ φόβος, καὶ χρεῖα συμμαχῶν. τὸ δὲ αὐτὸ τὸ τετὸ καὶ τὴν θεβάνων συμμαχίαν ἐχειρῆραζέτω. οὐ γὰρ μὴ τὴν θεβάνων ὄνομα ὅτι τὸ δὲ συχρῆσάτης συμμαχίας ἐνοχλεῖς ἀεὶ λέγων. τὰ δὲ ἐβδομήκοντα τάλαντα ὑποσώπων, ἀσποφρονῶν τῆ βασιλικῆς κοῦ χρυσίου ἀπεσέρησας. εἰ δὲ ἐνδὲ φαν μὴ χρηματῶν, ἐπὶ καὶ ἀσποφρονῶν οἱ ἐξήνοι τοὺς θεβάνους τὴν ἀρετῶν οὐ παρέδωσαν, δὲ ἐνεία ἡ τάλαντα ἀφύρει πάντων ἀρετῶν ἐξελπυδύτων καὶ τῆς ἐξήκοντων ἐτόμων ὄντων βοηθεῖν, καὶ οὐ γρηγορῶν. Σὺ ἡ πλουτεῖς, καὶ τὴν ἰδονῶν τὴν σαυτῆ χρηματῶν, καὶ τὸ κεφάλαιον τὸ μὴ βασιλικὸν χρυσίον ὡς τὸ τούτω οἱ ἡ κινδύων παρ' ὑμῖν ἀξίον εἰ δὲ καὶ τὴν ἀπαμειβόμενον αὐτῆς δωροδοκῶν. εἰ γὰρ πολήσῃς κτησιφῶν μὴ δημοσθένει ὡς ἀλαζονεῖς λέγοντα εἰς ὑμᾶς, εἰ δὲ ἀναβαίς αὐτὸν ἐκωμιάσῃ βαρύτερον τῆς ἔργων ὡν πεπόνθατε τὸ ἀκρόμα γίνεσθαι, ὅπου γὰρ τοὺς μὴ ὄντως ἀδρας ἀγαθοὺς, οἷς πολλὰ καὶ καλὰ συνίστημι ἔργα, ἀπὸ τοῦ κατ' αὐτῆς ἐπαύνοιο λέγων οὐ φέρομεν. ὅταν δὲ ἀθροῦστος ἀρχὴ τῆς πόλεως γρηγορῶς αὐτὸν ἐκωμιάσῃ, πῶς αὐτὰ τοιαῦτα κερτιχολογίας ἀκούων; ἀπὸ μὴ οὐκ τῆς ἀρχῆς τῶν κερτιχολογίας, εἰ μὴ ἀσποφρονῶν, ἀποσῆσθαι ποίησθαι δὲ ὡς κτησιφῶν δὲ σαυτῆ τὴν ἀπολογία, οὐ γὰρ δῆπου τῆ τῶν σὺν ἡμῖν, ὡς οὐ δυνάτοιο εἰ λέγειν, καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν οἰσὶν συμβάνων, εἰ ὡς ἀπὸ μὴ μὴ ὑπὸ μείνας ἀσποφρονῶν τῆς ὡς κληρονομίας

ἔστω τὴν φιλιππου θυγατέρα χειροτονεῖσθαι, σωμαχθεσθῶν μὴ ὅτι τῆ τῆ βασιλείας ἀλέω ἀδρον τελευτῆ. νυκτὶ δὲ οὐ φήσῃς δυνάσθαι λέγειν. ἔπειτα γυναικῶν μὴ ἀλλ' ἔστιν πενδοῦσαν δυνάσθαι ὡς ἀμυνθεῖσθαι; γράφας δὲ μισθοῦ ψήφισμα οὐκ ἀπολογία; ἢ τοιοῦτος ὅσον ἡ γρηγορῶν σεφανοῦσθαι. οἷοι μὴ γινώσκουσιν ὑπὸ τῆς δὲ πεπονδύτων, μὴ μὴ σοὶ σιωπῶν; ἐπεροῦσθαι δὴ πῶς δικαστῶν, εἰ ἐγνώσκον χρεῖσθαι καὶ ἔστι

ἢ ἱφικράτην, ἢ τιμοθέον, καὶ πυθῶν παρ' αὐτῶν δὲ πᾶσι
 δωρεὰς αὐτοῖς ἐδώσαν, καὶ τὰ εἰκόνας ἐποίησαν; ἀπαντες
 γὰρ ἄμα σοὶ ἀποκρινέιν. ὅτι χαβεία μὲν δὲ ἐπὶ νάξον
 ναυμαχίαν, ἱφικράτη δὲ ὅτι τὴν μέραν λακεδαίμωνίων
 ἀπέκτανε. τιμοθέω δὲ δὲ τὸν περὶ πλεον τὸν εἰς κέρκυραν.
 καὶ ἄλλοις ὅν ἐλάσσω πολλά καὶ καλὰ καὶ τὸν πόλεμον
 ἔργα πέπραχται. δημοθέει δὲ εἰς τις ἐροῦν δὲ πᾶσι
 οὐ δώσετε; ὅτι δωροδόκος, ὅτι δὲ φλόξ; ὅτι τὴν τάξιν ἐλίπε-
 οὐ πόπερον τῶν πηκιστέων. ἢ ὑμᾶς αὐτοῖς ἀπιώσετε, καὶ
 τοῖς ἄλλοις ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας, οἷς νομίζεθ
 ὅτι ἄν ἡλιόζοντας, εἰς δὲ σφραγισθέντες. καὶ γὰρ αὐτὸ εἶπ
 ὁρᾶν ἡλιόζοντας, εἰς δὲ τὰ μὲν ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν
 δὲ φρόν, ὡς ἀθλιώτοι, εἰ τὰ μὲν ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν
 σίδηρον τὰ ἀφῶνα καὶ ἀγνώμοια, εἰ τὴν ἐμπροσὶ τὰ ἀπο-
 κτείνῃ ἡσφορέζοντες, καὶ εἰς τις αὐτὸν δὲ ἀχρηστίῃ τὴν χεῖ-
 ρα τὴν ἑσφορέζασαν χερεὶς τὴν σάματος δὲ ἀπὸ τοῦ δὲ
 μοδῆος ἢ ὡς ἀθλιώτοι, τὴν γὰρ ἀφῶνα μὲν τὴν πανυράτην
 ἐξῆσαν, ποροδοῦν δὲ τοῖς στρατιώταις, τῶν ἡμεῖς πηκ-
 στέτε, οὐκ ἐνὶ βέλτερον) μὲν οἱ πολλοὶ πᾶσι, ἀθυροῦτεροι
 ἢ οἱ ἄλλοις γίνον, ὁρᾶν τῆς ἀρετῆς ἀθλον τὸν θανάτον
 κείμενον, τὴν ἢ μνηστῶν ἐπιλείπουσαν. τὸ δὲ μέγιστον
 εἰς ἐπιποροδοῦν ὑμᾶς οἱ νεώτεροι ποροδοῦν τὸν δὲ φ-
 ἱμα γὰρ αὐτοῖς τὴν βίον ποιῆσαι, πᾶσι ἀποκρινέιν. ὅτι γὰρ ἴσα
 ὅτι ἢ καὶ παλαιῶν, οὐ δὲ τὰ διδασκαλεῖα, ἢ δὲ ἢ μισο-
 κῆ μόνον παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, ἀλλὰ πολὺ μάλλον
 τὰ δημοσίου κηρύματα. κηρύττεται τις ἐν τῷ δευτέρῳ
 ὅτι σφραγισθέντες ἀρετῆς ἢ καὶ ἀδραγαθίας καὶ δυνάμειας,
 αὐθροπος ἀρήμων ὅν τὰ βία καὶ βέλτερος; ὁ δὲ γὰρ
 νεώτερος ταῦτ' ἴδων διεφθάρη. δύναι τις δὲ δύναι πο-
 νηρὸς καὶ ποροδοσὸς, ὡς ἀποκρινέιν; οἱ δὲ γὰρ ἄλλοι
 περὶ τὴν ταῦτα πᾶσι τῆς ἀφῶνα μὲν τῆς καλῶν
 καὶ δικαίων, ἐπαρῆσαν οἷα δὲ παρὰ δὲ τὸν ἴσον; ὁ δὲ
 γὰρ εἰκότως οὐ ποροδοῦν. ἀλλὰ τὸ νεώτερον ἐν ταῦτα εἰ-
 χλῆν ἢ δὲ δικαίως ὀνομάζεσθαι. ὡς ἢ μὴ μόνον κείνοτες,
 ἀλλὰ καὶ θεωροῦμενοι, αὐτὸ τὴν ἀφῶνα φέρετε εἰς ἀπο-
 λογισμὸν. πᾶσι νεώτεροι οὐ παροῦσι τῆς πολιτείας, ἐπερ-
 σιμῶν ἢ ὑμᾶς πᾶσι δὲ δικαίως. ὅτι γὰρ ἴσα, ὡς ἀθλιώτοι, ὅτι
 ποιῶν δόξει ἢ πόλις εἶναι, ἢ ποῖος τις ἀφῶνα ὁ κηρυττομέ-
 νος. εἰ δὲ ὄνειδος μὴ τοῖς ποροδοῦν ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ
 τῆς δημοκρατίας αἰσθητῶν ποροδοῦν. πᾶσι οὐδ' αὐ-
 τῆς τὴν ποιῶν ἀφῶνα ἐκφύρον; εἰς τοῖς ποροδοῦν τα-
 λαμῶντας τὰ κοινὰ καὶ φιλοφροσύνη τῆς ὀνομαστῶν,
 ἀπίστους ὄντας τοῖς ἡσφορέζοντες. ὅτι γὰρ ἴσα καὶ τὸ
 τῆς δημοκρατίας ὄνομα κείται μὲν ἐν μέσῳ. φθάνουσι
 δὲ ἐπ' αὐτὰ κατὰ φύροντες τὸ λόγῳ ὡς ἐπιπολὺ οἱ
 τοῖς ἔργοις ἀλείψον ἀπεχρῆτες. ὅταν οὐδ' λάβῃτε ῥήτορα
 ξενικῶν σφραγισθέντες κηρυγμάτων ἐν τοῖς ἔλλησιν ἐπι-
 δημοῦντα ἐπανάγῃ αὐτὸν κηρύττετε, καὶ τῆς λόγων τὰς
 βεβαιώσῃ τῆς κηρυγμάτων ὡς ἀποκρινέιν; οἱ δὲ γὰρ ποροδοῦν
 εἰς βίον ἀξιοχρεῶν, ὅτι γὰρ ἴσα ποροδοῦν. ὅτι γὰρ ταῦ-
 τα μὴ μῆρτυρεῖται, μὴ βεβαιώσῃ αὐτῶν τοῖς ἐπαίνοις, ὅ-
 τῆς δημοκρατίας ἐπιμελήθητε, ἢ δὲ ἀφῶνα ποροδοῦν ὑ-
 μᾶς, ἢ οὐ δὲ φρόν ὑμῶν δοκεῖ εἶναι ὅτι γὰρ ἴσα βουλοῦμενοι
 καὶ ὁ δὲ δημοκρατίας, αἱ δὲ ἐπιπολὺ καὶ αἱ ποροδοῦν
 σφραγισθέντες εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας. οὐδ' αὐτῶν τῆς
 τυχόντων ἀφῶνα, ἀλλὰ ὡς τῆς ποροδοῦν ἐν
 τῇ ἀσία καὶ ἐν τῇ ἑσφορέζῃ καὶ ἐφ' οἷς ὅτι γὰρ ἴσα νόμων
 ζήμια θάνατος; ταῦτα πᾶσι οὐκ ἀφῶνα ποροδοῦν
 τῆν, ἀλλ' ὁμοροδοῦσιν ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τὰς ἐπιπολὺς ἀλλήλοισι
 ποροδοῦν ἀφῶνα, καὶ ὡς ἀφῶνα ποροδοῦν ὑ-
 μῶν οἱ μὲν βλέπειν εἰς τὰ ἐμῶν ποροδοῦν, ὡς φύλακες τῆς
 δημοκρατίας, ἔτι οἱ δὲ αἱ τῶν δωρεῶν ὡς ποροδοῦν
 τῆς πόλεως ὄντες, ὁ δὲ δημοκρατίας ἐκ τῆς ἀθυμίας τῆς
 συμβεβηκότων ὡς ἀφῶνα ποροδοῦν ἢ ὡς ἀφῶνα

Iphicratem, Timotheum, atque audi ex illis, quas ob
 res eis premia dederint, & statuas erexerint? Vniuer-
 si enim simul tibi respondebunt: Chabriæ, ob naua-
 lem ad Naxum pugnam: Iphicrati, quod legionem
 Lacedæmoniorum cæciderit: Timotheo, quod Cor-
 cyram classe circumuectus fuerit: cæteris item, quo-
 rum quisque multa præclara bello gessit. Si quis au-
 tem rogarit, quamobrem Demostheni daturi non si-
 tis? Quod acceptet munera, quod sit timidus, quod
 ordines deseruerit. Vtrum verò huic honorem habe-
 bitis, an verò vosmetipsos ignominia afficietis, & ve-
 stros ciues, qui mortem in acie oppetiuerunt? quos
 videre vos fingite, indignè ferentes, si ille coronetur.
 Absurdum enim fuerit, nos ligna, lapides & ferrum,
 quæ voce & mente carent, si quem delapsa occide-
 rint, exterminare: & si quis seipsum occiderit, ma-
 num quæ id fecit, seorsim à reliquo caduere sepli-
 re: Demosthenem autem, qui omnium postremam
 expeditionem decreuit, qui milites prodidit, corona
 ornare. Itaque contumelia fit defunctis: & ad despe-
 rationem adiguntur viuentes: cuius videant, virtutis
 mortem præmij loco propositam, memoriam autem
 suam aboleri. Et quod maximum est, si vos adolescen-
 tes interrogarint, ad quod sibi exemplum vita sit cõ-
 formanda: quid respondebitis? Satis enim scitis, non
 palæstras, non ludos literarios, neque Musicam so-
 lam erudire iuniores: sed, & quidem multo magis,
 publica præconia. Proclamatur in theatro, aliquem
 coronari virtutis ergò, & fortitudinis ac beneuolen-
 tiæ, qui sit homo fœdus in vita, & vecors? adolescens
 qui id vidit, corrumpitur. Pœnas dat quispiam im-
 probus, & leno, vt Ctesiphon? Cæteri erudiuntur. Si
 quis ea decreuit, quæ cum honestate & æquitate pu-
 gnant, domumque reuersos, filium instituit: is verò
 iurè non obtemperat: sed tum admonere, meritò ap-
 pellatur obtundere. Tanquam igitur non solum iu-
 dicetis, sed etiam spectemini, sic tertè suffragia: vt de-
 fensionem habeatis apud eos ciues, qui etsi nunc non
 adsunt, vos tamen interrogaturi sunt, quid pronun-
 ciaueritis? Satis enim scitis, Athenienses, talem visum
 iri ciuitatem, qualis is est, cuius nomen proclamatur.
 Est autem dedecus, eam nõ cum maioribus, sed cum
 Demosthenis ignauiâ comparari. Quo igitur pacto
 probum hoc vitabitur? si eos qui verba æqua & hu-
 mana occupant, cum sint infidis præditi ingeniis, ca-
 ueritis. Nam beneuolentia & popularis status no-
 men in medio posita sunt. Verum ea verbis plerun-
 que ante alios occupant, qui ab illis longissimè factis
 ipsis absunt. Cum igitur deprehenderit oratorem,
 qui hospites coronas & præconia apud Græcos de-
 siderat: eum orationem (quemadmodum præconia
 confirmari lex iubet) ad vitam honorificam & mores
 modestos referre iubere. Qui verò his testimoniis
 caret: ei nolite confirmare laudes, & popularis status
 curam suscipite, qui iam vos effugit. Num vobis
 graue non videtur, quod Curia & populus negligun-
 tur: literæ autem & legationes in priuatas domos per-
 ueniunt: nec ex à quibuslibet hominibus, sed à prin-
 cipibus Asia & Europa: & his de rebus, quæ capitali
 supplicio legibus sunt sancita? Hæc se quidam agere
 non inficiantur: sed confitentur apud populum, &
 literas inter sese conferunt: atque alij vos hortantur,
 vt sua ora intueamini, quasi popularis status sint cu-
 stodes: alij præmia postulant, tanquam conservatores
 ciuitatis. Populus autem ex desperatione rerum quæ

Rursus
 Chabronē-
 sem cladē
 obicit: pe-
 riculi &
 infamie
 iudices ad-
 monet.

Exempla feueritatis iudicium, cum exag- geratione & cotem- ptione Demo- thenis.

euenerunt tanquam senio confectus, aut delirij con- uictus, solum Democratia nomen retinet: rebus ge- rendis aliis cessit. Itaque disceditis e cōcionibus non rebus deliberatis: sed tanquam de collectis, iis quæ superfunt, distributis. Hæc non inaniter a me dici, inde perspicite. Fuit hic (sed doleo, toties mihi recor- dandum esse calamitatum ciuitatis) vir priuatus: qui cum solus proficisci Samum instituisse: rāquam pa- triæ proditor, eodem die a senatu Areopagitico est interfectus. Alius homo priuatus, Rhodum profe- ctus quoddam metum parum generosè tulisset: lætæ ma- iestatis accusatus pares calculos habuit. Quod si vnus tantum calculus aliter cecidisset: is aut exterminatus esset, aut interfectus. Conferamus ergo id quod nūc fit. Quidam orator, malorum omnium autor, & ca- stresem ordinem deseruit, & e ciuitate aufugit. Is se coronari postulat, & proclamari oportere censet. Non relegabit is hominem, vt communem Græco- rum calamitatem: aut comprehensum, vt prædonem ferum gerendarum, qui verbis tanquam naue in re- publica vehitur, viciscemini? Etiam temporis est ha- benda ratio, quo suffragium feretis. Intra dies pau- cos Pythia sunt futura, & Græcorum conuentus erit. In crimen autem venit apud Græcos nostra ciuitas, obacta Demosthenis his temporibus. Quod si istum coronaueritis: vos iis assentiri iudicabunt, qui pacem communem violant. Sin contrarium feceritis: popu- lum crimine absoluetis. Ne igitur vrbi tanquam a- lienæ, sed vt contunctissimæ consulite: & ornamenta non distribuite, sed iudicate: & præmia in meliores personas & viros digniores conferte. Neque auribus duntaxat, sed oculis etiam in vosmetipsos conuerſis deliberate, qui uestrum sint opem laturi Demosthe- ni? Vtrum, qui vnâ cum eo sunt venati, aut exercitati in adolescentia? At mediusfidius non apros est venari solitus, neque bonæ corporis habitudini studuit: sed perpetuò se in iis exercuit artibus, quibus homines diuites fortunis euerteret. An insolentiâ eius cōside- rabitis, cum dicit, se legatum e manibus Philippi ex- tortisse Byzantium: se ad defectionem Acarnanes im- pulisse: se suis concionibus Thebanos percelluisse? Nam vos ita simplices esse iam factos opinatur, vt illud etiam persuaderi vobis patiamini, quod Suada medullam in vrbe alatis, non hominem calumniato- rem. Vbi porrò iam in fine orationis largitionum so- cios accersierit aduocatos: existimate videre vos in eo suggestu, in quo nunc ego stans loquor, viros de republica bene meritos, quasi in acie contra istorum improbitatem stantes: Solonem, qui pulcherrimis legibus Democratiam exornauit, hominem erudi- tum, & legislatorem bonum, qui vos modestè, vt mos eius ferebat, roget, ne Demosthenis eloquen- tiam vllo modo pluris faciatis quam iusurandum & leges: Aristidem, qui tributa descripsit Græcis, cuius defuncti filias populus elocauit, qui ignominiosam iulitix tractationem grauitè & iniquo animo fe- rens, vos interroget, an non pudeat, cum vestri patres Arthmium Zelitam, qui e Media aurum in Græciam attulit, cū in vrbe venisset, quamuis hospes esset Athe- niensis populi, propemodū occidissent, præconio qui- dē certè ciuitate exegerunt: vos Demosthenē, qui nō aurū ex Media attulit, sed munera acceptauit, eaque etiā nunc possidet, aurea corona ornare? Non putatis Themistoclem, & eos qui in Marathone oppetierūt,

Solonem & Aristi- dem exci- tat ab in- feris.

Α εαλωμαίς, αὐτὸ μόνον τένομα τῆ δημοκρατίας περι- εἶ, τῆ δὲ ἐργῶν ἐπέροις ᾠδῶναι χῶρηναι. ἐπεὶ γὰρ ἀπὲρ- χῶναι ἐκ τῆ ἐκκλησιῶν ἕβυλ δὲ οὐκ ἔμενοι, ἀλλ' ὡς οὐκ ἐν τῆ ἐκκλῶν τὰ περιόντα νημάμενοι, ὅτι δὲ ἔλπεθ, ἐκείδου τὸν λόγον θεωρήσατε. ἐγγὺς τις ἀθρομαί ἢ πολλαίς μεμνημένῳ τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως) ἐνταῦθα αἴτηρ ἰδιώτης, ὃς ἐκ πλὴν μόνῳ εἰς σάμου ἐγχειρήσας, ὡς περὶ ὁδοῦ τῆς πατρίδος, αὐτὴν μεθ' ἐξ ἀπέριε πύργου βουλής θανάτῳ ἐζημιώθη. ἐπειθερ δὲ ἰδιώτης ἐκ πλὴν οὐκ εἰς ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον αἰσάδρος ὡς ἔγινε, παρῶν πῶς εἰσῆγ γὰρ ἐστῆ, καὶ ἴσται αἰψήφοι αὐτῷ ἐγγέ- νοντο. εἰ ἢ μία μόνον μετέπειθεν, ἡσάδρος αἰψήφοι ἀπέστα- νεν. ἀντὶ τῶν δὲ τὸ νῦν γινόμενον. αἴτηρ ῥήτορ ἀπὸ τῶν τῆς κακῶν ἄπορ, ἵπτε μὲν τῆ δὲ οὐκ ἔρατῶν τε ἂν ἀπέ- στα δὲ ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι σε φανέσθαι ἀξιοί κῆ κηρύτῃ. ἐπι- οίεται δὲ εἶν. οὐκ ἀποπέμψετε τὸν αἰσάδρος ὡς κοινῶ τῶν ἐλλῶν συμφορῶν ἢ συλλαβοίς, ὡς λησῆν τῆς πο- ραγαμάτων ἐπὶ ὀνομάτων δὲ τῆς πολιτίας πλεοῖτα πι- μωρήσῃς, τὸν καθερὸν μέμνηθε ἐν ὧ τῆ ἡφον φέρετε. ἡ- μερῶν μὲν ὀλίγων μέλλῃ τὰ πύδια γινέσθαι, ἢ τὸ συνέ- φρον τὸ τῆ ἐλλῶν συλλέγεσθαι, ἀξιοβέβλη) δὲ ἡ μὲν ἢ πόλις ἐκ τῆς δημοσίου πολιτῶν μετέπειθεν περι τοῖς νῦν καθερῶ. δὲ ἐπὶ τῇ, ἐσάδρος μὲν τῆς σφραγῶσπτε, ὁμογενῶ- νες εἶ) τοῖς ἀξιοβέβλησιν τὴν κοινῶ εἰρήνῃ. ἐσάδρος τὸν νῦν τούτου φερέσθαι. ἀπολύετε τὴν δημοσίαν ἢ ἀπὸ τῆ, μὴ οὐκ ὡς ἡσάδρος ἀλλοθῆας, ἀλλ' ὡς ἡσάδρος οὐκ εἶας τῆς πόλεως βουλεύεσθαι. καὶ τὰς φιλῆναι μὴ ἐμίε, ἀλλὰ κείετε, καὶ τὰς δευρῆας εἰς βελῆναι σῶματα καὶ ἀξιολογωτέροις ἀσάδρος ἀποθερε. ἢ μὴ μόνον τοῖς ἀσπῆ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀμμασι δὲ ἀβέβλητες εἰς ὑμῶς αὐτοῖς βουλεύεσθαι, τῆς ὑμῶν εἰσιν βοήθῃ σῶσῃς δημοσίου. ποπέρον οἱ συζητητέα, ἢ οἱ συζητητέα αὐτῆ, ὅτι ἡν ἐκ ἡλικία. ἀλλὰ μὲν τὸν διατὸ ὀλύμπιον, οὐκ οἱ ἀ- γρίους κηνηγῆσθαι, οὐδὲ τῆς τῆ σῶματος δὲ ἐξίεας ὅπι- μελούμενος ἀβέβλητες. ἀλλ' ἐπισπῶν τῆρας ὅτι

Κ τοῖς τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀβέβληται, ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβέβλητες, ἔταν φη βυζαῖνον μὲν ἐκ τῆ χειρῶν παρὸ βούσας ἀβέβληται τῆς φιλιππου, ἀπ- σῆσται ἢ ἀκαρναῖας, ἐκ πηλῆσται τῆς θιβαίους δημοπρα- σῆσται) γὰρ ὑμῶς εἰς τοσούτον ὀθηθεῖας ἢ δὴ παρὸ βέβλη- κέναι, ὅτι καὶ ταῦτα ἀπαπειθεσῆσθαι ὡς περὶ περὶ φέροντας, ἀλλ' οὐ σικοφῆτα μὲν αἰσάδρος ἐκ τῆ πό- λει. Οταν δὲ ὅτι τελοῦ τῆς ἡδὴ τῆ ῥῶου συμνηρῶς τοῖς κοινῶν τῆς ἀποδοκημάτων αὐτῶ ἀβέβληται, ὡς λαμβανέτε ὅρῶν ὅτι τῆ βήματος, οὐ νῦν ἐσπῆσται ἐπὶ ἀβέβληται, ἀπὸ τῶν μεθ' ὑμῶν πῶς τὸν αὐτὸν ἀσάδρος, τοῖς τῆς πόλεως ἐπεργέτας, σῶσῃς καὶ τὸν καλ- λίσιν νόμοις κοσμήσῃ τὰ τῆ δημοκρατίας, ἀσάδρος φι- λόσοφον καὶ νομοδέτην ἀσάδρος σφραγῆσθαι ὡς περὶ παρὸ σῆκεν αὐτῶ δειόμενον ὑμῶν μεθ' ἐξ ὅσῳ τοῖς δημο- σίου τοῖς ἀσπῆ πλεόνῳ ποίησῃσθαι τῆ ὅρῶν καὶ τῆ νόμων. ἀρῆς εἰδῆν ἢ τὸν τοῖς ῥῶσιν τῆς ἀβέβληται, ἐπὶ τελοῦ τῆς ἀβέβληται τῆς ἀβέβληται, ὅτι δὲ ἡ- μος ἀβέβληται ὅτι τῆ τῆς δημοσίους ἀβέβληται σῶμα, καὶ ἐπερὶ τῆ τῆ εἰ οὐκ ἀβέβληται, εἰ οἱ μὲν πατέρες

ALBANIOT... ΛΕΡΑ ΠΠΟ...

ὑμῶν ἀρθμιον τὸν ζελεῖται κομίσαντα εἰς τῆ ἡλῶν τῶ ἐκ μῆδων χρυσίον, ὅτι δημοσίου εἰς τῆ πόλις ἀβέβληται ὅτι τῆ ἀβέβληται, ἀπὸ οὐδὲν μὲν ἡλῶν ἀπὸ κτεῖναι ἀβέβληται δὲ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐξ ἀπέσῃς ἢ ἀβέβληται ἀρῆσῃν. ὑμῶς ἢ δημοσίου εἰς κομίσαντα τὸ ἐκ μῆδων χρυσίον, ἀλλὰ ἀβέβληται ἢ τῆ καὶ νῦν κεκτημένον χρυσῶ σφραγῆ μέλλῃ τῆ σφραγῆσθαι, δημοσίου εἰ δὲ τοῖς ἐκ μῆδων τελοῦ τῆ σῶσῃς

καὶ τοὺς ἐν πλαταιαῖς καὶ αὐτοὺς τοὺς τὰ τοῖς ἔργοις...
καὶ οὐκ ἀν' οἷα ἀναστρέψαι, εἰ δὲ μὴ τῆς βαρβαρῶν ὁμο...

& Plataeis, atque ipsa maiorum sepulchra suspiratura, si is, qui se adiunctum cum Barbaris, aduersatum esse Graecis faretur, coronabitur? Ego quidem, o Tellus, & Sol, Virtus & Intelligentia atque Eruditio, qua honesta & turpia discernimus, officio meo non defui, & reipublicae causam egi. Quod si recte, & ut meretur facinus: dixi ut volui. Sin deterius: ut potui. Vos autem & ex orationibus auditis, & ex iis quae praetermissa sunt, ipsi ea quae iusta sunt, & reipub. conducunt, decernite.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ

τῆς ἐπὶ τῆς σφαιροῦ λόγου.

Τεῖχος μὲν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ ἀδελφῶν προεβάλετο, ἥτις συνήδων...
Τεῖχος μὲν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ ἀδελφῶν προεβάλετο, ἥτις συνήδων...

LIBANII ARGUMENTVM ORATIONIS de Corona.

MVro circumdedit orator Athenas, consuetis hisce & manu factis multo & firmiore & meliore, tum benevolentia erga rempublicam, tum dicendi vi: atque (ut ipse ait) non saxis aut lateribus urbem munit: sed magnis exercitiis & multitudine lociorum terra mar. que. Vcruntamen & in manufacta moenia non parum contulit civitati. Cum enim multis in partibus ruinofum murum instaurare visum esset Atheniensibus: delecti sunt deni viri e singulis tribubus ad illud opus, quibus nihil praeter nudam operis curationem praestandum esset. impensa enim erant publicae Quorum vnus cum etiam orator creatus esset: non ut caeteri solam curationem praestitit in ea rei: sed & ipsum opus egregie perfecit, & pecuniam de suo reipub. contulit. Laudant hanc eius benevolentiam senatus, & studium remuneratus est aurea corona. Parati enim fuerunt Athenienses ad gratiam bene merentibus referendam. Ctesipho autem sententiam dixerat coronandum esse Demosthenem, tempore Bacchanalibus: loco, Bacchi theatro. spectato: oribus, omnibus Graecis. qui ad ludorum celebritatem conueniebant, & coram his a praecone proclamandum: Demosthenem Demosthenis Praenaei. sem. virtutis vniuersa ergo coronari a reipub. & benevolentiae erga ipsam. Erat igitur honor ab omni parte admirabilis. Itaque & lior eum arrosit, & hoc senatusconsultum violatarum legum est accusatum. Aeschines enim Demosthenis inimicus, iudicium violatarum legum intendit Ctesiphonti: quod magistratu functus rationibus quas nondum retulisset referendis esset obnoxius cum lege caueatur, ne obnoxij coronentur. Profert aliam quoque legem, quae iubet: Si quem populus Atheniensium coronet, in concione coronam proclamari: si senatus, in curia: alibi autem non licere Ait etiam, tributas Demostheni laudes esse falsas. non enim bene administrasse rempub. oratorem: sed & largitionibus corruptum, & multorum malorum causam fuisse civitati. Atque hoc accusationis ordine vsus est Aeschines: ut primum obnoxiorum, secundo de praeconiore lege tertio loco de administratione reipub. diceret: ac petit, ut Demosthenes eundem seruet et ordinem. Orator autem & a reipub. est auspiciatus, & rursus in eadem oratione terminauit, artificiose omnino: cum a firmioribus & incipiendum sit, & in iisdem finis faciendus. In medio autem legalia collocavit ac legi de obnoxiiis opponit sententias: illi autem de praeconiore aliam legem, aut legis partem, ut ipse ait: qua concessum sit etiam in theatro proclamare, si populus aut senatus id fecerit.

Merita Demosthenis

Remuneratus

Invidia Aeschines

Ordo accusationis

Ordo defensionis

ALIUD ARGUMENTVM I- gnoti auctoris, in eadem Orationem.

Athenienses & Thebani bellum gerentes cum Philippo, ad Charoneam oppidum Baeotiae victi sunt. Victor igitur Macedo, praesidio Thebis imposito, urbem suae dominationis fecit. Quare Athenienses veriti ne idem sibi visu veniret, ac tantum non singulis momentis impressionem tyranni expectantes, decreuerunt, verustate caducas muri partes esse instaurandas. Proinde cum a singulis tribubus vicinum curatores designati essent: & Pandionia tribus iacem

Inflammati

ΕΤΕΡΑ ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ,

εἰς τὴν αὐτὴν ἐπὶ τῆς σφαιροῦ λόγον.

Αθωαῖοι καὶ θεβαῖοι, πολεμουῦντες πρὸς φίλιππον, ἐν χαρρονείᾳ πέλει τῆς βοιωτίας, ἠτλήθησαν. ὀπκρατῆρος οὐδὲ μακεδῶν, φρουρῶν μὲν εἰς τὰς θεβας ἐπέβαλλε, καὶ εἶχεν ὑποχρεῖται δουλεύουσαν. ἐλπίζοντες οὖν τὸ αὐτὸ παθεῖν ἀθωαῖοι, καί οἱ οὐδέπω κατ' ἀμύνην ἐπὶ πύργοις ἐσκήσαντο τὰ πεπενηκότα μέρη τῶν τείχεων, ἐπανορθώσαντα, καὶ δὴ ἀφ' ἐξέτης φυλῆς τειροποιοὶ παρεβλήθησαν. τοιαύτω καὶ ἡ παιδικῆς ἐξ' ἐαυτῆς εἴλετο πρὸς τὴν χεῖραν τὸν ῥήτορα, τῆς τοῦ...